

Euroopan unionin virallinen lehti

L 359

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

 47. vuosikerta
4. joulukuuta 2004

Sisältö	I	Säädökset, jotka on julkaistava	
	★	Neuvoston asetus (EY) N:o 2073/2004, annettu 16 päivänä marraskuuta 2004, hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla	1
	★	Neuvoston asetus (EY) N:o 2074/2004, annettu 29 päivänä marraskuuta 2004, lopullisen polkumyynnittullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rengaskirjamekanismien tuonnissa	11
		Komission asetus (EY) N:o 2075/2004, annettu 3 päivänä joulukuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	23
	★	Komission asetus (EY) N:o 2076/2004, annettu 3 päivänä joulukuuta 2004, lannoitteista annetun asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteen I mukauttamisesta ensimmäisen kerran (EDDHSA ja kaksoissuperfosfaatti) ⁽¹⁾	25
	★	Komission asetus (EY) N:o 2077/2004, annettu 3 päivänä joulukuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 muuttamisesta prosessireagenssien käytön osalta	28
	★	Neuvoston direktiivi 2004/106/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2004, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen, tiettyjen valmisteverojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla annetun direktiivin 77/799/ETY sekä valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta annetun direktiivin 92/12/ETY muuttamisesta	30

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

Hinta: 18 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Neuvosto

2004/828/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 2 päivänä marraskuuta 2004, säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädetyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan välillä ja sen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymisestä ja allekirjoittamisesta 32

Euroopan yhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan välinen Sopimus säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädetyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä 33

Yhteisymmärryspöytäkirja 46

2004/829/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 29 päivänä marraskuuta 2004, alueiden komitean espanjalaisen varajäsenen nimeämisestä 54

Komissio

2004/830/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 18 päivänä lokakuuta 2004, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien laajavaikutteisten antibioottien tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2164/98 nopeutetun tarkastelun päättämisestä 55

2004/831/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 3 päivänä joulukuuta 2004, päätöksen 2003/526/EY muuttamisesta Saksan Nordrhein-Westfalenissa ja Slovakiassa sovellettavien klassisen sikaruton torjuntatoimenpiteiden osalta (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4506)⁽¹⁾ 61

2004/832/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 3 päivänä joulukuuta 2004, suunnitelmien hyväksymisestä klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisista sioista ja luonnonvaraisten sikojen hätärokottamiseksi Vosgesin pohjoisosassa Ranskassa (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4538)⁽¹⁾ 62

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ Neuvoston päätös 2004/833/YUTP, tehty 2 päivänä joulukuuta 2004, yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta ja Euroopan unionin tuesta Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisölle pienaseita koskevan moratorion yhteydessä 65

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2073/2004,
annettu 16 päivänä marraskuuta 2004,
hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Petoksellinen toiminta Euroopan unionissa johtaa kansallisesti merkittäviin taloudellisiin tappioihin ja saattaa vääristää kilpailuolosuhteita valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisessa. Tällainen toiminta vaikuttaa siten sisämarkkinoiden toimintaan.
- (2) Valmisteveropetosten torjunta edellyttää alan säännösten täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa vastaavien hallintoviranomaisten tiivistä yhteistyötä.
- (3) Näin ollen olisi määriteltävä säännöt, joiden mukaan jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten on autettava vastavuoroisesti toisiaan ja toimittava komission kanssa yhteistyössä valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumista ja valmisteveron kantoa koskevien sääntöjen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
- (4) Valmisteverotusta koskevaa keskinäistä apua ja hallinnollista yhteistyötä säännellään jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen, tiettyjen valmisteverojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 anne-

tulla neuvoston direktiivillä 77/799/ETY ⁽³⁾. Arvonlisäverotusta koskevaa keskinäistä apua ja hallinnollista yhteistyötä säännellään asetuksella (EY) N:o 1798/2003 ⁽⁴⁾.

- (5) Kyseinen oikeudellinen väline on osoittautunut tehokkaaksi, mutta yksin sen avulla ei enää kyetä täyttämään hallinnollisesta yhteistyöstä johtuvia uusia tarpeita kansantalouksien integroitua yhä tiiviimmin sisämarkkinoihin.
- (6) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden ⁽⁵⁾ hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/12/ETY otetaan lisäksi käyttöön joitakin tiedonvaihtovälineitä, joihin liittyvät menettelyt olisi määriteltävä valmisteverotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevan yleisen oikeudellisen välineen osana.
- (7) Koska kaikkien asianomaisten osapuolten oikeudet ja velvollisuudet eivät ole riittävän tarkasti määritellyt, on lisäksi osoittautunut välttämättömäksi antaa aiempaa selkeämmät ja sitovammat säännöt jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä varten.
- (8) Petosten torjunnasta vastaavien paikallisten virastojen välillä sekä kansallisten virastojen välillä on myös liian vähän suoria yhteyksiä, ja yleensä yhteydenpito tapahtuu keskusyhteystoimistojen välillä. Tämä johtaa tehottomuuteen ja hallinnollisten yhteistyöjärjestelyjen vajaakäyttöön sekä viivästyttää tietojen toimittamista. Yhteistyön tehostamiseksi ja nopeuttamiseksi olisi sen vuoksi edellytettävä yksiköiden välisiä suoria yhteyksiä.
- (9) Tiiviimpi yhteistyö on myös tarpeen, sillä jäsenvaltioiden välillä on, lukuun ottamatta direktiivin 92/12/ETY 15 b artiklan mukaista liikkumisen todentamista, vain vähän automaattista tai oma-aloitteista tietojenvaihtoa. Petosten torjunnan tehostamiseksi olisi lisättävä ja nopeutettava sekä hallintojen välistä että niiden ja komission välistä tietojenvaihtoa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 1. huhtikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 112, 30.4.2004, s. 64.

⁽³⁾ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/56/EY (EUVL L 127, 29.4.2004, s. 70).

⁽⁴⁾ EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 885/2004 (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

- (10) Tämän vuoksi on tarpeen laatia valmisteverotuksen alalle erityinen säädös, joka sisältää alaa koskevat direktiivin 77/799/ETY säännökset. Tässä säädöksessä olisi myöskin syytä käsitellä tekijöitä, joilla parannetaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ottamalla käyttöön välineitä valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumista koskevien tietojen välittämiseen tai kehittämällä näitä välineitä. Tällä säädöksellä ei rajoiteta 18 päivänä joulukuuta 1997 tehdyn tullihallintojen keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamista ⁽¹⁾.
- (11) Tämä asetus ei saisi vaikeuttaa muita yhteisön toimenpiteitä, jotka liittyvät valmisteveropetosten torjuntaan.
- (12) Tämä asetus sisältää tarkistettuina direktiiviin 92/12/ETY sisältyneet järjestelyt jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön helpottamiseksi. Näihin järjestelyihin kuuluvat asianomaisten elinkeinonharjoittajien ja varastopaikkojen rekisteri sekä liikkumisen todentamisjärjestelmä. Lisäksi tässä asetuksessa säädetään jäsenvaltioiden välisen varhaisvaroitusjärjestelmän käyttöönotosta.
- (13) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽²⁾ säädetyt tietyt oikeudet ja velvoitteet olisi rajoitettava tätä asetusta sovellettaessa mainitun direktiivin 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen perusteiden turvaamiseen.
- (14) Tämän asetuksen täytäntöönpanoon menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti tarvittavat toimenpiteet olisi toteutettava.
- (15) Jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön yksinkertaistaminen ja lujittaminen, mikä edellyttää yhdenmukaista lähestymistapaa, vaan tavoite voidaan tarvittavan yhtenäisyyden ja tehokkuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (16) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

1. Tällä asetuksella vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti valmisteverolainsäädännön soveltamisesta vastaavien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten on määrä toimia yhteistyössä keskenään sekä komission kanssa tämän lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi.

Tätä varten tässä asetuksessa määritellään säännöt ja menettelyt, joiden ansiosta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toimia yhteistyössä ja vaihtaa keskenään tietoja, joiden avulla ne voivat toimittaa valmisteverotuksen oikein.

Lisäksi asetuksessa määritellään säännöt ja menettelyt tiettyjen, erityisesti yhteisön sisäisessä kaupassa kannettavaa valmisteveroa koskevien tietojen vaihtamiselle sähköisessä muodossa.

2. Tämä asetus ei vaikuta keskinäistä apua rikosoikeuden alalla koskevien sääntöjen soveltamiseen jäsenvaltioissa. Se ei myöskään estä noudattamasta muihin oikeudellisiin välineisiin, myös kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, perustuvia keskinäistä apua koskevia velvoitteita.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'toimivaltaisella viranomaisella' 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyä viranomaista;
- 2) 'pyynnön esittäneellä viranomaisella' toimivaltaisen viranomaisen puolesta avunpyynnön esittänyttä jäsenvaltion keskusyhteystoimistoa tai yhteysviranomaista tai toimivaltaista virkamiestä;
- 3) 'pyynnön vastaanottaneella viranomaisella' toimivaltaisen viranomaisen puolesta avunpyynnön vastaanottanutta jäsenvaltion keskusyhteystoimistoa tai yhteysviranomaista tai toimivaltaista virkamiestä;
- 4) 'keskusyhteystoimistolla' 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimettyä virastoa, joka pääasiallisesti vastaa yhteydenpidosta muihin jäsenvaltioihin hallinnollisen yhteistyön alalla;

⁽¹⁾ Neuvoston säädös, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997 (EYVL C 24, 23.1.1998, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- 5) 'yhteysviranomaisella' virastoa, joka ei ole keskusyhteystoimisto ja jolla on erityinen alueellinen tai toiminnallinen toimivalta ja jonka toimivaltainen viranomaisena on nimenyt 3 artiklan 4 kohdan nojalla vaihtamaan suoraan tietoja tämän asetuksen perusteella;
- 6) 'toimivaltaisella virkamiehellä' virkamiestä, joka voi vaihtaa suoraan tietoja tämän asetuksen perusteella, mihin hänet on 3 artiklan 5 kohdan nojalla valtuutettu;
- 7) 'valmisteverotoimistolla' toimistoa, jossa voidaan täyttää jotkin valmisteverosäännöksissä määrätyistä muodollisuuksista;
- 8) 'satunnaisella automaattisella tietojenvaihdolla' ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvaa ennalta määriteltyjen tietojen järjestelmällistä välittämistä toiselle jäsenvaltiolle sitä mukaa kuin tiedot ovat käytettävissä;
- 9) 'säännöllisellä automaattisella tietojenvaihdolla' ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvaa ennalta määriteltyjen tietojen järjestelmällistä välittämistä toiselle jäsenvaltiolle ennakoitavasti vahvistetuilla säännöllisillä väliajoin;
- 10) 'omaaloitteisella tietojenvaihdolla' satunnaista ja ilman edeltävää pyyntöä suoritettua tietojen välittämistä toiselle jäsenvaltiolle;
- 11) 'tietokoneistetulla järjestelmällä' valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen seuranta ja valvontaa koskevaa tietokoneistettua järjestelmää, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1152/2003/EY⁽¹⁾;
- 12) 'henkilöllä'
- a) luonnollista henkilöä,
- b) oikeushenkilöä, tai
- c) jos voimassa olevassa lainsäädännössä niin säädetään, oikeustoimikelpoiseksi tunnustettua henkilöiden yhteenliittymää, jolla ei kuitenkaan ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa;
- 13) 'sähköisellä muodolla' sähköiseen tietojenkäsittelyyn ja -tallennukseen (myös tietojen digitaaliseen pakkaamiseen) tarkoitettujen laitteiden käyttöä ja johdinten, radiolähetysten, optisten teknologioiden tai muiden sähkömagneettisten välineiden käyttöä;
- 14) 'tunnistenumeroilla' tämän asetuksen 22 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua numeroa;
- 15) 'arvonlisäverotunnisteella' numeroa, jota tarkoitetaan jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽²⁾ 22 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa;
- 16) 'valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisella yhteisössä' direktiivin 92/12/ETY III luvussa tarkoitettua väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän mukaan valmisteveron alaisten tuotteiden tai direktiivin 92/12/ETY 7–10 artiklassa tarkoitettua mukaisesti kulutukseen luovutettujen valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumista kahden tai useamman jäsenvaltion välillä;
- 17) 'hallinnollisella tutkimuksella' kaikkia tarkastuksia ja muita toimia, joita toimivaltaiset viranomaiset tai heidän edustajansa suorittavat hoitaessaan tehtäviään valmisteverolainsäädännön asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;
- 18) 'CCN/CSI-verkolla' yhteisön kaiken toimivaltaitten tulli- ja veroviranomaisten välisen sähköisen tiedonsiirron varmistamiseksi kehittämää yhteinen tietoliikenneverkko / yhteinen järjestelmien rajapinta (CCN/CSI) -järjestelmään perustuvaa yhteistä ympäristöä;
- 19) 'valmisteveroilla' veroja, joihin sovelletaan yhteisön lainsäädäntöä valmisteverotuksen alalla ja joihin kuuluvat neuvoston direktiivissä 2003/96/EY⁽³⁾ tarkoitettuja energiatuotteita ja sähköä koskevat verot;
- 20) 'hallinnollisella saateasiakirjalla' direktiivin 92/12/ETY 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa;
- 21) 'yksinkertaistetulla hallinnollisella saateasiakirjalla' direktiivin 92/12/ETY 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa.

3 artikla

1. Kukin jäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle toimivaltaiseksi nimetyn viranomaisen, jonka nimissä tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan joko suoraan tai valtuutamalla.

2. Kukin jäsenvaltio nimeää yhden keskusyhteystoimiston, joka pääasiallisesti vastaa valtuutettuna yhteydenpidosta muihin jäsenvaltioihin hallinnollisen yhteistyön alalla. Se ilmoittaa tästä komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

⁽²⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽³⁾ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/75/EY (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 100).

⁽¹⁾ EUVL L 162, 1.7.2003, s. 5.

3. Keskusyhteystoimisto vastaa pääasiallisesti valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumista koskevien tietojen vaihdosta ja erityisesti se vastaa pääasiallisesti:

- a) 22 artiklassa tarkoitettuun sähköiseen rekisteriin tallennettujen tietojen vaihdosta;
- b) 23 artiklassa tarkoitettuun varhaisvaroitusjärjestelmästä;
- c) 24 artiklassa tarkoitetuista todentamispyyntöistä toisille jäsenvaltioille tai toisista jäsenvaltioista.

4. Kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi keskusyhteystoimiston lisäksi nimetä yhteysviranomaisia, jotka voivat suoraan vaihtaa tietoja tämän asetuksen perusteella. Toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että näitä yhteysviranomaisia koskeva luettelo pidetään ajan tasalla ja asetetaan muiden asianomaisten jäsenvaltioiden keskusyhteystoimistojen käyttöön.

5. Kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi lisäksi määrittelemiensä edellytysten mukaisesti nimetä toimivaltaisia virkamiehiä, jotka voivat suoraan vaihtaa tietoja tämän asetuksen perusteella. Näin tehdessään se voi rajoittaa tällaisen valtuutuksen alaa. Keskusyhteystoimiston tehtävänä on pitää näitä virkamiehiä koskeva luettelo ajan tasalla ja asettaa se muiden asianomaisten jäsenvaltioiden keskusyhteystoimistojen käyttöön.

6. Virkamiehiä, jotka vaihtavat tietoja 11 ja 13 artiklan nojalla, pidetään tähän tarkoitukseen toimivaltaisina virkamiehinä toimivaltaisten viranomaisten määrittelemien edellytysten mukaisesti.

7. Jos yhteysviranomainen tai toimivaltainen virkamies esittää tai vastaanottaa avunpyynnön tai saa vastauksen avunpyyntöön, sen tai hänen on ilmoitettava tästä oman jäsenvaltionsa keskusyhteystoimistolle sen määrittelemien edellytysten mukaisesti.

8. Jos yhteysviranomainen tai toimivaltainen virkamies saa avunpyynnön, joka edellyttää toimia yhteysviranomaisen tai toimivaltaisen virkamiehen maantieteellisen tai toiminnallisen alueen ulkopuolella, sen tai hänen on välitettävä tällainen pyyntö viipymättä oman jäsenvaltionsa keskusyhteystoimistolle ja ilmoitettava tästä pyynnön esittäneelle viranomaiselle. Tässä tapauksessa 8 artiklassa vahvistettu määräaika alkaa seuraavana päivänä siitä, kun avunpyyntö on toimitettu edelleen keskusyhteystoimistolle.

4 artikla

1. Tämän asetuksen mukainen avunantovelvollisuus ei koske sellaisten tietojen ja asiakirjojen luovuttamista, joita 1 artiklassa tarkoitettujen hallintoviranomaiset ovat saaneet toimiessaan oikeusviranomaisen luvalla tai pyynnöstä.

2. Jos toimivaltaisella viranomaisella on kuitenkin kansallisen lainsäädännön mukaisesti valtuudet luovuttaa 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, ne voidaan luovuttaa osana tässä asetuksessa edel-

lytettyä hallinnollista yhteistyötä. Kaikkiin tällaisiin tietojen luovuttamiseen on saatava lupa etukäteen oikeusviranomaiselta, jos tällainen lupa on tarpeen kansallisen lainsäädännön mukaan.

II LUKU

PYYNTÖÖN PERUSTUVA YHTEISTYÖ

1 JAKSO

Tietoja ja hallinnollisia tutkimuksia koskeva pyyntö

5 artikla

1. Pynnön vastaanottanut viranomainen toimittaa pyynnön esittäneelle viranomaiselle tämän pyynnöstä 1 artiklassa tarkoitettuja tietoja, myös yhden tai useamman yksittäistapauksen osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietojen toimittamista varten pyynnön vastaanottanut viranomainen teettää tietojen hankkimiseksi mahdollisesti tarvittavat hallinnolliset tutkimukset.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö voi sisältää hallinnollista tutkimusta koskevan perustellun pyynnön. Jos jäsenvaltio katsoo, että hallinnollisia tutkimuksia ei tarvita, se ilmoittaa välittömästi pyynnön esittäneelle viranomaiselle syyn tähän.

4. Pyydettyjen tietojen saamiseksi tai pyydettyjen hallinnollisten tutkimusten tekemiseksi pyynnön vastaanottanut viranomainen tai hallintoviranomainen, jonka käsiteltäväksi se on asian saattanut, toimii kuin se toimisi omaan lukuunsa tai oman maansa jonkin toisen viranomaisen pyynnöstä.

6 artikla

Edellä 5 artiklan perusteella esitettävät tietopyynnöt ja hallinnollista tutkimusta koskevat pyynnöt toimitetaan mahdollisuuksien mukaan vakiomuotoisella lomakkeella, jonka malli on hyväksytty 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Yhdenmukainen valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen todentamisasiakirja, josta säädetään 24 artiklan 2 kohdassa, on 24 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa yksinkertaistettu tapa esittää tietopyyntö.

7 artikla

1. Pynnön vastaanottanut viranomainen toimittaa pyynnön esittäneelle viranomaiselle tämän pyynnöstä raporttien, todistusten ja muiden mahdollisten asiakirjojen muodossa tai niiden oikeaksi todistettuina jäljennösinä tai niiden otteina kaikki halussaan olevat asiaankuuluvat tiedot sekä hallinnollisten tutkimusten tulokset.

2. Alkuperäiset asiakirjat toimitetaan kuitenkin ainoastaan, jos se ei ole vastoin pyynnön vastaanottaneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä.

2 JAKSO

Tietojen toimittamisen määräaika

8 artikla

Pyynnön vastaanottanut viranomaisen toimittaa 5 ja 7 artiklassa tarkoitettut tiedot mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamispäivästä.

9 artikla

Tiettyjä erikoistapausten lajeja varten pyynnön vastaanottanut viranomaisen ja pyynnön esittänyt viranomaisen voivat sopia 8 artiklassa säädettyistä poikkeavista määräajoista.

10 artikla

Jos pyynnön vastaanottanut viranomaisen ei kykene vastaamaan pyyntöön säädettyssä määräajassa, se ilmoittaa välittömästi pyynnön esittäneelle viranomaiselle, miksi se ei voi noudattaa tätä määräaika ja milloin se pystyy toimittamaan vastauksen.

3 JAKSO

Läsnäolo virastoissa ja osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin

11 artikla

1. Pynnön esittäneen viranomaisen valtuuttamat virkamiehet voivat kyseisen viranomaisen sekä pyynnön vastaanottaneen viranomaisen sopimuksesta ja viimeksi mainitun vahvistamien järjestelyjen mukaisesti olla 1 artiklassa tarkoitettujen tietojen vaihtamiseksi läsnä virastoissa, joissa pyynnön vastaanottaneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion tätä asiaa hoitavat viranomaiset suorittavat tehtäviään. Jos pyydetyt tiedot sisältyvät asiakirjoihin, jotka ovat pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiesten saatavilla, pyynnön esittäneen viranomaisen virkamiehille on annettava jäljennökset pyydetyt tiedot sisältävistä asiakirjoista.

2. Pynnön esittäneen viranomaisen nimeämät virkamiehet voivat sen sekä pyynnön vastaanottaneen viranomaisen sopimuksen perusteella ja viimeksi mainitun vahvistamien järjestelyjen mukaisesti olla läsnä hallinnollisissa tutkimuksissa 1 artiklassa tarkoitettujen tietojen vaihtamiseksi. Yksinomaan pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehet suorittavat hallinnolliset tutkimukset. Pynnön esittäneen viranomaisen virkamiehet eivät saa käyttää pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehille myönnettyjä tarkastusvaltuuksia. Heillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin toimitiloihin ja saada käyttöönsä samoja asiakirjoja kuin pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehet näiden välityksellä mutta vain meneillään olevaa hallinnollista tutkimusta varten.

3. Pynnön esittäneen viranomaisen virkamiesten, jotka 1 ja 2 kohdan mukaisesti ovat läsnä toisessa jäsenvaltiossa, on milloin tahansa voitava esittää kirjallinen valtuutus, josta ilmenee heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa.

4 JAKSO

Samanaikaiset tarkastukset

12 artikla

Vaihtaakseen 1 artiklassa tarkoitettuja tietoja jotkin jäsenvaltiot voivat sopia, että ne suorittavat kukin omalla alueellaan yhden tai useamman henkilön valmisteverotuksellisen tilanteen samanaikaisia tarkastuksia, jos niillä on yhteinen tai toisiaan täydentävä intressi, aina, kun tällaiset tarkastukset vaikuttavat tehokkaammilta kuin vain yhden jäsenvaltion suorittamat tarkastukset.

13 artikla

1. Jäsenvaltion on yksilöitävä riippumattomasti henkilöt, joiden osalta se aikoo ehdottaa samanaikaista tarkastusta. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen ilmoittaa muiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, toimivaltaisille viranomaisille samanaikaisten tarkastusten kohteiksi ehdotetut tapaukset. Se perustelee valintansa mahdollisuuksien mukaan toimittamalla tiedot, joiden perusteella se päätyi valintaansa. Se ilmoittaa ajanjakson, jona tarkastukset olisi suoritettava.

2. Tämän jälkeen asianomaiset jäsenvaltiot päättävät, haluavatko ne osallistua samanaikaisiin tarkastuksiin. Toimivaltainen viranomaisen, jolle samanaikaista tarkastusta on esitetty, vahvistaa vastaavalle toisen jäsenvaltion viranomaiselle suorittavansa tarkastuksen tai ilmoittaa sille perustellun kieltäytymisensä.

3. Kukin toimivaltainen viranomaisen nimeää edustajan, jonka tehtävänä on tarkastuksen johto ja koordinointi.

4. Toimivaltaiten viranomaisen on ilmoitettava muiden jäsenvaltioiden valmisteveroyhteystoimistoille viipymättä samanaikaisen tarkastuksen jälkeen sen yhteydessä todetuista petosten tekotavoista, jos kyseisillä tiedoilla katsotaan olevan muiden jäsenvaltioiden kannalta erityistä merkitystä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoittaa asiasta myös komissiolle.

5 JAKSO

Hallinnollisten päätösten ja toimenpiteiden tiedoksiantamispyyntö

14 artikla

Pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on annettava pyynnön esittäneen viranomaisen pyynnöstä vastaanottajalle tiedoksi kaikki pyynnön esittäneen jäsenvaltion hallintoviranomaisten tekemät valmisteverolainsäädännön soveltamista koskevat hallinnolliset päätökset ja toimenpiteet, lukuun ottamatta keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY⁽¹⁾ 5 artiklassa tarkoitettuja, noudattaen omassa jäsenvaltiossaan voimassa olevia vastaavaa tiedoksi antamista koskevia säännöksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

15 artikla

Tiedoksiantopyynnössä, jossa on mainittava tiedoksi annettavan päätöksen tai toimenpiteen aihe, ilmoitetaan vastaanottajan nimi, osoite ja muut mahdolliset tämän yksilöimiseksi tarvittavat tiedot.

16 artikla

Pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä pyynnön esittäneelle viranomaiselle tiedoksiantopyyntöä koskevista toimistaan, erityisesti päivä, jona päätös tai toimenpide on annettu tiedoksi vastaanottajalle, tai mahdollisen tiedoksi antamatta jättämisen syyt. Pyyntöä ei voi evätä tiedoksi annettavan päätöksen tai toimenpiteen sisällön perusteella.

III LUKU

TIETOJENVAIHTO ILMAN EDELTÄVÄÄ PYYNTÖÄ

17 artikla

Rajoittamatta IV luvun soveltamista kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava satunnaisella automaattisella tai säännöllisellä automaattisella tietojenvaihdoilla minkä tahansa asiaankuuluvan toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 1 artiklassa tarkoitetut tiedot seuraavissa tilanteissa, joissa:

- 1) toisessa jäsenvaltiossa on tapahtunut tai epäillään tapahtuneen valmisteverolainsäädännön rikkominen tai säännönvastaisuus;
- 2) jäsenvaltion alueella on tapahtunut tai epäillään tapahtuneen valmisteverolainsäädännön rikkominen tai säännönvastaisuus, jolla voi olla vaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa;
- 3) toisessa jäsenvaltiossa on valmisteveroa koskevan petoksen tai valmisteveron menetyksen vaara.

18 artikla

Jäljempänä 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritetään:

- 1) vaihdettavien tietojen tarkat luokat;
- 2) tietojenvaihdon säännöllisyys;
- 3) tietojenvaihtoa koskevat käytännön järjestelyt.

Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava, osallistuuko se tiettyä tietoluokkaa koskevaan tietojenvaihtoon, sekä sen, vaihtaako se tietoja säännöllisellä automaattisella vai satunnaisella automaattisella tietojenvaihdoilla.

19 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin aina toimittaa toisilleen tiedossaan olevat 1 artiklassa tarkoitetut tiedot oma-aloitteisesti ilman edeltävää pyyntöä.

20 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava hallinnolliset ja organisatoriset toimenpiteet tässä luvussa tarkoitetun tietojenvaihdon helpottamiseksi.

21 artikla

Tämän luvun täytäntöönpanosta ei saa aiheutua jäsenvaltiolle velvoitetta asettaa tietojen keruuta koskevia uusia velvoitteita tai kohtuutonta hallinnollista rasitusta.

IV LUKU

ERITYISESTI YHTEISÖLIIKETOIMIIN LIITTYVIEN TIETOJEN TALLENNUS JA VAIHTO

22 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on oltava käytössään sähköinen tietokanta, jossa on seuraavat rekisterit:

- a) rekisteri henkilöistä, jotka ovat direktiivin 92/12/ETY 4 artiklan a ja d kohdan mukaisesti joko valtuutettuja varastonpitäjiä tai rekisteröityjä elinkeinonharjoittajia;

- b) rekisteri verottomiksi varastoiksi hyväksytyistä paikoista.

2. Rekistereissä on oltava seuraavat tiedot, jotka asetetaan muiden jäsenvaltioiden käyttöön:

- a) toimivaltaisen viranomaisen henkilölle ja paikoille antama tunnistenumero;

- b) henkilön ja paikkojen nimi ja osoite;

- c) niiden tuotteiden luokka ja valmisteveron alaisiin tuotteisiin liittyvä yhdistetty nimike, joita henkilö voi varastoida tai vastaanottaa taikka joita voidaan varastoida tai vastaanottaa paikassa;

- d) lisätietoja antavan keskusyhteystoimiston tai valmisteverotoimiston yhteystiedot;

- e) valtuutetun varastonpitäjän tai rekisteröidyn elinkeinonharjoittajan luvan antamispäivä, muuttamispäivä ja tarvittaessa sen voimassaolon päättymispäivä;

- f) direktiivin 92/12/ETY 15 artiklan 3 kohdan säännösten mukaan vastuussa olevien henkilöiden tunnistamiseen tarvittavat tiedot;

g) valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumiseen satunnaisesti osallistuvien henkilöiden tunnistamiseen tarvittavat tiedot, jos ne ovat saatavilla.

3. Kukin kansallinen rekisteri on saatettava ainoastaan valmisteveroon liittyviä tarkoituksia varten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.

4. Kunkin jäsenvaltion keskusyhteystoimiston tai yhteysviranomaisen on varmistettava, että henkilöillä, jotka osallistuvat valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumiseen yhteisössä, on oikeus saada vahvistus tämän artiklan nojalla kerätyistä tiedoista.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettut yksityiskohtaiset tiedot, rekisterien käyttöä ja päivitystä koskevat yksityiskohdat, tunnistenumeroiden muodostamisen sekä kohdassa 2 tarkoitettujen henkilöiden ja paikkojen tunnistamiseen tarvittavien tietojen syötön yhtenäistetyt standardit samoin kuin yksityiskohdat rekisterien antamisesta 3 kohdan mukaisesti kaikkien jäsenvaltioiden käyttöön määritetään 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Jos elinkeinonharjoittaja voidaan tunnistaa ainoastaan arvonlisäverotunnisteen avulla, tähän tarkoitukseen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1798/2003 27 artiklaa.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön sähköinen varhaisvaroitusjärjestelmä, jonka avulla valmisteveron alaisten tuotteiden lähtöjäsenvaltion keskusyhteystoimisto tai yhteysviranomainen voi lähettää tiedon tai varoitusviestin määräjäsenvaltion keskusyhteystoimistolle heti, kun lähtöjäsenvaltion keskusyhteystoimistolla tai yhteysviranomaisella on hallinnollisen saateasiakirjan tiedot, ja viimeistään tuotteiden lähtöhetkellä. Tämän tietojenvaihdon osana hallinnollisen saateasiakirjan tietojen perusteella tehdään riskianalyysi ennen viestin lähettämistä ja tarvittaessa sen vastaanottamisen jälkeen.

2. Vaihdeettavat tiedot ja tietojenvaihdon yksityiskohdat määritetään 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden keskusyhteystoimistot voivat 5 artiklan mukaisesti pyytää tietoja toisten jäsenvaltioiden keskusyhteystoimistoilta tai yhteysviranomaisilta valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen aikana tai sen jälkeen. Tätä tietojenvaihtoa varten hallinnollisen saateasiakirjan tai yksinkertaistetun hallinnollisen saateasiakirjan tietojen perusteella tehdään riskianalyysi

ennen viestin lähettämistä ja tarvittaessa sen vastaanottamisen jälkeen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tietojenvaihto suoritetaan kyseistä liikkumista koskevalla yhtenäisellä todentamisasiakirjalla. Tämän asiakirjan muoto ja sisältö sekä tietojenvaihdon yksityiskohdat määritetään 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Sen jäsenvaltion asiaankuuluvat viranomaiset, jonka alueille valmisteveron alaisten tuotteiden lähettäjä on sijoittautunut, voivat 2 kohdassa säädettyä asiakirjaa käyttäen antaa apua, jos lähettäjä ei ole saanut hallinnollisen saateasiakirjan tai yksinkertaistetun hallinnollisen saateasiakirjan kolmatta kappaletta ja kyseinen lähettäjä on kaikin käytettävissään olevin keinoin pyrkinyt osoittamaan tuotteiden lähetyksen oikeellisuuden. Tällaisen avun antaminen ei millään muotoa vapauta lähettäjää hänelle kuuluvista verovelvoitteista.

Määräjäsenvaltion asiaankuuluvat viranomaiset pyrkivät kaikin tavoin noudattamaan lähettäjän jäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten tällaisen avunannon yhteydessä esittämiä pyyntöjä.

25 artikla

1. Jos valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen seuranta ja valvonta tapahtuu tietokoneistetun järjestelmän avulla, kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on tallentaa ja käsitellä tietoja tässä järjestelmässä.

Jotta näitä tietoja voitaisiin käyttää tässä asetuksessa säädetyissä menettelyissä, ne on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan sen kalenterivuoden päättymisestä, jona liikkuminen alkoi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että järjestelmään tallennetut tiedot ovat ajan tasalla, täydellisiä ja oikeita.

V LUKU

SUHTEET KOMISSIOON

26 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelevat ja arvioivat tässä asetuksessa edellytetyjen hallinnollista yhteistyötä koskevien järjestelyjen toimivuutta. Tämän artiklan soveltamiseksi komissio kokoaa yhteen jäsenvaltioiden kokemukset parantaakseen näiden järjestelyjen toimivuutta. Tätä varten jäsenvaltioiden toimittamat tiedot eivät saa sisältää yksittäisiä henkilöitä koskevia tai henkilötietoja.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki käytettävissä olevat tiedot, joilla on merkitystä niiden soveltaessa tätä asetusta, myös mahdolliset soveltamisen arvioinnissa tarvittavat tilastotiedot. Nämä tilastotiedot määritetään 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja ilmoitetaan ainoastaan, jos ne ovat käytettävissä ja jos niiden ilmoittaminen ei todennäköisesti aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitusta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki käytettävissä olevat tiedot, jotka koskevat valmisteverolainsäädännön rikkomiseen käytettyjä tai oletettavasti käytettyjä menetelmiä tai käytäntöjä ja joiden avulla on voitu todeta puutteita tässä asetuksessa tarkoitetuissa hallinnollisen yhteistyön järjestelyissä, jos kyseiset tiedot katsotaan muiden jäsenvaltioiden kannalta erityisen merkityksellisiksi.

4. Tämän hallinnollisen yhteistyön järjestelmän toimivuuden arvioimiseksi veronkierron ja veropetosten torjunnassa jäsenvaltiot voivat toimittaa komissiolle kaikkia muita käytettävissä olevia, 1 artiklassa tarkoitettuja tietoja.

5. Komissio ilmoittaa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut tiedot muille jäsenvaltioille, joita asia koskee.

VI LUKU

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

27 artikla

1. Kun jokin kolmas maa ilmoittaa tietoja jonkin jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, tämä voi toimittaa ne sellaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joille nämä tiedot saattavat olla kiinnostavia, ja joka tapauksessa tätä pyytävien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, mikäli virka-apujärjestelyt kyseisen kolmannen maan kanssa sallivat sen. Nämä tiedot voidaan lisäksi toimittaa komissiolle aina, kun niillä on merkitystä yhteisön laajuudessa.

2. Jos kyseinen kolmas maa on oikeudellisesti sitoutunut toimittamaan sen avun, joka on tarpeen näytön keräämiseksi valmisteverolainsäädännön vastaisilta näyttävien liiketoimien lainvastaisuudesta, sille voidaan toimittaa tämän asetuksen nojalla saadut tiedot ne toimittaneiden toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ja noudattaen näiden sisäisiä, henkilötietojen toimittamista kolmansille maille koskevia säännöksiä.

VII LUKU

TIETOJEN VAIHDON EDELLYTYKSET

28 artikla

Tämän asetuksen nojalla annettavat tiedot toimitetaan mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa 34 artiklan 2 koh-

dassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyttävien järjestelyjen mukaisesti.

29 artikla

Avunpyynnöt, mukaan lukien tiedoksiantamispyynnöt, ja niihin liitetyt asiakirjat voidaan laatia millä tahansa pyynnön vastaanottavan ja sen esittävän viranomaisen kesken sovitulla kielellä. Kyseisiin pyyntöihin on liitettävä käännös pyynnön vastaanottavan viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä ainoastaan erityistapauksissa, kun pyynnön vastaanottanut viranomainen perustelee tällaista käännöstä koskevan pyyntönsä.

30 artikla

1. Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion viranomaisen on toimitettava pyynnön esittäneelle toisen jäsenvaltion viranomaiselle 1 artiklassa tarkoitettut tiedot edellyttäen, että:

- a) pyynnön esittäneen viranomaisen tietopyyntöjen määrä ja luonne tietyinä ajanjaksona eivät aiheuta pyynnön vastaanottaneelle viranomaiselle kohtuutonta hallinnollista rasitusta;
- b) pyynnön esittänyt viranomainen on käyttänyt kaikki tavonomaiset tietolähteet, joita se kyseisissä olosuhteissa on voinut käyttää, pyydettyjen tietojen saamiseksi vaarantamatta tavoitellun lopputuloksen saavuttamista.

2. Jos keskinäinen apu aiheuttaa erityisiä vaikeuksia ja siihen liittyvät kustannukset ovat hyvin korkeat, avunpyynnön esittävä ja sen vastaanottava viranomainen voivat sopia kyseistä tilannetta koskevista erityisistä korvausjärjestelyistä.

3. Tämä asetus ei velvoita tekemään selvityksiä tai antamaan tietoja silloin, kun sen jäsenvaltion, jonka on annettava tiedot, lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaan toimivaltainen viranomainen ei saa tehdä näitä selvityksiä eikä koota tai käyttää näitä tietoja kyseisen jäsenvaltion omiin tarpeisiin.

4. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä antamasta tietoja, jos pyynnön esittänyt jäsenvaltio ei voi oikeudellisista syistä toimittaa vastaavia tietoja.

5. Tietojen antamisesta voidaan kieltäytyä, jos se johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden, kaupallisen menettelyn tai sellaisten tietojen ilmaisemiseen, joiden ilmaiseminen olisi yleisen järjestyksen vastaista.

6. Pyynnön vastaanottanut viranomaisilmoittaa pyynnön esittäneelle viranomaiselle syyt, joiden vuoksi avunpyyntöä ei voida täyttää. Tällaisten kieltäytymisten perusteiden lajit on tilastointia varten myös ilmoitettava vuosittain komissiolle.

7. Avunpyynnön edellytyksenä oleva vähimmäismäärä voidaan hyväksyä 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

31 artikla

1. Tämän asetuksen nojalla ilmoitettuja tietoja koskee salassapitovelvollisuus, ja niihin on sovellettava tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä samanlaisille tiedoille säädettyä tietosuojaa sekä vastaavia yhteisön viranomaisiin sovellettavia säännöksiä.

Näitä tietoja voidaan käyttää valmisteverojen määräämiseen, kantoon tai hallinnolliseen valvontaan sekä valmisteveron alaisen tuotteiden liikkumisen valvontaan, riskianalyysiin ja tutkimuksiin.

Niitä voidaan käyttää verolainsäädännön rikkomisesta johtuvassa oikeudellisessa tai hallinnollisessa menettelyssä, joka voi johtaa seuraamuksiin, sanotun kuitenkin vaikuttamatta yleisiin sääntöihin ja oikeudellisiin määräyksiin, jotka koskevat vastaajan ja todistajien oikeuksia tällaisissa menettelyissä.

Näitä tietoja voidaan myös käyttää direktiivin 76/308/ETY 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvien muiden verojen ja maksujen määräämiseen.

Nämä tiedot voivat olla komission tietotekniikan turvallisuusvastaavan asianmukaisesti valtuuttamien henkilöiden käytettävissä vain, jos CCN/CSI-järjestelmän huolto, ylläpito ja kehittäminen edellyttävät sitä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tiedot toimittavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on sallittava näiden tietojen käyttö muihin tarkoituksiin pyynnön esittäneen viranomaisen jäsenvaltiossa, jos tietojen käyttö vastaaviin tarkoituksiin on pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan sallittua.

3. Jos pyynnön esittänyt viranomaisilmoitus katsoo pyynnön vastaanottaneelta viranomaiselta saamiensa tietojen voivan olla hyödyksi jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, se voi toimittaa ne sille. Sen on ilmoitettava asiasta pyynnön vastaanottaneelle viranomaiselle. Pyynnön vastaanottanut viranomaisilmoitus voi vaatia, että tietojen toimittamiseen kolmannelle osapuolelle tarvitaan sen edeltä käsin antama suostumus.

4. Jäsenvaltioiden on rajoitettava direktiivin 95/46/EY 10 artiklassa, 11 artiklan 1 kohdassa sekä 12 ja 21 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden ja oikeuksien soveltamista silloin kun se on tarpeen mainitun direktiivin 13 artiklan e kohdassa tarkoitettujen etujen turvaamiseksi.

32 artikla

Pyynnön esittäneen viranomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset elimet voivat käyttää kaikkia pyynnön vastaanottaneen viranomaisen edustajien saamia ja pyynnön esittäneelle viranomaiselle tämän asetuksen edellyttämänä apuna toimittamia selvityksiä, lausuntoja ja kaikkia muita asiakirjoja tai niiden oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai otteita näyttönä samaan tapaan kuin vastaavia kyseisen maan jonkin toisen viranomaisen toimittamia asiakirjoja.

33 artikla

1. Tätä asetusta sovellettaessa jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla:

- a) varmistetaan tehokas sisäinen koordinointi 3 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten välillä;
- b) saadaan aikaan suora yhteistyö erityisesti tähän koordinoitiin valtuutettujen viranomaisten välillä;
- c) varmistetaan tässä asetuksessa säädetyn tiedonvaihtojärjestelmän moitteeton toiminta.

2. Komissio toimittaa mahdollisimman nopeasti kunkin jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot, jotka se on saanut ja jotka se voi antaa.

VIII LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

34 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin 92/12/EY 24 artiklan 1 kohdan nojalla perustettu valmisteverokomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdan mukainen määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

35 artikla

1. Joka viides vuosi tämän asetuksen voimaantulosta komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomus perustuu erityisesti jäsenvaltioiden ilmoittamiin tietoihin.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, jotka ne antavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa kysymyksissä.

36 artikla

1. Kun toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään tässä asetuksessa tarkoitettujen alojen kahdenvälisistä kysymyksistä muutoin kuin yksittäistapauksissa, niiden on ilmoitettava siitä komissiolle viipymättä. Komissio puolestaan ilmoittaa asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

37 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä marraskuuta 2004.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
G. ZALM

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2074/2004,**annettu 29 päivänä marraskuuta 2004,****lopullisen polkumyynnittullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rengaskirjamekanismien tuonnissa**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumista 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

muihin kuin 17- tai 23-renkaiisiin mekanismeihin (Taric-koodit 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 ja 8305 10 00 19) sovellettuja tulleja tarkistettiin syyskuussa 2000 ylöspäin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2100/2000⁽²⁾ siten, että tulliksi vahvistettiin WWS:n osalta 51,2 prosenttia ja kaikkien muiden kiinalaisten yritysten osalta 78,8 prosenttia.

- (3) Indonesiasta peräisin oleviin rengasmekanismiin on sovellettu polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteitä kesäkuusta 2002 lähtien. Nämä toimenpiteet, jotka eivät kuulu tämän tarkastelun alaan, otettiin käyttöön 4 päivänä kesäkuuta 2002 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 976/2002 ja samana päivänä annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 977/2002⁽⁴⁾.
- (4) Kun neuvoston asetuksella (EY) N:o 119/97 käyttöön otettuja polkumyyntitoimenpiteitä väitettiin kierrettävän tuomalla rengasmekanismia Vietnamin, komissio suoritti asiaa koskevan tutkimuksen, jonka perusteella toimenpiteet laajennettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 1208/2004⁽⁵⁾ koskemaan myös tuontia Vietnamin.

A. MENETTELY**1. Voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Tammikuussa 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 119/97⁽²⁾ otettiin käyttöön lopullinen polkumyynnittulli tiettyjen muun muassa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rengaskirjamekanismien, jäljempänä 'rengasmekanismit', tuonnissa yhteisöön. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tulli oli yksilöllisen kohtelun saaneen yrityksen (World Wide Stationery Mfg, jäljempänä 'WWS') osalta 32,5 prosenttia ja kaikkien muiden kiinalaisten yritysten osalta 39,4 prosenttia. Näitä tulleja sovellettiin muihin kuin 17- tai 23-renkaiisiin mekanismeihin (Taric-koodit 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 ja 8305 10 00 19); 17- ja 23-renkaiisiin mekanismeihin (Taric-koodit 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 ja 8305 10 00 29) puolestaan sovellettiin vähimmäistuontihinnan (325 euroa 1 000 kappaletta kohti) ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hinnan erotusta vastaavaa tullia aina, kun jälkimmäinen hinta oli vähimmäistuontihintaa alempi.
- (2) Syyskuussa 2000 perusasetuksen 12 artiklan mukaisesti jätetyn pyynnön johdosta suoritettuna, edellä mainittuja toimenpiteitä koskeneen absorptiotutkimuksen jälkeen

- (5) Huhtikuussa 2004 pantiin vireille tutkimus⁽⁶⁾, joka koskee neuvoston asetuksella (EY) N:o 119/97 käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä tuomalla rengasmekanismia Thaimaasta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Thaimaa.
- (6) Kahdessa edellisessä johdanto-osan kappaleessa mainitut kaksi tutkimusta eivät ole vaikuttaneet tämän tutkimuksen tuloksiin.

2. Tarkastelua koskeva pyyntö

- (7) Tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rengasmekanismien tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen⁽⁷⁾ julkaisemisen jälkeen komissio vastaanotti 23 päivänä lokakuuta 2001 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen pyynnön tarkastella näitä toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EYVL L 22, 24.1.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 250, 5.10.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 150, 8.6.2002, s. 1 ja 17.

⁽⁵⁾ EUVL L 232, 1.7.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 127, 29.4.2004, s. 67.

⁽⁷⁾ EYVL C 122, 25.4.2001, s. 2.

- (8) Pyynnön esitti kaksi yhteisön tuottajaa, Koloman Handler AG ja Krause Ringbuchtechnik GmbH, jäljempänä 'pyynnön esittäjät', joiden tuotanto muodostaa pääosan rengasmekanismien koko tuotannosta yhteisössä. Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päätyminen lisäisi todennäköisesti Kiinan kansantasavallasta vahingollisella polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia.
- (9) Kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa komissio päätti, että oli olemassa riittävä näyttö perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun panemiseksi vireille, mistä syystä se pani vireille asiaa koskevan tutkimuksen⁽¹⁾.

3. Tutkimus

a) Menettely

- (10) Komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päätymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämään edustajille, pyynnön esittäneille yhteisön tuottajille ja yhdelle tiedossa olleelle muulle yhteisön tuottajalle. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (11) Kaikille osapuolille, jotka olivat sitä edellä mainitun määräajan kuluessa pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä, annettiin tilaisuus tulla kuulluiksi.
- (12) Kyselylomakkeet lähetettiin kaikille niille, joille oli virallisesti ilmoitettu tarkastelun vireillepanosta, ja niille, jotka pyysivät kyselylomaketta tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Lisäksi otettiin yhteyttä yhteen vertailumaan (Intia) tuottajaan, jolle lähetettiin myös kyselylomake.
- (13) Kyselyyn vastasivat pyynnön esittäneet kaksi yhteisön tuottajaa ja yksi tarkastelun kohteena olevassa maassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja sekä yksi vertailumaan tuottaja ja kaksi etuyhteydetöntä yhteisön tuojaa.
- (14) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä keskeisistä tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisten polkumyöntitullien käyttöönottoa. Samalla asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta. Osapuolten huomautuksia tarkasteltiin ja päätelmiä muutettiin tarpeen mukaan niiden perusteella.

b) Asianomaiset osapuolet ja tarkastuskäynnit

- (15) Kaikki polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden samoin kuin yhteisön edun määrittämisen kannalta tarpeellisia pidetyt tiedot hankittiin ja tarkistettiin. Tarkastuskäyntejä suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

- i) Pyynnön esittäneet yhteisön tuottajat
- Krause Ringbuchtechnik GmbH, Espelkamp, Saksa
  - SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH (rengasmekanismia valmistava marraskuuhun 2001 asti Koloman Handler AG), Wien, Itävalta (ks. 50 kappale jäljempänä)
- ii) Viejämään tuottaja
- World Wide Stationery Mfg, Hongkong, Kiinan kansantasavalta
- iii) Vertailumaan tuottaja
- Tocheunglee Stationery Manufacturing Co, Chennai, Intia
- iv) Yhteisössä toimiva etuyhteydetön tuojat
- Bensons International Systems B.V., Utrecht, Alankomaat

c) Tutkimusajanjakso

- (16) Polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus käsitti 1 päivän tammikuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon jatkumisen tai toistumisen arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 1998 ja tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (17) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli tietyt rengaskirjamekanismit, jotka koostuvat kahdesta suorakaiteen muotoisesta teräslevystä tai -langasta, joihin on kiinnitetty ainakin neljä teräslangasta tehtyä puolirengasta ja joita pitää yhdessä teräskuori. Ne voidaan avata joko vetämällä puolirenkaista tai rengasmekanismiin kiinnitetyn pienen teräksisen aukaisumekanismin avulla. Renkaat voivat olla erimuotoisia; yleisimpiä ovat pyöreät ja D:n muotoiset. Rengasmekanismit luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 8305 10 00 (Taric-koodit 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 ja 8305 10 00 19 muiden kuin 17- tai 23-renkaisten mekanismien osalta ja Taric-koodit 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 ja 8305 10 00 29 17- ja 23-renkaisten mekanismien osalta). Suljin-/aukaisuvilla varustetut mappimekanismit, jotka luokitellaan samaan CN-koodiin, on jätetty tämän tutkimuksen ulkopuolelle.

⁽¹⁾ EYVL C 21, 24.1.2002, s. 25.

- (18) Rengasmekanismeja käytetään paperisten, pahvisten ja muovipäälysteisten toimistokansioiden, esittelykansioiden ja muiden vastaavien kansioiden valmistukseen.
- (19) Yhteisössä myytiin tutkimusajanjakson aikana useita erityyppisiä rengasmekanismeja. Näiden tyyppien väliset erot määritettiin seuraavien ominaisuuksien avulla: pohjalaatan leveys, mekanismityyppi, renkaiden lukumäärä, avausmenetelmä, nimellinen paperikapasiteetti, renkaiden läpimitta, renkaiden muoto, pituus ja renkaiden etäisyys toisistaan. Koska kaikilla tuotetyypeillä on samat fyysiset ja tekniset ominaisuudet ja ne voidaan tietyissä rajoissa korvata toisillaan, todettiin, että kaikki rengasmekanismit ovat tässä menettelyssä yksi ja sama tuote.

2. Samankaltainen tuote

- (20) Vertailumaan (Intia) kotimarkkinoilla tuotettujen ja myytyjen rengasmekanismien ja Kiinan kansantasavallasta yhteisöön vietyjen rengasmekanismien todettiin olevan fyysisiltä ja teknisiltä perusominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samanlaisia.
- (21) Lisäksi todettiin, että yhteisöön Kiinan kansantasavallasta tuotavien rengasmekanismien ja yhteisön markkinoilla myytävien yhteisön tuotannonalan tuottamien rengasmekanismien fyysisissä ja teknisissä perusominaisuuksissa ja käyttötarkoituksissa ei ollut eroja.
- (22) Tästä syystä pääteltiin, että vertailumaan kotimarkkinoilla tuotetut ja myydyt rengasmekanismit, Kiinan kansantasavallasta yhteisöön viedyt rengasmekanismit ja yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla tuottamat ja myymät rengasmekanismit ovat kaikki perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

C. POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

- (23) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

1. Alustavat huomiot

- (24) Valituksessa mainituista kolmesta kiinalaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta yhteistyössä toimi vain WWS, jolle oli myönnetty yksilöllinen kohtelu sekä alkuperäisessä tutkimuksessa että absorptiotutkimuksessa. Muut

kaksi vientiyritystä ilmoittivat, etteivät ne olleet vieneet asianomaista tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Toinen näistä yrityksistä näyttää kuitenkin olevan osallisena siinä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimassa tapauksessa, jossa toimenpiteitä kierrettiin Thaimaan kautta tapahtuneella viennillä (ks. 42 ja 43 kappale jäljempänä).

2. Polkumyynnin jatkuminen

- (25) Eurostatin tietojen mukaan ainoan tutkimuksessa yhteistyössä toimineen yrityksen vientimyynti vastasi Kiinan kansantasavallasta tutkimusajanjakson aikana tapahtuneen tuonnin koko määrää. Kyseisen tuonnin osuus yhteisön kokonaiskulutuksesta tämän tutkimuksen tutkimusajanjaksona oli 1,9 prosenttia, kun se alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjaksona eli 1 päivän lokakuuta 1994 ja 30 päivän syyskuuta 1995 välisenä aikana oli 45 prosenttia.

a) Menetelmät

- (26) Alkuperäiseen tutkimukseen verrattuna vain vertailumaa on vaihtunut, muutoin polkumyyntimarginaalin laskemismenetelmät ovat pysyneet samoina.

b) Vertailumaa

- (27) Koska Kiinan kansantasavalta on siirtymätalous, sitä koskeva normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti valitusta sopivasta markkinataloutta toteuttavasta kolmannesta maasta, jäljempänä 'vertailumaa', saatujen tietojen perusteella.

- (28) Alkuperäisessä tutkimuksessa vertailumaana käytettiin Malesiaa. Koska asianomaisen tuotteen tuotanto Malesiassa on loppunut ja sitä on siirretty muun muassa Intiaan, oli valittava toinen edustava maa. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevasta tarkastelusta tehdyssä pyynnössä ehdotettiin Intiaa normaaliarvon määrittämisessä käytettäväksi vertailumaaksi. Tätä valintaa ei kyseenalaistettu. Lisäksi todettiin, että Intian valintaa puoltavat syyt, kuten sen kotimarkkinoiden koko ja avoimuus ja sen raaka-aineiden saantimahdollisuudet, varmistavat, että maassa vallitsee tavanomainen kilpailutilanne. Intialainen tuottaja, johon otettiin yhteyttä, suostui toimimaan yhteistyössä, ja sen kotimarkkinamyynni oli edustavaa. Kyseinen yritys oli etuyhteydessä tutkimuksessa yhteistyössä toimineeseen kiinalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, mutta mikään ei viitannut siihen, että tämä voisi vaikuttaa normaaliarvon määrittämiseen. Näin ollen Intiaa pidettiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti sopivana vertailumaana normaaliarvon määrittämiseksi tässä tapauksessa.

c) *Normaaliarvo*

- (29) Samankaltaisen tuotteen myynti vertailumaan kotimarkkinoilla oli tutkimuksen mukaan kannattavaa ja edustavaa tutkimusajanjakson aikana. Tämän vuoksi normaaliarvo määritettiin vertailumaassa eli Intiassa toimivien riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella.

d) *Vientihinta*

- (30) Koska asianomaista tuotetta vietiin yhteisöön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan vientihinnan perusteella.

e) *Vertailu*

- (31) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti oikaisujen muodossa huomioon sisämaakuljetuskustannusten, alennusten ja myöhempien hyvitysten, käsittely-, lastaus-, kuljetus- ja luottokustannusten, palkkioiden ja vakuutuskustannusten eroavuudet, jotka vaikuttivat hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen.
- (32) Tältä osin olisi kuitenkin huomattava, että yhteisöön vietyjen rengasmekanismien ja erilaisten mekanismityyppien määrä väheni voimakkaasti polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Tämän vuoksi vain 10 prosenttia ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan suoraan Kiinan kansantasavallasta viemistä tuotetyypeistä oli vertailukelpoisia vertailumaan kotimarkkinoilla tutkimusajanjakson aikana myydyin samankaltaisen tuotteen eri tyyppien kanssa. Alkuperäisessä tutkimuksessa vertailu perustui 75 prosenttiin kokonaismyyntimäärästä. Suurin osa Kiinan kansantasavallan suorasta viennistä tämän tutkimuksen tutkimusajanjaksona kuului sellaisiin "kapeisiin" tuotesegmentteihin kuin esimerkiksi 17- ja 23-renkaiset mekanismit, joihin sovelletaan vähimmäistuontihintaa.

f) *Polkumyynnimarginaali*

- (33) Painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vientihintojen painotettuun keskiarvoon samassa kaupan portaassa. Vertailu osoitti, että polkumyynnintä ei esiintynyt.

g) *Polkumyynnintä koskevat päätelmät*

- (34) Tutkimuksessa kävi ilmi, että yhteistyössä toiminut kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja WWS ei harjoittanut polkumyynnintä. WWS:n suoran vientimyyntin määrä yhteisöön oli kuitenkin tämän tutkimuksen tutkimusajanjakson aikana huomattavasti pienempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Lisäksi WWS:n suora vienti Kiinan kansantasavallasta koostui ennen kaikkea hintahaarukan yläpäähen kuuluvista rengasmekanismeista, varsinkin 17- ja 23-renkaisista malleista, joihin sovelletaan vähimmäis-

tuontihintaa (ks. 32 kappale edellä). Tämän vuoksi kyseisestä tuonnista ei juurikaan maksettu polkumyynnintulleja. Tätä tulosta ei voida verrata alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyyn polkumyynnimarginaaliin, koska polkumyynnimarginaalia ei voitu määrittää polkumyynnintullin alaisille rengasmekanismimalleille, jotka olivat yhteisön markkinoiden eniten myytyjä malleja ja joita ei viety suoraan Kiinan kansantasavallasta yhteisöön tämän tutkimuksen tutkimusajanjaksona. Vertailun piiriin kuuluneista myyntimääristä voidaan lisäksi todeta, vertailu voitiin tehdä vain vertailumaan kotimarkkinoilla myydyin samankaltaisen tuotteen myynnin ja sellaisten mallien myynnin välillä, jotka muodostivat 10 prosenttia Kiinan kansantasavallasta yhteisöön suuntautuneesta myynnistä. Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että polkumyynnin jatkumisesta ei voida tehdä selkeitä päätelmiä.

3. *Polkumyynnin toistuminen*

- (35) Koska polkumyynnin jatkumista koskevia selkeitä päätelmiä ei pystytty tekemään, tutkittiin myös, olisiko polkumyynnin toistuminen todennäköistä.
- (36) Tässä yhteydessä tarkasteltiin seuraavia tekijöitä: a) kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien käyttämätön kapasiteetti ja investoinnit; b) yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan käyttäytyminen kolmansien maiden markkinoilla; c) yhteistyöhön osallistumattomien yritysten harjoittama asianomaisten tuotteiden vienti kolmansiin maihin vientimäärien ja -hintojen perusteella tarkasteltuna.

a) *Käyttämätön kapasiteetti ja investoinnit*

- (37) Olisi huomattava, että koska vientiä harjoittavat tuottajat eivät WWS-yritystä lukuun ottamatta toimineet yhteistyössä tässä tutkimuksessa, Kiinan kansantasavallan tuotantoa, käyttämätöntä tuotantokapasiteettia ja kotimarkkinamyynnintä koskevia tietoja oli saatavilla vain yhteistyössä toimineen tuottajan tapauksessa.
- (38) Yhteistyössä toimineen yrityksen tuotantokapasiteetti pysyi vakaana vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä. Koska tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto kuitenkin väheni 28 prosenttia samana ajanjaksona, on todennäköistä, että yhteistyössä toimineella vientiä harjoittavalla tuottajalla on runsaasti käyttämätöntä tuotantokapasiteettia (kolmasosa sen kokonaiskapasiteetista). Näin ollen kyseinen tuottaja voisi nopeasti lisätä tuotantoaan ja ohjata sen mille tahansa vientimarkkinoille, myös yhteisön markkinoille, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Olisi myös huomattava, että ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan käyttämätön tuotantokapasiteetti vastaa suurin piirtein puolta yhteisön kulutuksesta. Lisäksi voidaan kohtuudella olettaa, että muillakin kiinalaisilla tuottajilla on merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia, sillä vienti Kiinan kansantasavallasta on vähentynyt, eikä ole olemassa mitään näyttöä siitä, että maan tuotantokapasiteetti olisi pienentynyt.

- (39) Voidaan myös todeta, että yhteistyössä toimineen yrityksen kone- ja laiteinvestoinnit olivat vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä edelleen merkittäviä, vaikkakin niiden määrä väheni asteittain.
- b) *Yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan käyttäytyminen kolmansien maiden markkinoilla*
- (40) Yhteistyössä toimineen yrityksen vientimyynnin määrä kolmansiin maihin (muualle kuin yhteisöön) väheni 8 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä. Sen keskimääräinen vientihinta kolmansiin maihin laski samana aikana 12 prosenttia.
- c) *Yhteistyöhön osallistumattomien kiinalaisten yritysten käyttäytyminen (määrä ja hinnat)*
- (41) Päätelmät oli yhteistyöhön osallistumattomien yritysten osalta tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Koska asianomaiset yritykset eivät toimineet tutkimuksessa lainkaan yhteistyössä, Kiinan kansantasavallasta muihin maihin tapahtuneen viennin määrät ja hinnat pyrittiin määrittämään Yhdysvaltojen ja Kiinan kansantasavallan tilastojen avulla. Vaikka Kiinan kansantasavallan viennin absoluuttinen määrä oli erilainen tietolähteestä riippuen, molemmat tilastot vahvistavat, että rengasmekanismien vienti Kiinan kansantasavallasta muualle maailmaan väheni merkittävästi vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kiinan kansantasavallan tilastojen mukaan rengasmekanismia myytiin vuonna 1999 maailmanmarkkinoille noin 662 miljoonaa kappaletta; tutkimusajanjakson loppuun mennessä tämä määrä oli laskenut 523 miljoonaan kappaleeseen. Keskimääräinen vientihinta, joka tosin kattoi erilaisia, hinnoiltaan suuresti vaihtelevia tuotetyyppejä, pysyi samaan aikaan suhteellisen vakaana. Kuten edellä 38 kappaleessa mainitaan, yhteistyöhön osallistumattomien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotantokapasiteetin oletetusta vähennyksestä ei ole käytettävissä tietoja, joten on todennäköistä, että niillä on edelleen merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia. Näin ollen on kohtuullista päätellä, että jos polkumyyntitoimenpiteiden annettaisiin raueta, yhteisön markkinoista tulisi erittäin houkutteleva kohde kyseisille kiinalaisille viejille, jotka aloittaisivat jälleen asianomaisen tuotteen viennin yhteisön markkinoille merkittävänä määrinä.
- (42) Tässä yhteydessä on lisäksi tärkeää huomata, että OLAF on tehnyt tutkimuksen, jossa pyrittiin selvittämään, olivatko Thaimaasta peräisin oleviksi ilmoitetut, yhteisöön tuodut rengasmekanismit todella peräisin kyseisestä maasta vai olivatko ne, kuten väitettiin, tosiasiaa peräisin Kiinan kansantasavallasta.
- (43) OLAFin ja asianomaisten jäsenvaltioiden tutkimukset osoittivat, että kyseiset rengasmekanismit eivät olleet peräisin Thaimaasta. Tutkimukset vahvistivat lisäksi, että merkittävä osa näistä tuotteista oli peräisin Kiinan kansantasavallasta, joten niiden alkuperä ei oikeuta etuuskohdeltuun ja niistä olisi kannettava polkumyöntullit.
- (44) Tältä osin olisi huomattava, että Thaimaan kautta vietyihin tuotetyyppeihin kuuluivat nimenomaan yhteisön markkinoilla tutkimusajanjaksona eniten myydyt rengasmekanismimallit, eivätkä niinkään ne 17- ja 23-renkaiset mallit, joita myytiin yhteisöön suoraan Kiinan kansantasavallasta. Tämän ansiosta voitiin tehdä vertailu, jossa käytettiin yhteisön markkinoilla eniten myytyjä malleja. Vertailu tehtiin Thaimaasta yhteisöön vietyjen rengasmekanismien ja tiettyjen vertailumaan kotimarkkinoilla myytyjen vastaavien tuotetyyppien välillä. Tuloksen tulokinnassa olisi oltava varovainen, sillä Thaimaasta yhteisöön tuoduista rengasmekanismeista ei tehty kattavaa tutkimusta, minkä vuoksi laskelmien perustana voitiin käyttää vain FOB Bangkok -hintatarjousta, jonka yhteisön tuotannonala oli toimittanut Thaimaasta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana ja sen jälkeen vietyjen tuotetyyppien osalta. Laskelma näytti kuitenkin osoittavan, että Thaimaasta vietyjen rengasmekanismien hinnat olivat alempia kuin Intian kotimarkkinahinnat, mistä syystä ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että kyseisiä rengasmekanismia myytiin yhteisöön polkumyöntihein.
- d) *Absorptiotutkimus*
- (45) Olisi lisäksi muistettava, että asianomaista tuotetta koskenut absorptiotutkimus johti lokakuussa 2000 siihen, että tullee korotettiin alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistetuista 32,5 prosentista (WWS) ja 39,4 prosentista (kaikki muut kiinalaiset yritykset) 51,2 prosenttiin WWS:n osalta ja 78,8 prosenttiin kaikkien muiden kiinalaisten yritysten osalta.
- e) *Kolmansien maiden soveltamat kaupan suojakeinot*
- (46) Mikään kolmas maa ei sovelle kaupan suojakeinoja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rengasmekanismien tuontiin.

4. Päätelmät

- (47) Tutkimuksen mukaan sekä yhteistyössä toimineella vientiä harjoittavalla tuottajalla että todennäköisesti myös molemmilla muilla kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on huomattava määrä käyttämätöntä kapasiteettia sen johdosta, että niiden vienti on vähentynyt merkittävästi vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan käyttämätön tuotantokapasiteetti vastaa lisäksi suurin piirtein puolta yhteisön kulutuksesta.

(48) Yhteisön todettavissa oleva kulutus tutkimusajanjakson aikana oli noin 270 miljoonaa kappaletta, josta vain 5 miljoonan kappaleen alkuperämaaksi oli ilmoitettu Kiinan kansantasavalta. Alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjaksona (1 päivän lokakuuta 1994 ja 30 päivän syyskuuta 1995 välisenä aikana) kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat veivät yhteisöön 126 miljoonaa kappaletta rengasmekanismia. Tämän vuoksi ja ottaen huomioon kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien käyttämätön kapasiteetti on todennäköistä, että tuonti Kiinan kansantasavallasta yhteisön markkinoille voisi alkaa uudelleen merkittävänä määränä, jos polkumyynnitoimenpiteiden voimassaolon annettaisiin päättyä. Käyttämättömän kapasiteetin suuri määrä aiheuttaa kiinalaisille yrityksille vientipaineita, minkä lisäksi kyseinen vienti mitä todennäköisimmin tapahtuisi polkumyynnihintaan. Voidaan todeta, että vaikka yhteistyössä toiminutta yritystä koskenut vertailu osoitti, että se ei harjoita polkumyyntiä, kyseinen vertailu perustui pieneen otokseen eikä ole verrattavissa alkuperäisen tutkimuksen polkumyynnilaskelmiin. Toisaalta yksi niistä kiinalaisista yrityksistä, jotka eivät toimineet yhteistyössä tässä tutkimuksessa, vei rengasmekanismia yhteisön markkinoille Thaimaassa sijaitsevan etuyhteydessä olevan yrityksen kautta. Tehdyt laskelmat osoittivat, että tämä myynti tapahtui mahdollisesti polkumyynnihinnoin. Tämän vuoksi ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että polkumyynnikäytäntöjä on jatkettu vain vuosi absorptiotutkimuksen jälkeen.

(49) Näiden päätelmien ja seikkojen perusteella voidaan todeta, että jos kiinalaiset viejät aloittaisivat uudelleen viennin yhteisöön, sovellettavat vientihinnat olisivat todennäköisesti normaaliarvoa alempia. Näin ollen on odotettavissa, että jos voimassa olevien tullien soveltaminen lakkaa, polkumyynnillä tapahtuva tuonti Kiinan kansantasavallasta alkaa uudelleen.

D. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(50) Tutkimusajanjakson aikana rengasmekanismia valmistivat yhteisössä seuraavat tuottajat:

— Krause Ringbuchtechnik GmbH, Espelkamp, Saksa

— SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH (rengasmekanismia valmistii marraskuuhun 2001 asti Koloman Handler AG), Wien, Itävalta

— Industria Meccanica Lombarda Srl, Offanengo, Italia.

(51) Ensimmäiset kaksi tuottajaa ovat pyynnön esittäjiä ja toimivat yhteistyössä tutkimuksessa. Yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien osuus tutkimusajanjakson aikaisesta rengasmekanismien kokonaistuotannosta yhteisössä oli yli 90 prosenttia. Niiden katsottiin tämän vuoksi edustavan yhteisön tuotannonalaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Näihin yrityksiin viitataan jäljempänä ilmaisulla 'yhteisön tuotannonala'. Tutkimusajanjakson jälkeen näistä yrityksistä tuli

osa samaa yritysryhmää, mutta niiden tuotanto yhteisössä jatkui. Tämä yritysryhmä ei ole etuyhteydessä kiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin.

E. YHTEISÖN MARKKINOIDEN TILANNE

1. Kulutus yhteisön markkinoilla

(52) Yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymien rengasmekanismien määrä määritettiin tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien kyselyvastauksen perusteella. Yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle jätetyn yhteisön tuottajan myynnin laskemiseen käytettiin myös muita saatavilla olevia tietoja.

(53) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ja Thaimaasta peräisin olevaksi ilmoitetun tuonnin määrä määritettiin Eurostatin lukujen perusteella lukuun ottamatta tutkimusajanjakson aikana Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaksi ilmoitettua tuontia, jonka osalta käytettiin tutkimuksessa yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamia tietoja.

(54) Muista kolmansista maista peräisin olevaa tuontia koskevat luvut on Intian ja Indonesian tapauksessa saatu näitä kahta maata koskevasta polkumyynnin vastaisesta menettelystä muutoin paitsi tutkimusajanjaksoon liittyvän tuonnin osalta. Jos tuonnin määrä ei selvinnyt kyselyvastauksista tai aiemmista menettelyistä, se laskettiin Eurostatin tietojen avulla. Unkarista peräisin olevan tuonnin määrän määrittämisessä käytettiin yhden yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan kyselyvastauksessaan antamia tietoja. Muiden kolmansien maiden kuin Unkarin ja tässä kappaleessa mainittujen maiden osalta käytettiin Eurostatin tietoja. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että Eurostatin luvut oli muunnettava tonneista kappalemääräksi.

(55) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että yhteisön todettavissa oleva kulutus laski tarkastelujaksolla 9 prosenttia eli 297 miljoonasta kappaleesta (luvut on pyöristetty lähimpään miljoonaan) 270 miljoonaan kappaleeseen vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välillä. Vastaukset luvut olivat 306 miljoonaa kappaletta vuonna 1999 ja 316 miljoonaa kappaletta vuonna 2000.

2. Tuonti tarkasteltavana olevasta maasta

a) Tuonnin määrä ja markkinaosuus

(56) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaksi ilmoitettu tuonti väheni jyrkästi tarkastelujaksolla laskien ensin 44 miljoonasta kappaleesta vuonna 1998 24 miljoonaan kappaleeseen vuonna 1999 ja edelleen 10 miljoonaan kappaleeseen vuonna 2000 ja 5 miljoonaan kappaleeseen tutkimusajanjaksona. Kyseisen tuonnin markkinaosuus pieneni jokaisena tarkastelujakson vuonna, ensin 14,8 prosentista vuonna 1998 7,8 prosenttiin vuonna 1999 ja sitten 3 prosenttiin vuonna 2000 ja 1,9 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

b) *Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin hintakehitys*

- (57) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaksi ilmoitetun tuonnin keskihinta nousi 96 prosenttia vuoden 1998 (141 euroa) ja tutkimusajanjakson (278 euroa) välillä. Tämä tuontihintojen noususuuntaus on pikemminkin seurausta vähimmäistuontihinnan soveltamisalaan kuuluvien kalliimpien tuotetyyppien (17- ja 23-renkaiset mekanismit) kasvavasta osuudesta kuin todellisesta hintojen korotuksesta.

3. **Tuonti, jonka ilmoitettiin olevan peräisin Thaimaasta**

- (58) Kuten edellä mainittiin, OLAFin tutkimus osoitti, että huomattava osa Thaimaasta peräisin olevaksi ilmoitetusta tuonnista oli todellisuudessa peräisin Kiinan kansantasavallasta. Thaimaasta peräisin olevaksi ilmoitettu tuonti kasvoi miljoonasta kappaleesta vuonna 1998 16 miljoonaan kappaleeseen vuonna 1999 ja edelleen 17 miljoonaan kappaleeseen vuonna 2000 ja 20 miljoonaan kappaleeseen tutkimusajanjaksona. Kyseisen tuonnin markkinaosuus kasvoi jokaisena tarkastelujakson vuonna, ensin 0,3 prosentista vuonna 1998 5,2 prosenttiin vuonna 1999 ja sitten 5,3 prosenttiin vuonna 2000 ja 7,4 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Tämän tuonnin keskihinta laski samana ajanjaksona 9 prosenttia eli 100 eurosta 91 euroon. Thaimaasta peräisin olevaksi ilmoitetun tuonnin hinnoista on saatavilla yksityiskohtaisempia tietoja, jotka koskevat Thaimaan kautta vietyjen rengasmekanismien eurooppalaisen jakelijan jälleenmyyntihintoja. Tutkimuksessa todettiin, että nämä jälleenmyyntihinnat olivat keskimäärin noin 12 prosenttia alempia kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.

4. **Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne** ⁽¹⁾a) *Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

- (59) Yhteisön tuotannonalan tuotanto väheni 17 prosenttia tarkastelujaksolla eli indeksiluvusta 100 vuonna 1998 indeksilukuun 91 vuonna 1999 ja edelleen indeksilukuun 89 vuonna 2000 ja indeksilukuun 83 tutkimusajanjakson aikana. Koloman Handler AG:n päätös siirtää osa tuotannostaan Unkariin vuonna 2000 selittää tuotannon laskun kyseisenä vuonna. Kyseinen yritys jätti konkurssihakemuksen tutkimusajanjakson aikana ja sen tuotanto väheni merkittävästi vuoden 2001 jälkipuoliskolla.
- (60) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti väheni 7 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kapasiteetti lisääntyi ensin vuonna 1999 indeksilukuun 107 ja väheni sitten vuonna 2000 indeksilukuun 93 sen seurauksena, että Koloman Handler AG päätti siirtää osan tuotannostaan Unkariin. Tuotantokapasiteetin määrä vakiintui tutkimusajanjakson aikana.
- (61) Kapasiteetin käyttöaste laski yli 80 prosentista vuonna 1998 70–75 prosenttiin vuonna 1999 ja nousi sitten

76–80 prosenttiin vuonna 2000, ennen kuin laski taas 70–75 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

b) *Varastot*

- (62) Yhteisön tuotannonalan loppuvarastot vähenivät tarkastelujakson jokaisena vuonna ja yhteensä 37 prosenttia. Tärkein syy tähän vähennykseen oli Koloman Handler AG:n tuotannon supistuminen konkurssihakemuksen jättämisen jälkeen. Tavaroiden varastointiaika ennen myyntiä väheni 10 päivää tarkastelujaksolla.

c) *Myyntin määrä, markkinaosuus ja kasvu*

- (63) Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla väheni 8 prosenttia tarkastelujaksolla eli 119 miljoonasta kappaleesta vuonna 1998 109 miljoonaan kappaleeseen tutkimusajanjaksona. Vuonna 1999 myyntin määrä oli 115 miljoonaa kappaletta ja se pysytteli lähes samalla tasolla myös vuonna 2000.
- (64) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi hieman tarkastelujaksolla: se oli 40,1 prosenttia vuonna 1998 ja 40,4 prosenttia tutkimusajanjakson aikana, vaikka olikin laskenut merkittävästi vuonna 1999 (37,6 prosenttiin) ja vuonna 2000 (36,2 prosenttiin).
- (65) Kun yhteisön kulutus väheni 9 prosenttia tarkastelujaksolla, yhteisön tuotannonalan myyntin määrä laski samaan aikaan 8 prosenttia. Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevaksi ilmoitetun tuonnin yhteenlaskettu määrä puolestaan väheni 44 prosenttia tarkastelujaksolla. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus siis kasvoi hieman, kun taas Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaksi ilmoitetun tuonnin markkinaosuus pieneni ja Thaimaasta peräisin olevaksi ilmoitetun tuonnin markkinaosuus kasvoi.

d) *Myyntihinnat ja kustannukset*

- (66) Yhteisön tuotannonalan etuyhteydettömille asiakkaille yhteisön markkinoilla myymien rengasmekanismien painotettu keskimääräinen myyntihinta laski tarkastelujaksolla yhteensä 16 prosenttia seuraavasti: se oli 206 euroa tuhatta kappaletta kohti vuonna 1998, 190 euroa vuonna 1999, 177 euroa vuonna 2000 ja 174 euroa tutkimusajanjakson aikana. Indonesiasta peräisin olevaa tuontia koskevat polkumyyntitoimenpiteet otettiin käyttöön vasta kesäkuussa 2002, joten on mahdollista, että Indonesiasta polkumyynnillä tapahtunut rengasmekanismien tuonti on saattanut vaikuttaa tarkastelujakson hintakehitykseen.
- (67) Tärkeimpien raaka-aineiden (teräsnauhan ja -langan) myyntihinta ei laskenut vastaavasti. Sen sijaan yksikkötyökustannukset, joiden osuus kokonaisyksikkökustannuksista on kaksi viidesosaa, laskivat merkittävästi tarkastelujakson aikana.

(1) Tiedot esitetään indeksilukuina (1998 = 100) tai vaihteluvälinä aina, kun se on tarpeen tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.

e) *Kannattavuus*

- (68) Koska tiettyjen liiketoiminnan tavanomaista tulosta heijastamattomien erien merkitys oli huomattava (erityisesti goodwill- eli liikearvoa koskeva poisto yrityskaupan jälkeen), liiketoiminnan voittomarginaalia ennen liikearvon poistoa pidettiin parempana osoittimena yhteisön tuotannonalan kannattavuutta arvioitaessa kuin voittomarginaalia ennen veroja. Yhteisön tuotannonalan liiketoiminnan voittomarginaali etuyhteydettömille yhteisön asiakkaille suuntautuneen myynnin osalta on ollut pitkään heikko. Kannattavuus parani 0–3 prosentista vuonna 1998 3,1–6 prosenttiin vuonna 1999 ja laski sitten äkillisesti 0 ja -3 prosentin välille vuonna 2000 ja oli tutkimusajanjaksona alhaisempi kuin -3 prosenttia. Tämä negatiivinen tulos vaikutti varmasti osaltaan siihen, että kyseessä olevat kaksi yritystä tekivät konkurssin: Koloman Handler AG heinäkuussa 2001 ja Krause Ringbuchtechnik GmbH huhtikuussa 2002 (eli pian tutkimusajanjakson jälkeen).

f) *Investoinnit ja pääoman saanti*

- (69) Investointien tarkastelussa keskityttiin tehdas- ja koneinvestointeihin, joiden osuus investointien kokonaismäärästä tutkimusajanjakson aikana oli yli 90 prosenttia. Liikearvoon tehtyjä investointeja ei otettu huomioon, koska ne olivat tulosta kertaluonteisesta tapahtumasta eli yrityskaupasta, eivätkä näin ollen kuvasta yhteisön tuotannonalan tavanomaista tulosta useiden vuosien ajalta. Tehdas- ja koneinvestointien määrä väheni 65 prosenttia tarkastelujaksolla. Määrä laski indeksinumerosta 52 vuonna 1999 indeksinumeroon 48 vuonna 2000 ja edelleen indeksinumeroon 35 tutkimusajanjakson aikana.
- (70) Yhteisön tuotannonalan jatkuvasti heikko kannattavuus heikensi sen mahdollisuuksia saada pääomaa.

g) *Sijoitetun pääoman tuotto*

- (71) Koska oma pääoma kääntyi negatiiviseksi vuonna 2000 ja molemmat yhteisön tuottajat jättivät tämän jälkeen konkurssihakemuksen, sijoitetun pääoman tuottoa mitattiin pääoman tuottoasteen avulla. Pääoman tuottoaste pysyi vuosina 1998 ja 1999 vakaana ja oli 0–3 prosenttia, mutta laski sitten äkillisesti 0 ja -5 prosentin välille vuonna 2000 ja oli tutkimusajanjaksona alhaisempi kuin -10 prosenttia.

h) *Kassavirta*

- (72) Liiketoiminnan yksinkertaistetun nettokassavirran (liikevoitto ja poistot, lukuun ottamatta liikearvon poistoa) tarkastelu osoittaa, että suuntaus on sama kuin liiketoiminnan voittomarginaalin tapauksessa. Kassavirta kasvoi indeksiluvusta 100 vuonna 1998 indeksilukuun 126 vuonna 1999 ja laski sitten jyrkästi indeksilukuun 62 vuonna 2000 ja indeksilukuun -65 tutkimusajanjakson aikana.

i) *Työllisyys, tuottavuus ja palkat*

- (73) Työllisyys (kokoaikavastaavuutena) heikkeni tarkastelujaksolla indeksiluvusta 100 vuonna 1998 indeksilukuun 86 vuonna 1999 ja edelleen indeksilukuun 82 vuonna 2000 ja indeksilukuun 77 tutkimusajanjakson aikana.
- (74) Tuottavuus, joka mitattiin tuhattena kappaleena työntekijää kohti, parani 8 prosenttia tarkastelujaksolla samalla, kun työvoimakustannukset tuotosyksikköä kohti (euroa/kg) laskivat kyseisellä jaksolla 12 prosenttia.

j) *Tosiasiallisen polkumyntimarginaalin merkittävyys*

- (75) Tutkimuksen mukaan Kiinan kansantasavallasta peräsin olevaksi ilmoitettu tuonti ei tutkimusajanjakson aikana tapahtunut polkumyynnillä, mutta kyseistä tuontia koskevat päätelmät liittyvät pieneen, ei-edustavaan valikoimaan rengasmekanismeja. Thaimaasta peräsin olevaksi ilmoitettua tuontia koskevaa täyttä polkumyntimääritystä ei puolestaan voitu tehdä, koska polkumyynnin esiintymistä ei ollut tutkittu (OLAFin tutkimus koski alkuperän määrittämistä eikä polkumyyniin liittyviä näkökohtia). Tästä syystä tosiasiallisen polkumyntimarginaalin merkittävyydestä ei voitu tehdä päätelmiä.

5. **Päätelmät**

- (76) Yhteisön tuotannonalan tilanne pysyi vaikeana koko tarkastelujaksolla. Tämä käy ilmi tuotannonalan heikkenevästä kannattavuudesta (toisin sanoen sen kasvavista tappioista vuoden 1999 jälkeen), myyntimäärien vähenemisestä ja yksikköhintojen laskusta.
- (77) Yhteisön tuotannonalan vaikea tilanne tutkimusajanjaksona oli seurausta useista aikaisemmista tapahtumista, muun muassa seuraavista: i) Kiinan kansantasavallasta peräsin olevien tuotteiden polkumyynnillä tapahtunut tuonti, joka jatkui siihen saakka, kun toimenpiteet otettiin käyttöön tammikuussa 1997; ii) näiden toimenpiteiden absorptio, jonka esiintyminen vahvistettiin lokakuussa 2000; iii) Indonesiasta peräsin olevien tuotteiden tuonti polkumyynnillä, kunnes kyseisessä tuonnissa otettiin käyttöön polkumyynitoimenpiteet kesäkuussa 2002; iv) toimenpiteiden kiertäminen kuljettamalla tuotteita Thaimaan kautta (OLAFin tutkimus). Toimenpiteiden kiertämistä koskenut tutkimus johti lisäksi siihen, että neuvoston asetuksella (EY) N:o 119/97 käyttöön otetut toimenpiteet laajennettiin koskemaan myös asianomaisen tuotteen tuontia Vietnamista (ks. 4 kappale edellä). Tämä osoittaa, että yhteisön tuotannonala kärsi koko tarkastelujaksolla ajan polkumyynnistä ja ettei sillä ollut tilaisuutta toipua sen vaikutuksista. Kulutus yhteisön markkinoilla väheni vain hieman, joten tämä tekijä ei voi sinällään selittää yhteisön tuotannonalan vaikeaa tilannetta.

F. VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ennakoitun kasvun vaikutus yhteisön tuotannonalaan

- (78) Alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjaksona (eli 1 päivän lokakuuta 1994 ja 30 päivän syyskuuta 1995 välisenä aikana) kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat myivät yhteisön markkinoille 126 miljoonaa kappaletta rengasmekanismeja (WWS:n osuus tästä myynnistä oli yli kaksi viidesosaa). Vuonna 2001 eli tämän tutkimuksen tutkimusajanjaksona myytiin 5 miljoonaa kappaletta rengasmekanismeja, joiden alkuperämaaksi oli ilmoitettu Kiinan kansantasavalta. Koska Kiinan kansantasavallassa on runsaasti käyttämätöntä tuotantokapasiteettia (samalla kun maan vienti kolmansiin maihin on vähenemässä) ja koska kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien toiminta on johdonmukaisesti osoittanut, että ne ovat valmiita myymään tuotteitaan polkumyynnillä vahinkoa aiheuttavaan hintaan kasvattaakseen markkinaosuuttaan, on selvää, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuontituotteiden vahingollinen polkumyynti todennäköisesti alkaa uudelleen, jos polkumyöntitoimenpiteiden voimassaolo päättyy.
- (79) Kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat pystyvät lisäämään markkinaosuuttaan enää vain yhteisön markkinoilla, koska muiden markkinoiden toimitukset ovat jo kiinalaisten tuottajien tai näiden määräysvallassa olevien kolmansien maiden tuottajien hallussa. Yhteisön tuotannonalalla on vain vähän myyntiä tärkeimmillä yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla, joilla myydyistä rengasmekanismeista lähes kaikki on valmistettu Kiinan kansantasavallassa tai kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien määräysvallassa olevissa yrityksissä. Kuten absorptiotutkimuksen yhteydessä tehdystä analyysistä käy ilmi, tarkasteltavana olevan tuonnin aiheuttama hintapaine lisääntyisi todennäköisesti merkittävästi, jos voimassa olevien toimenpiteiden annettaisiin raueta. Kun otetaan huomioon, että WWS pystyi ottamaan kantaakseen huomattavan osan 32,5 prosentin suuruudesta polkumyöntitullistaan ja että muut kiinalaiset yritykset tekivät saman 39,4 prosentin tullinsa osalta, on erittäin todennäköistä, että jos polkumyöntitoimenpiteitä ei sovellettaisi, kyseiset yritykset pystyisivät voimistamaan entisestään sitä hintapainetta, joka painaa yhteisössä myytävien rengasmekanismien hintoja alaspäin.
- (80) Olisi muistettava, että Thaimaasta peräisin oleviksi ilmoitettujen rengasmekanismien keskihinta laski 9 prosenttia tarkastelujaksolla, minkä lisäksi kyseisten rengasmekanismien eurooppalaisen jakelijan keskimääräisen myyntihinnan ja yhteisön tuotannonalan painotetun keskimääräisen myyntihinnan välinen vertailu osoitti, että ensiksi mainittu hinta oli noin 12 prosenttia jälkimmäistä alempi.
- (81) Muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin osalta voidaan ensinnäkin todeta, että Unkarista tuli osa yhteisöä 1 päivänä toukokuuta 2004. Intian ja Indonesian

vientiä harjoittavat tuottajat ovat puolestaan kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien määräysvallassa. Jos Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevien toimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä, rengasmekanismien vienti Intiasta ja Indonesiasta yhteisöön olisi vähemmän houkuttelevaa, koska tällöin on todennäköistä, että polkumyynnillä tapahtuva suora tuonti Kiinan kansantasavallasta lisääntyisi voimakkaasti.

- (82) Kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan jo valmiiksi vaikea tilanne, edellä mainittu, Kiinan kansantasavallasta polkumyöntihinnoin tapahtuvan tuonnin voimakas kasvu yhdessä merkittävän hinnan alittavuuden kanssa johtaisi epäilemättä vakaviin seuraamuksiin yhteisön tuotannonalan kannalta. Ottaen huomioon myös aiemmista rengasmekanismeja koskeneista polkumyynnin ja tukien vastaisista tutkimuksista saadut kokemukset voidaan todeta, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rengasmekanismien tuontia koskevien toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi mitä todennäköisimmin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen entisestään merkittävässä määrin.

2. Vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät

- (83) Edellä esitetyn perusteella on todennäköistä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rengasmekanismien tuontiin sovellettavien polkumyöntitoimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi kyseisen tuonnin määrän voimakkaaseen kasvuun yhteisössä ja samalla myyntihintojen merkittävään laskuun. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että pääosa rengasmekanismien markkinoilla myydyistä tuotteista on pitkälti standardisoituja ja että kilpailua käydään lähinnä hinnoilla.
- (84) Näin ollen ja ottaen huomioon yhteisön markkinoiden tilannetta koskevat päätelmät on todennäköistä, että jos alhaiseen polkumyöntihintaan tapahtuvan tuonnin määrä kasvaa, tämä johtaa yhteisön tuotannonalan hintojen alenemiseen. Tämä puolestaan heikentäisi entisestään yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta. Seurauksena olisi todennäköisesti yhteisön tuotannonalan yritysten konkurssi ja jäljellä olevan tuotantolaitoksen sulkeminen.
- (85) Toimenpiteiden voimassaolon päättymisen myötä poistuisi se tärkein tekijä, joka on estänyt kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia myymästä tuotteitaan vahingolliseen polkumyöntihintaan yhteisön markkinoilla.
- (86) Tämän vuoksi päätellään, että Kiinan kansantasavallasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama vahinko todennäköisesti toistuisi.

G. YHTEISÖN ETU

1. Johdanto

- (87) Tutkimuksessa selvitettiin, oliko olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että voimassa olevien polkumyynnitoimenpiteiden soveltamisen jatkaminen ei ole yhteisön edun mukaista. Toimenpiteiden soveltamisen jatkamisen vaikutuksia kaikkiin tämän menettelyn soveltamisalaan kuuluviin osapuoliin sekä toimenpiteiden voimassaolon päättymisen seurauksia tarkasteltiin tästä syystä perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti kaiken käytettävissä olevan näytön pohjalta.
- (88) Jotta toimenpiteiden mahdollisen voimassa pitämisen vaikutuksia voitaisiin arvioida, kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vain tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yhteisön tuottajat ja kaksi etuyhteydetöntä tuojaa vastasivat kyselyyn. Kolme käyttäjää esitti huomautuksia, mutta yksikään niistä ei vastannut kyselyyn eikä toimittanut huomautuksiaan tukevaa näyttöä.
- (89) Perusasetuksen 21 artiklan 7 kohdassa säädetään, että tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevyydestä on olemassa tosiasiallisia todisteita. Käyttäjien huomautuksista, joiden mukaan polkumyynnitoimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole yhteisön edun mukaista, ei voitu tässä yhteydessä tehdä päätelmiä, koska tarvittavaa näyttöä ei esitetty.
- (90) Aiemmin käyttöön otettujen polkumyynnitoimenpiteiden vaikutuksista voidaan todeta, että Kiinan kansantasavalta peräisin olevaksi ilmoitettu tuonti väheni voimakkaasti etenkin sen jälkeen, kun tulleja korotettiin absorptiotutkimuksen päätelmien perusteella; samalla muista kolmansista maista peräisin oleva tai peräisin olevaksi ilmoitettu tuonti lisääntyi merkittävästi.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

- (91) Yritysryhmä, johon pyynnön esittäjät kuuluvat, on ainoa rengasmekanismia merkittävässä määrin valmistava yhteisön tuottaja. Nämä yritykset toimivat vaikeissa olosuhteissa, joissa uhkana on kolmansista maista tuleva, usein polkumyynnillä tapahtuva ja tuettu halpatuonti, joka aiheuttaa vahinkoa. Yritykset järjestivät toimintansa uudelleen konkurssihakemuksen jätettyään, mutta tämä ei riittänyt estämään konkurssimenettelyjen jatkumista vuoden

2003 viimeisellä neljänneksellä. Yhteisön tuotannonala pyrkii luomaan liiketoiminnalleen terveen pohjan, jotta se pystyisi kilpailemaan kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kanssa maailmanmarkkinoilla. Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaan tuontiin sovellettavien polkumyynnitoimenpiteiden voimassaolon päättyminen voisi horjuttaa tätä strategiaa merkittävästi, sillä kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat jo aiemmin osoittaneet, että ne ovat valmiita painamaan hinnat polkumyynnitasolle kasvattaakseen markkinaosuuttaan. Ottaen huomioon, että absorptiokäytännöt ja Indonesiasta peräisin olevien rengasmekanismien polkumyynnillä tapahtunut tai tuettu tuonti ovat jo jossain määrin heikentäneet voimassa olevien toimenpiteiden vaikutuksia, näiden toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi mitä todennäköisimmin yhteisön tuotannonalan käynnissä olevien uudelleenjärjestelypyrkimysten epäonnistumiseen.

- (92) Yhteisön tuotannonalalla on pitkät perinteet, mutta on erittäin todennäköistä, että sen toiminta päättyy kokonaan, jos uudelleenjärjestelyissä ei onnistuta. Robert Krause GmbH & Co. KG jätti konkurssihakemuksen tammikuussa 1998. Sen seuraaja, Krause Ringbuchtechnik GmbH, jonka omisti kesäkuusta 1998 lähtien Wilhelm vom Hoffe Drahtwerke GmbH, hakeutui konkurssiin huhtikuussa 2002. Jälkimmäisen yrityksen omaisuus ja henkilöstö siirtyi Ringbuchtechnik Produktionsgesellschaft GmbH:lle, joka ei todennäköisesti aloita tuotantoa uudelleen, sillä se on jättänyt konkurssimenettelyjen aloittamista koskevan hakemuksen. SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH jatkaa Koloman Handler AG:n perinteitä. Jälleen uusi konkurssi merkitsisi todennäköisesti yhteisön tuotannonalan toiminnan loppua. Jos yhteisön tuotannonala lopettaa rengasmekanismien valmistuksen, yli vuosisadan aikana kertyneet taidot ja vielä jäljellä olevat työpaikat menetettäisiin.

- (93) Toimenpiteiden soveltamisen jatkaminen antaisi todennäköisesti yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden kasvattaa markkinaosuuttaan, karsia tuotannon yksikkökustannuksia ja parantaa kannattavuuttaan. Hinnat eivät luultavasti muuttuisi merkittävästi, mutta myyntimäärät voisivat kasvaa tuntuvasti. Yhteisön tuotannonala pyrkii uudelleenjärjestelyllä vahvistamaan kilpailuasemaansa, mikä helpottaisi eri rengasmekanismityyppien tuotannon suunnittelua, lisäksi tuotannonalan neuvotteluvoimaa suhteessa tavarantoimittajiin ja antaisi mahdollisuuden myyntitoiminnan tehostamiseen. Kaikki nämä toimet vähentäisivät osaltaan kustannuksia. Yhteisön tuotannonala on edelleen elinkelpoinen, sillä useiden konkurssien jälkeenkin se pystyy yhä huolehtimaan merkittävästä osasta yhteisön markkinoiden toimituksia, varsinkin kun huomioon otetaan Unkarissa sijaitseva tuotantolaitos, josta tuli osa yhteisön tuotantoa 1 päivänä toukokuuta 2004.

- (94) Se, että SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH hankki omistukseensa rengasmekanismien kauppaa pitkään harjoittaneen Bensons-yrityksen, jolla on toimipisteitä Alankomaissa, Singaporessa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Yhdysvalloissa, osoittaa selvästi, että yhteisön tuotannonala haluaa parantaa markkinoillepääsyään maailmanlaajuisesti ja että se on vakavissaan uudelleenjärjestelypyrkimyksissään.
- (95) Sen jälkeen, kun osapuolille oli ilmoitettu olennaiset asiaan liittyvät tiedot ja huomiot, esille nousi kaksi pääasiallista aihetta. Esille otettiin ensinnäkin kysymys siitä, käyttäkö yhteisön tuotannonala väärin määräävää markkina-asemaansa. Tältä osin voidaan todeta, että komission tietojen mukaan kyseiset yritykset eivät ole kilpailuoikeudellisten menettelyjen kohteena.
- (96) Lisäksi väitettiin, että yhteisön tuotannonala on nyt etuyhteydessä kiinalaiseen viejään ja että tuontiyritys Bensonsilla, joka nykyisin kuuluu yhteisön tuotannonalan muodostavaan yritysryhmään, on yksinomainen jälleennyntioikeus tuotteisiin, joita myy kiinalainen viejä WWS, jonka määräysvallassa on myös Intiassa tapahtuva tuotanto.
- (97) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Bensonsilla ja WWS:llä on toimitussopimus, jossa alun perin määrättiin teollis- ja tekijänoikeuksien siirrosta WWS:ltä Bensonsille ja joidenkin Bensonsin osakkeiden siirrosta WWS:lle. Näitä siirtoja ei kuitenkaan koskaan suoritettu. Kyseisessä toimitussopimuksessa ei ole määräyksiä yksinoikeuksista Bensonsin ja WWS:n välillä, mutta sen mukaan Bensonsilla on etuoikeus saada yksinmyyntioikeudet, jos tietty tavarantoinnittaja lopettaa toimintansa. Näin ollen väitettyä etuyhteyttä ei voida vahvistaa.

3. Tuojiin etu

- (98) Ainoat kaksi yhteistyössä toiminutta etuyhteydetöntä tuojaa siirtyivät SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH:n omistukseen elokuussa 2002, joten niistä tuli yhteisön tuotannonalaan etuyhteydessä olevia yrityksiä tutkimusajanjakson jälkeen. Tavallisesti tutkimusajanjakson jälkeistä kehitystä ei oteta huomioon tutkimuksessa. Koska tässä yrityskaupassa kuitenkin on kyse merkittävästä ja pysyvistä muutoksesta, se olisi tässä yksittäistapauksessa otettava huomioon. Kyseisten tuojiin etu on nyt sama kuin yhteisön tuotannonalan etu, koska nämä yritykset ovat nyt kaikki toisiinsa etuyhteydessä olevia yrityksiä.
- (99) Yksikään muu etuyhteydetön tuoja ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Tämä näyttäisi osoittavan, että voimassa olevat toimenpiteet eivät ole juurikaan vaikuttaneet muiden etuyhteydetöntien tuojiin toimintaan.

4. Käyttäjien etu

- (100) Yksikään käyttäjä ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa. Tämä näyttäisi osoittavan, että voimassa olevat toimenpiteet eivät ole juurikaan vaikuttaneet käyttäjiin. Niiden

tilanne tuskin siis heikkenee, vaikka polkumyyntitoimenpiteet pidettäisiinkin voimassa.

- (101) Eräät kansionvalmistajat supistivat tuotantoaan tai sulkiivat yhteisössä sijaitsevia tuotantolaitoksiaan tarkastelujakson aikana. Tietyissä tapauksissa ne siirsivät tuotantokapasiteettiaan yhteisön ulkopuolelle, lähinnä Itä-Euroopan maihin, tai lisäsivät sikäläistä tuotantokapasiteettiaan. Tämä johtui pääasiassa kyseisten maiden alemmista työvoimakustannuksista ja niiden sijainnista lähellä yhteisön markkinoita sekä siitä, että näistä maista oli tulossa Euroopan unionin jäseniä 1 päivänä toukokuuta 2004. Yhteisön tuotannonalan myymien rengasmekanismien hinnat ovat laskeneet ja Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta lähetettyjä halpoja rengasmekanismia, joihin ei sovelleta polkumyyntitulleja, on ollut saatavilla koko tarkastelujakson ajan.
- (102) Olisi korostettava, että jos yhteisön tuotannonala lopettaisi toimintansa kokonaan, käyttäjät olisivat jokseenkin täysin riippuvaisia Kiinan kansantasavallasta peräisin olevasta tuonnista ja/tai kiinalaisten yritysten muissa maissa toimivilta tytäryhtiöiltä peräisin olevasta tuonnista. Tämä saattaisi antaa kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille yllykkeen korottaa merkittävästi hintojaan Kiinan kansantasavallan ulkopuolisilla markkinoilla, mikä voisi vakavasti vaarantaa käyttäjäyritysten kilpailukyvyyn. Yhteisön tuotannonalan etujen mukaista taas ei ole harjoittaa sellaista hintapolitiikkaa, joka myötävaikuttaisi yhteisön kansionvalmistajien toiminnan loppumiseen, sillä tämä heikentäisi huomattavasti tuotannonalan asemaa sen kilpaillessa kiinalaisten vientiä harjoittajien tuottajien ja niiden tytäryhtiöiden kanssa yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla.
- (103) Jos polkumyyntitoimenpiteiden soveltamista jatketaan, vaihtoehtoisia hankintalähteitä on edelleen tarjolla. Huomionarvoista on, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevassa tuonnissa tällä hetkellä voimassa olevat toimenpiteet eivät johtaneet tuontirengasmekanismien puutteeseen yhteisön markkinoilla.

5. Alhaisemman jalostustason teollisuuden etu

- (104) Teräsnauhan ja -langan toimittajien tuotannosta vain vähäinen osuus myydään yhteisön tuotannonalalle, joten tämän menettelyn tulos ei vaikuta niihin. Yksikään näistä tavarantoinnittajista ei ilmoittautunut asianomaiseksi osapuoleksi.

6. Kilpailua ja kauppaa vääristävät vaikutukset

- (105) Toimenpiteiden voimassaolon mahdollisen päättymisen vaikutuksista kilpailutilanteeseen yhteisössä on todettava, että maailmassa on vain vähän rengasmekanismien tuottajia ja ne ovat pääosin kiinalaisia tai kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien määräysvallassa. Näin ollen niiden harvojen jäljellä olevien tuottajien, jotka eivät ole kiinalaisten yritysten määräysvallassa, toiminnan lakkaaminen vaikuttaisi kielteisesti kilpailutilanteeseen yhteisössä.

7. Yhteisön etua koskeva päätelmä

- (106) Edellä mainitut tekijät ja näkökohdat huomioon ottaen päätellään, ettei ole olemassa pakottavia syitä, jotka estäisivät voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden voimassa pitämisen.

H. POLKUMYNTITOIMENPITEET

- (107) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rengasmekanismien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 119/97, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2100/2000, käyttöön otetut polkumyyntitoimenpiteet olisi perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 6 kohdan mukaisesti pidettävä voimassa.
- (108) Tutkimuksen pitkstä kestosta johtuen katsotaan tarkoituksenmukaiseksi rajoittaa toimenpiteiden kesto neljään vuoteen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien, tällä hetkellä CN-koodiin ex 8305 10 00 luokiteltavien rengaskirjamekanismien tuonnissa.

Tätä asetusta sovelletaan rengaskirjamekanismeihin, jotka koostuvat kahdesta suorakaiteen muotoisesta teräslevystä tai -langasta, joihin on kiinnitetty ainakin neljä teräslangasta tehtyä puolirengasta ja joita pitää yhdessä teräskuori. Ne voidaan avata joko vetämällä puolirengasta tai rengaskirjamekanismin kiinnitetyn pienen teräksisen aukaisumekanismin avulla.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2004.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

- a) 17- ja 23-renkaisten mekanismien osalta (Taric-koodit 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 ja 8305 10 00 29) tullin määrä on sama kuin vähimmäistuontihinnan (325 euroa 1 000 kappaleelta) ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotus;
- b) muiden kuin 17- ja 23-renkaisten mekanismien osalta (Taric-koodit 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 ja 8305 10 00 19) tullin määrä on seuraava:

	Tulli	Taric-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta:		
— World Wide Stationery Mfg, Hongkong, Kiinan kansantasavalta	51,2 %	8934
— kaikki muut yritykset	78,8 %	8900

Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä polkumyyntitulli otetaan käyttöön neljäksi vuodeksi alkaen tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. J. BRINKHORST

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2075/2004,
annettu 3 päivänä joulukuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä joulukuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 3 päivänä joulukuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	115,6
	204	94,9
	999	105,3
0707 00 05	052	106,6
	204	32,5
	999	69,6
0709 90 70	052	97,8
	204	71,6
	999	84,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	388	43,9
	999	43,9
0805 20 10	204	68,0
	999	68,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	67,0
	204	57,0
	624	95,8
	720	30,1
	999	62,5
0805 50 10	052	58,9
	528	25,5
	999	42,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	138,0
	400	81,3
	404	87,3
	512	104,5
	720	76,7
	804	107,6
	999	98,0
0808 20 50	720	66,4
	999	66,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EUVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2076/2004,**annettu 3 päivänä joulukuuta 2004,****lannoitteista annetun asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteen I mukauttamisesta ensimmäisen kerran (EDDHSA ja kaksoissuperfosfaatti)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

N:o 2003/2003 liitteessä I olevan taulukon A.2 kaksoissuperfosfaattia koskevaa tekstiä olisi näin ollen mukautettava.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lannoitteista 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2003/2003⁽¹⁾ ja erityisesti sen 31 artiklan 1 ja 3 kohdan,

(6) EDDHSA:n natriumsuolaa ja sen kondensaatiotuotteita (EDDHSA) on käytetty erityisesti Espanjassa, Ranskassa ja Italiassa 15 vuotta hivenravinteiden orgaanisena kelaattimuodostajana. Kokemukset osoittavat, että tetranatrium EDDHSA on tehokas lannoiteaine eikä vaaranna ympäristöä.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 3 artiklassa säädetään, että lannoitteesta, joka kuuluu johonkin liitteessä I luettuun lannoitetyyppiin ja joka täyttää kyseisessä asetuksessa säädetyt edellytykset, saadaan käyttää nimitystä "EY-lannoite".

(7) EDDHSA:n kanssa kelatoitua rautaa on käytetty erityisesti korjaamaan raudan puutetta ja sen aiheuttamaa viherkatoa. EDDHSA:n kanssa kelatoitua rautaa on suositeltu useille kasvilajeille, erityisesti hedelmäpuille kuten sitrushedelmä-, aprikoosi-, avokado-, luumu- ja persikkapuille. Sitä annetaan myös viiniköynnöksille, pensaskasveille ja mansikantaimille.

(2) Kaksoissuperfosfaatti kuuluu asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I olevassa taulukossa A.2 luettuihin fosfaattilannoitteisiin ja yhtenä sen ilmoitustapana on, että "fosfori ilmoitetaan neutraalin ammoniumsitraattiin liukoiseena P₂O₅:na, vähintään 93 % ilmoitetusta P₂O₅-pitoisuudesta on vesiliukoista".

(8) Raudanpuutteen aiheuttaman viherkadon ja sen oireiden poistamisella varmistetaan vihreä lehvistö sekä hedelmän hyvä kasvu ja kehitys poimintaa varten.

(3) Mitä korkeampi on kaksoissuperfosfaatin vesiliukoisuus, sitä parempi on sen maataloudellinen teho. Aiemmin Euroopan maaperästä puuttui yleisesti fosfaattia, joten korkea vähimmäisvaatimus 93 prosentin vesiliukoisuudesta oli perusteltu tämän puutteen korjaamiseksi.

(9) Maaperä- ja ympäristövaikutusten osalta EDDHSA hajoaa kemiallisesti maaperään. Hajoamisprosessi on suhteellisen hidas, mutta siinä ei synny vaarallisia ainesosia eikä se aiheuta maaperän suolapitoisuusongelmia.

(4) Tilanne on muuttunut siten, että useista maaperistä ei nykyään puutu fosfaattia. Vaikka edelleen on olemassa maaperä- tai viljelymaaolosuhteita, joiden osalta vähintään 93-prosenttisesti vesiliukoisen kaksoissuperfosfaatin käyttö on suositeltavaa, vähintään 85-prosenttisesti vesiliukoinen kaksoissuperfosfaatti on yhtä tehokas useissa Euroopan maaperissä ja viljelymaissa.

(10) EDDHSA olisi näin ollen lisättävä asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I olevaan luetteloon hyväksytyistä, hivenravinteiden kanssa kelaatteja muodostavista orgaanisista yhdisteistä.

(5) Kaksoissuperfosfaatin käyttäjien olisi näin ollen voitava valita paikallisen maaperän ja viljelymaan vaatimusten mukaisesti vähintään 85-prosenttisesti vesiliukoisen kaksoissuperfosfaatin tai tätä korkeamman vesiliukoisuuden omaavan kaksoissuperfosfaatin välillä. Asetuksen (EY)

(11) Asetusta (EY) N:o 2003/2003 olisi näin ollen muutettava vastaavasti.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 885/2004 (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 1).

(12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 2003/2003 32 artiklassa perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

2 artikla

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Komission jäsen

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liite I seuraavasti:

a) Korvataan taulukossa A.2 oleva kaksoisuperfosfaattia koskeva teksti 2 (c) seuraavasti:

N:o	Tyypinimi	Tiedot valmistusmenetelmistä sekä keskeisistä ainesosista	Ravinteiden vähimmäispitoisuus (paino-%) Ravinteiden ilmoitustapa Muita vaatimuksia	Muita tietoja tyyppinimestä	Ravinteiden ilmoitettava pitoisuus Ravinteiden muoto ja liukoisuus Muita vaatimuksia
1	2	3	4	5	6
"2 (c)	Kaksoisuperfosfaatti	Valmiste, joka saadaan, kun jauhattu raakaosfaatti reagoi fosforihapon kanssa, ja joka sisältää pääasiassa monokalsiumfosfaattia	38 % P ₂ O ₅ Fosfori ilmoitetaan neutraalin ammoniumsitraattiin liukoisena P ₂ O ₅ na, vähintään 85 % ilmoitetusta P ₂ O ₅ -pitoisuudesta on vesiliukoista Analyysinäyte: 3 g		Neutraalin ammoniumsitraattiin liukoinen fosforipentoksidi Vesiliukoinen fosforipentoksidi"

b) Lisätään E.3.1 kohtaan teksti seuraavasti:

"Eyleenidiamiini di-(2-hydroksi 5-sulfofenyylerikka)hapon EDDHSA C₁₈H₂₀O₁₂N₂S₂ +
ja sen kondensaatiotuotteiden natriumsuola n*(C₁₂H₁₄O₈N₂S)"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2077/2004,**annettu 3 päivänä joulukuuta 2004,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 muuttamisesta prosessireagensien käytön osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon otsonikerrosta heikentävistä aineista 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan viidennentoista luetelmakohdan kolmannen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kun otetaan huomioon tekniikan ja talouden arviointikomitean huhtikuussa 2002 laatiman kemiallisina prosessireagensseina käytettyjä valvottavia aineita koskevassa edistymisraportissa⁽²⁾ esitetyt uudet tiedot ja tekniikan kehitystä koskevat tiedot, asetuksen (EY) N:o 2037/2000 liite VI olisi muutettava Montrealin pöytäkirjan osapuolten kymmenennessä kokouksessa (vuonna 1998) tekemän päätöksen X/14⁽³⁾ ja viidennessätoista kokouksessa (vuonna 2003) tekemän päätöksen XV/6⁽⁴⁾ johdosta.
- (2) Päätöksellä XV/6 lisätään valvottaviin aineisiin prosessireagenssi hiilitetrakloridi siklodimen (liuotin) tuotannossa

sekä poistetaan CFC-113:n käyttö vinorelbiinin (lääke) valmistuksessa ja hiilitetrakloridin käyttö tralometriinin (hyönteismyrkky) tuotannossa.

- (3) Näin ollen asetus (EY) N:o 2037/2000 olisi muutettava edellä mainitun mukaisesti.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 2037/2000 18 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN SÄÄDÖKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2037/2000 VI liite tämän asetuksen liitteenä olevalla muutetulla tekstillä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan sitova, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta

Stavros DIMAS

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 244, 29.9.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1804/2003 (EUVL L 265, 16.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ The report of the Technology and Economic Assessment Panel, April 2002, Volume 1, Progress report on Processing Agents.

⁽³⁾ Montrealin pöytäkirjan osapuolten kymmenes kokous vuonna 1998, päätös X/14 prosessireagensseista.

⁽⁴⁾ Montrealin pöytäkirjan osapuolten viidestoista kokous vuonna 2003, päätös XV/6 valvottavien aineiden käytöstä prosessireagensseina.

LIITE

"LIITE VI

Prosessit, joissa valvottavia aineita käytetään 2 artiklan 15 luetelmakohdassa tarkoitettuina prosessireagensseina

- a) hiilitetrakloridin käyttö typpikloridin eliminointiin kloorin ja natriumhydroksidin valmistuksessa;
  - b) hiilitetrakloridin käyttö kloorin talteenottoon kloorin valmistuksen jäännöskaasuista;
  - c) hiilitetrakloridin käyttö kloorikautsun valmistuksessa;
  - d) hiilitetrakloridin käyttö isobutyylasetofenonin (ibuprofeeni, kipulääke) valmistuksessa;
  - e) hiilitetrakloridin käyttö polyfenyleenitereftaalamidin valmistuksessa;
  - f) CFC-11:n käyttö hienoista tekokuiduista koostuvan polyolefiinilevyn valmistukseen;
  - g) CFC-12:n käyttö Z-perfluoripolyeetterien ja difunktionaalisten johdannaisien perfluoripolyeetteripolyperoksidilähtö-
aineiden valokemiallisessa synteesissä;
  - h) CFC-113:n käyttö perfluoripolyeetteripolyperoksidin, joka on reaktion väliaine, vähentämisessä perfluoripolyeetteri-
diesterien tuotannossa;
  - i) CFC-113:n käyttö erittäin funktionaalisten perfluoripolyeetteridiolien valmistuksessa;
  - j) hiilitetrakloridin käyttö siklodimen tuotannossa;
  - k) osittain halogenoitujen kloorifluorivetyjen käyttö a–j kohdassa mainituissa prosesseissa, silloin kun niitä käytetään
korvaamaan CFC:tä tai hiilitetrakloridia."
-

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/106/EY,

annettu 16 päivänä marraskuuta 2004,

jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen, tiettyjen valmisteverojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla annetun direktiivin 77/799/ETY sekä valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta annetun direktiivin 92/12/ETY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valmisteveropetosten tehokas torjunta edellyttää yhteisön alueen veroviranomaisten keskinäisen sekä niiden ja komission välisen yhteistyön lujittamista yhteisiä periaatteita noudattaen.
- (2) Tätä varten hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla 16 päivänä marraskuuta 2004 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 2073/2004 ⁽³⁾ koottiin kaikki säännökset, joilla pyritään helpottamaan hallinnollista yhteistyötä valmisteverotuksen alalla ja jotka sisältyivät direktiiviin 77/799/ETY ⁽⁴⁾ sekä direktiiviin 92/12/ETY ⁽⁵⁾, lukuun ottamatta kuitenkin keskinäistä apua, josta säädetään keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/308/ETY ⁽⁶⁾.
- (3) Huhtikuun 21 päivänä 2004 annetussa neuvoston direktiivissä 2004/56/EY direktiivin 77/799/ETY muuttamisesta ⁽⁷⁾ veloitetaan jäsenvaltiot saattamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä. Näitä säädöksiä sovelletaan välittömien verojen, tiettyjen valmisteverojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla. Koska direktiiviä 77/799/ETY ei tämän direktiivin nojalla sovelleta valmisteveroihin 1 päivästä heinäkuuta 2005 lähtien, jäsenvaltioita ei voida velvoittaa

antamaan säädöksiä, joiden soveltaminen päättyy lyhyen ajan kuluttua. Näin ollen jäsenvaltioille on annettava lupa olla antamatta direktiivin 2004/56/EY noudattamisen edellyttämiä säädöksiä valmisteverojen alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta veloitetta hyväksyä säädöksiä muiden verojen alalla, joihin direktiiviä 77/799/ETY sovelletaan.

- (4) Direktiivit 77/799/ETY ja 92/12/ETY olisi tästä syystä muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 77/799/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Neuvoston direktiivi 77/799/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1977, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla”.

- 2) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin mukaisesti vaihdettava kaikki tiedot, joiden avulla tulo- ja omaisuusvero voidaan määrätä oikein, sekä kaikki keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY ^(*) 3 artiklan kuudennessa luetelmakohtassa tarkoitettujen vakuutusmaksuista perittävien verojen määräämiseen tarvittavat tiedot.

(*) EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.”

2 artikla

Muutetaan direktiiviä 92/12/ETY seuraavasti:

- 1) Poistetaan 15 a artikla.
- 2) Poistetaan 15 b artikla.
- 3) Poistetaan 19 artiklan 6 kohta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 1. huhtikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 31. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/56/EY (EUVL L 127, 29.4.2004, s. 70).

⁽⁵⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁶⁾ EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁷⁾ EUVL L 127, 29.4.2004, s. 70.

3 artikla

Valmisteverotusta koskevia viittauksia direktiiviin 77/799/ETY pidetään viittauksina asetukseen (EY) N:o 2073/2004.

Valmisteverotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevia viittauksia direktiiviin 92/12/ETY pidetään viittauksina asetukseen (EY) N:o 2073/2004.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 30 päivää kesäkuuta 2005. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säädöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2005.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Direktiivin 2004/56/EY 2 artiklasta poiketen jäsenvaltiot eivät ole velvollisia antamaan ja soveltamaan direktiivin 2004/56/EY noudattamisen edellyttämiä säädöksiä valmisteverojen alalla.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä marraskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ZALM

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 2 päivänä marraskuuta 2004,

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan välillä ja sen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymisestä ja allekirjoittamisesta

(2004/828/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 16 päivänä lokakuuta 2001 komission neuvottelemaan Andorran ruhtinaskunnan kanssa sopimuksen, jolla voidaan varmistaa, että Andorran ruhtinaskunta ottaa käyttöön vastaavat toimenpiteet kuin millä Euroopan yhteisössä varmistetaan säästöistä korkoina saatujen tulojen tosiasiallinen verotus.
- (2) Neuvottelujen tuloksena syntynyt sopimusteksti on neuvoston vahvistamien neuvotteluohjeiden mukainen. Tekstiin on liitetty Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Andorran ruhtinaskunnan yhteisymmärryspöytäkirja.
- (3) Edellyttäen, että myöhemmin tehdään päätös sopimuksen lopullisesta tekemisestä, on suotavaa allekirjoittaa molemmat 1 päivänä heinäkuuta 2004 parafoidut asiakirjat ja saada neuvostolta vahvistus yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksynnästä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Edellyttäen, että myöhemmin tehdään päätös säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY⁽¹⁾ säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan sopimuksen lopullisesta tekemisestä Euroopan yhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan välillä, neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa sopimus ja siihen liittyvä yhteisymmärryspöytäkirja sekä Euroopan yhteisön kirjeet, jotka on vaihdettava sopimuksen 19 artiklan 2 kohdan ja yhteisymmärryspöytäkirjan viimeisen alakohdan mukaisesti Euroopan yhteisön suostumuksen ilmaisemiseksi.

Neuvosto hyväksyy tämän päätöksen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan tekstin.

Sopimuksen ja yhteisymmärryspöytäkirjan tekstit ovat tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 2 päivänä marraskuuta 2004.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
B. R. BOT

⁽¹⁾ EUVL L 157, 26.6.2003, s. 38.

Euroopan yhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan välinen**SOPIMUS****säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä**

EUROOPAN YHTEISÖ

ja

ANDORRAN RUHTINASKUNTA

jäljempänä 'sopimuspuoli' tai 'sopimuspuolet', jotka

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY, jäljempänä 'direktiivi', säädettyjä toimenpiteitä vastaaviin toimenpiteisiin ryhtymiseksi sellaisen yhteistyön puitteissa, jossa otetaan huomioon kummankin sopimuspuolen oikeutettu etu, ja olosuhteissa, joissa muut kolmannet maat, jotka ovat samanlaisessa tilanteessa kuin Andorran ruhtinaskunta, soveltavat myös direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä,

OVAT SOPINEET SEURAAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ:

1 artikla**Kohde**

1. Euroopan yhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan välisen yhteistyön puitteissa säästöjen tuottamista korkotuloista, jotka Andorran ruhtinaskunnan alueelle sijoittautunut maksuasiamies maksaa tosiasialliselle edunsaajalle, joka on luonnollinen henkilö ja jonka on todettu asuvan jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa 3 artiklassa selvitetyn menettelyn mukaisesti, pidetään lähdevero ottaen kuitenkin huomioon 7 artiklan määräykset.

Mainittu lähdevero on pidätettävä lukuun ottamatta 9 artiklassa mainittujen sääntöjen mukaisia vapaaehtoisia poikkeusmenettelyjä. Sopimuksen 7 ja 9 artiklaa soveltaen pidätettävä lähdeveron määrää vastaava tulo jaetaan Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ja Andorran ruhtinaskunnan kesken 8 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Jotta tämä sopimus vastaisi direktiivin säännöksiä, toimenpiteitä täydennetään ottamalla käyttöön pyynnöstä suoritettavaa tietojenvaihtoa koskevat säännöt, jotka täsmennetään 12 artiklassa, ja neuvottelua ja uudelleentarkastelua koskevat säännöt, jotka selvitetään 13 artiklassa.

2. Sopimuspuolten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän sopimuksen soveltamisen varmistamiseksi. Andorran ruhtinaskunnan on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että sen alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet suorittavat tämän sopimuksen täytäntöön panemisen edellyttämät tehtävät, sekä annettava menettelyjä ja rangaistusseuraamuksia koskevat säännökset riippumatta koron perustana olevan velkasitoumuksen antajan sijoittautumispaikasta.

2 artikla**Tosiasiallisen edunsaajan määritelmä**

1. Tässä sopimuksessa 'tosiasiallisella edunsaajalla' tarkoitetaan jokaista luonnollista henkilöä, jolle tai jonka hyväksi maksetaan korkoja paitsi jos henkilö voi osoittaa, ettei korkoa ole maksettu hänelle tai hänen omaksi hyväkseen eli että hän:

a) toimii 4 artiklassa tarkoitettuna maksuasiamiehenä; tai

b) toimii oikeushenkilön, elinkeinoverotuksen yleisten säännösten mukaisesti tuloveronalaisen yhteisön tai Euroopan yhteisön jäsenvaltioon tai Andorran ruhtinaskuntaan sijoittautuneen yhteissijoitusyrityksen lukuun; tai

c) toimii toisen luonnollisen henkilön eli tosiasiallisen edunsaajan lukuun ja ilmoittaa tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuasiamiehelle 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos maksuasiamiehellä on hallussaan tietoja, joiden perusteella on syytä olettaa, että luonnollinen henkilö, jolle tai jonka hyväksi korkoja maksetaan, ei voi olla tosiasiallinen edunsaaja, sen on ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden selvittämiseksi 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Mikäli maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyttä, sen on pidettävä kyseistä luonnollista henkilöä tosiasiallisena edunsaajana.

3 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka

1. Maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy tämän sukunimi, etunimi ja osoite, niiden tietojen perusteella, jotka sillä on hallussaan Andorran ruhtinaskunnassa voimassa olevien rahanpesun torjuntaa koskevien säännösten nojalla.

2. Maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka noudattaen vähimmäisvaatimuksia, jotka vaihtelevat sen mukaan milloin maksuasiamiehen ja korkojen saajan välinen sopimussuhde on syntynyt. Asuinpaikan katsotaan olevan siinä maassa, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on vakituinen osoitteensa, tämän rajoittamatta seuraavaa:

- a) ennen tammikuun 1 päivää 2004 syntyneissä sopimussuhdeissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka Andorran ruhtinaskunnassa voimassa olevien rahanpesun torjuntaa koskevien säännösten mukaisesti;
- b) tammikuun 1 päivänä 2004 tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhdeissa tai toteutuneissa liiketoimissa, jos sopimussuhde ei ole, maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka tämän esittämässä virallisessa henkilöllisyysasiakirjassa mainitun osoitteen perusteella tai tarvittaessa tosiasiallisen edunsaajan esittämän muun todistusvoimaisen asiakirjan perusteella seuraavan menettelyn mukaisesti: Jos jäsenvaltion myöntämän virallisen henkilöllisyysasiakirjan esittävä luonnollinen henkilö ilmoittaa asuvansa kolmannessa maassa, hänen asuinpaikkansa määritetään sen kolmannen maan, jonka luonnollinen henkilö ilmoittaa asuinpaikakseen, toimivaltaisen viranomaisen antamalla asuinpaikkatodistuksella tai oleskeluoikeuden todentavalla asiakirjalla. Jos asuinpaikkatodistusta tai oleskeluoikeuden todentavaa asiakirjaa ei esitetä, asuinpaikan katsotaan sijaitsevan siinä Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt virallisen henkilöllisyysasiakirjan.

4 artikla

Maksuasiamiehen määritelmä

Tässä sopimuksessa 'maksuasiamiehellä' tarkoitetaan kaikkia Andorran ruhtinaskuntaan sijoittautuneita taloudellisia toimijoita, jotka maksavat korkoa tosiasialliselle edunsaajalle tai huolehtivat korkojen maksamisesta tämän välittömäksi hyväksi, olipa toimija koron perustana olevan velkasitoumuksen antaja tai toimija, jonka tehtäväksi tämä velallinen tai tosiasiallinen edunsaaja on antanut koron maksun tai sen maksamisesta huolehtimisen.

5 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen määritelmä

1. Tässä sopimuksessa sopimuspuolien 'toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan liitteessä I lueteltuja viranomaisia.

2. Kolmansien maiden osalta toimivaltainen viranomainen on kahden- tai monenvälisten verosopimusten nojalla toimivaltainen viranomainen tai, tällaisten puuttuessa, jokainen muu viranomainen, joka on toimivaltainen antamaan todistuksen verotuksellisesta asuinpaikasta.

6 artikla

Koronmaksun määritelmä

1. Tässä sopimuksessa 'koronmaksulla' tarkoitetaan:

- a) kaikenlaisiin velkasitoumuksiin liittyviä maksettuja tai tilille kirjattuja korkoja, riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti valtion liikkeeseen laskemien arvopapereiden ja joukkovelkakirjojen tuottoa mukaan luettuina niihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot; maksun viivästymisestä maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneitä tai pääomitettyjä korkoja;
- c) koronmaksuista kertyviä tuloja, joita jakavat joko suoraan tai direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisön välityksellä:
  - i) yhteissijoitusyritykset, joiden kotipaikka on jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa tai Andorran ruhtinaskunnassa,
  - ii) direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa mainitun vaihtoehdon piirissä olevat yhteisöt, sekä
  - iii) 17 artiklassa tarkoitettujen alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset;
- d) seuraavassa mainittujen yritysten tai yhteisöjen osakkeiden tai osuuksien myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä realisoituneita tuloja, jos kyseiset yritykset tai yhteisöt sijoittavat suoraan tai muiden seuraavassa mainittujen yhteissijoitusyritysten tai yhteisöjen välityksellä yli 40 prosenttia varoistaan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin:
  - i) yhteissijoitusyritykset, joiden kotipaikka on jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa tai Andorran ruhtinaskunnassa,
  - ii) direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa mainitun vaihtoehdon piirissä olevat yhteisöt, sekä

iii) 17 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset.

Andorran ruhtinaskunta voi kuitenkin ottaa d alakohdassa mainitut tulot koronmaksun määritelmään ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset tulot vastaavat tuloja, jotka on joko suoraan tai välillisesti saatu a ja b alakohdan mukaisesta koronmaksusta.

2. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan c ja d alakohdan osalta ole tietoa siitä, mikä osa tuloista kertyy koronmaksuista, tulot katsotaan kokonaisuudessaan koroiksi.

3. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan d alakohdan osalta ole tietoa, kuinka suuri prosenttiosuus varoista on sijoitettu velkasitoumuksiin tai kyseisessä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia. Kun maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan saaman tulon määrää, tulon katsotaan vastaavan osakkeiden tai osuuksien myynnistä, takaisinostosta tai lunastuksesta kertynyttä tuottoa.

4. Edellä 1 kohdan b ja d alakohdan osalta Andorran ruhtinaskunnalla on mahdollisuus vaatia sen alueelle sijoittautuneita maksuasiamiehiä vuotuistamaan korot tietyllä ajanjaksolle, joka ei saa olla pitempi kuin yksi vuosi, ja kohdella tällaisia vuotuis-tettuja korkoja direktiivissä tarkoitettuna koronmaksuna, vaikka kyseisenä ajanjaksona ei olisikaan toteutettu myynti-, takaisi-nosto- tai lunastustapahtumia.

5. Varoistaan enintään 15 prosenttia 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin sijoittaneilta yrityksiltä tai yhteisöiltä saatuja tuloja ei katsota 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisiksi korkotuloiksi.

6. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 3 kohdassa mainittu prosenttiosuus on 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen 25 prosenttia.

7. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 5 kohdassa mainitut prosenttirajat määritetään asianomaisen yrityksen tai yhteisön säännöissä tai yhtiöjärjestyksessä vahvistetun sijoitusohjelman perusteella tai kyseisten sääntöjen puuttuessa asianomaisen yrityksen tai yhteisön varojen todellisen koostumuksen perusteella.

7 artikla

Lähdevero

1. Kun korkojen tosiasiallinen edunsaaja asuu jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa, Andorran ruhtinaskunta pidättää kolmen ensimmäisen vuoden aikana tämän sopimuksen sovel-

tamispäivästä 15 prosentin lähdeveron, kolmena seuraavana vuonna 20 prosentin lähdeveron ja tämän jälkeen 35 prosentin lähdeveron.

2. Maksuasiamiehen on kannettava lähdeveroa seuraavia menettelyjä noudattaen:

a) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrästä;

b) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b tai d alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitettujen korkojen tai tulojen määrästä tai perimällä tulojen saajan maksettava vaikutuksiltaan vastaava vero myynnin, takaisinoston tai lunastuksen koko tuotosta;

c) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti: kyseisessä kohdassa tarkoitettujen tulojen määrästä;

d) kun Andorran ruhtinaskunta käyttää 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta: vuotuisetun koron määrästä.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdan tapauksessa lähdeveroa peritään määräsuhteessa siihen aikaan, minkä velkasitoumus on ollut tosiasiallisen edunsaajan hallussa. Jos maksuasiamies ei pysty hallussaan olevien tietojen perusteella määrittelemään hallussapitoaikaa, maksuasiamiehen on katsottava tosiasiallisen edunsaajan olleen velkasitoumuksen haltija koko sen voimassaolon ajan, ellei tämä esitä näyttöä hankinta-ajankohdasta.

4. Maksetuista koroista tässä sopimuksessa tarkoitetun lähdeveron lisäksi pidätetyt lähdeverot ja muut verot on vähennettävä 1–3 kohdan mukaisesti kyseisen koronmaksun perusteella lasketusta lähdeverosta.

5. Andorran ruhtinaskuntaan sijoittautuneen maksuasiamiehen perimä lähdevero ei estä sitä Euroopan yhteisön jäsenvaltiota, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka on, verottamasta tuloa kansallisen lainsäädäntönsä nojalla, jollei 10 artiklan määräysten noudattamisesta muuta johdu.

Jos verovelvollinen antaa Andorran ruhtinaskuntaan sijoittautuneen maksuasiamiehen maksamista korkotuloista veroilmoituksen sen Euroopan yhteisön jäsenvaltion veroviranomaisille, jossa hän asuu, näihin korkotuloihin sovelletaan samoja veroprosentteja kuin kyseisestä jäsenvaltiosta saatuihin korkotuloihin.

8 artikla**Verotulojen jako**

1. Andorran ruhtinaskunta pitää 7 artiklassa mainituista lähdeverotuloista 25 prosenttia itsellään ja siirtää niistä 75 prosenttia sille Euroopan yhteisön jäsenvaltiolle, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on asuinpaikka.

2. Siirrot suoritetaan kunkin vuoden osalta kullekin jäsenvaltiolle yhtenä eränä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana lähdeverot on pidätetty.

Andorran ruhtinaskunnan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet verotulojen jakojärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

9 artikla**Tietojen ilmoittaminen vapaaehtoisesti**

1. Andorran ruhtinaskunnan on noudatettava menettelyä, joka antaa tosiasialliselle edunsaajalle mahdollisuuden välttää 7 artiklassa mainittu lähdevero esittämällä maksuasiamiehelle asuinpaikan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edunsaajan nimelle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti laatima todistus.

2. Tosiasiallisen edunsaajan pyynnöstä hänen asuinpaikkansa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa todistuksen, josta käyvät ilmi seuraavat tiedot:

- a) tosiasiallisen edunsaajan sukunimi, etunimi, osoite ja verotunnistenumero tai sellaisen puuttuessa syntymäaika ja -paikka;
- b) maksuasiamiehen nimi ja osoite;
- c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa velkasitoumuksen tunnistetiedot.

Todistus on voimassa enintään kolme vuotta. Todistus on annettava jokaiselle sitä pyytävälle tosiasialliselle edunsaajalle kahden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä.

10 artikla**Kaksinkertaisen verotuksen estäminen**

1. Sen Euroopan yhteisön jäsenvaltion, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka on, on huolehdittava 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron perimisestä mahdollisesti aiheutuvan kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan määräysten mukaisesti.

2. Jos tosiasiallisen edunsaajan saamista koroista on kannettu 7 artiklassa tarkoitettu lähdevero Andorran ruhtinaskunnassa, edunsaajalle myönnetään maksetun lähdeveron suuruinen veronhyvitys siinä Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa, jossa hänen verotuksellinen asuinpaikkansa on sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Silloin kun perityn lähdeveron määrä on suurempi kuin verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksettavan veron määrä, tämä jäsenvaltio palauttaa erotuksen tosiasialliselle edunsaajalle.

3. Jos tosiasialliselle edunsaajalle maksetuista koroista on 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron lisäksi peritty muuntyyppisiä lähdeveroja ja se Euroopan yhteisön jäsenvaltio, jossa edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka on, myöntää tällaisista lähdeveroista veronhyvitystä kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten perusteella, tällainen muu lähdevero on hyvittävä ennen 2 kohdan määräysten mukaan noudatettavan menettelyn aloittamista.

4. Se Euroopan yhteisön jäsenvaltio, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinpaikka on, voi käyttää 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun veronhyvitysjärjestelmän asemesta 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron palauttamismenettelyä.

11 artikla**Siirtokelpoiset velkakirjalainat**

1. Tämän sopimuksen voimaantulopäivästä ja niin kauan kuin Andorran ruhtinaskunta pidättää 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron ja yksikin jäsenvaltio soveltaa samanlaisia määräyksiä ja enintään 31 päivään joulukuuta 2010 saakka kotimaisia ja kansainvälisiä obligaatioita ja muita siirtokelpoisia velkakirjalainoja, jotka on ensimmäistä kertaa laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai joiden alkuperäisen tarjousesitteen neuvoston direktiivissä 80/390/ETY tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset tai Andorran toimivaltaiset viranomaiset tai kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet ennen kyseistä päivämäärää, ei katsota 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuiksi velkasitoumuksiksi edellyttäen, että kyseisten siirtokelpoisten velkakirjalainojen uusia liikkeellelaskuja ei toteuteta 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen.

2. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan siirtokelpoisiin velkakirjalainoihin kuitenkin myös 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen niin kauan kuin yksikin Euroopan yhteisön jäsenvaltio soveltaa samanlaisia määräyksiä, jos:

- niissä on gross-up- ja etuaikaista lunastusta koskevat lausekkeet, ja
- 4 artiklassa määritelty maksuasiamies on sijoittautunut Andorran ruhtinaskunnan alueelle, ja

— kyseinen maksuasiamies maksaa koron suoraan Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa asuvalle tosiasialliselle edunsaajalle tai hänen hyväkseen.

Jos ja kun kaikki jäsenvaltiot lakkaavat soveltamasta samanlaisia määräyksiä, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan siirrettäviin velkakirjalainoihin enää vain, jos:

— niissä on gross-up- ja etuaikaista lunastusta koskevat lausekkeet, ja

— liikkeeseen laskijan maksuasiamies on sijoittautunut Andorran ruhtinaskunnan alueelle, ja

— kyseinen maksuasiamies maksaa koron suoraan Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa asuvalle tosiasialliselle edunsaajalle tai hänen hyväkseen.

Jos edellä mainittuja valtion tai julkisena viranomaisena toimivan tai kansainvälisessä sopimuksessa tunnustetun yhteisön liikkeeseen laskemia siirtokelpoisia velkakirjalainoja lasketaan uudelleen liikkeeseen 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, koko liikkeeseenlasku, sekä alkuperäinen että mahdollinen myöhempi, katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuiksi velkasitoumuksen liikkeeseenlaskuksi.

Jos muu kuin edellisessä alakohdassa tarkoitettu liikkeeseenlaskija laskee uudelleen liikkeeseen edellä mainittuja siirtokelpoisia velkakirjalainoja 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, tällainen uusi liikkeeseenlasku katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuiksi velkasitoumuksen liikkeeseenlaskuksi.

3. Tämän artiklan määräykset eivät estä Euroopan yhteisön jäsenvaltioita tai Andorran ruhtinaskuntaa verottamasta 1 kohdassa tarkoitetuista siirtokelpoisista velkakirjalainoista saatavia tuloja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

12 artikla

Tietojenvaihto pyydettyäessä

1. Andorran ruhtinaskunnan ja Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat keskenään tietoja tässä sopimuksessa tarkoitettuihin tuloihin kohdistuvasta toiminnasta, joka muodostaa veropetoksen tai sitä vastaavan lainvastaisen toiminnan tietopyynnön vastaanottaneen valtion lakien mukaan. 'Vastaavalla lainvastaisella toiminnalla' tarkoitetaan vain rikkomuksia, jotka ovat yhtä vakavia kuin pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä veropetoksen muodostava toiminta.

Niin kauan kuin Andorran ruhtinaskunta ei ole sisällyttänyt kansalliseen lainsäädäntöönsä veropetoksen käsitettä, se sitoutuu pyynnön vastaanottavana jäsenvaltiona rinnastamaan ensimmäisessä alakohdassa mainitussa tarkoituksessa veropetokseen toiminnan, jossa erehdyttämistä hyväksikäyttäen aiheutetaan vahinkoa pyynnön esittäneen valtion kansallisen verottajan eduille ja joka Andorran ruhtinaskunnan lakien nojalla muodostaa petosrikoksen.

Vastaukseksi asianmukaisesti perusteltuun pyyntöön sen vastaanottanut valtio toimittaa tiedot edellä tässä artiklassa mainituista seikoista, joita pyynnön esittänyt valtio tutkii tai saattaa tutkia ei-rikolliselta tai rikolliselta kannalta.

2. Määrittäessään, voidaanko esitetyn pyynnön johdosta toimittaa tietoja, pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio noudattaa sen esittäneen valtion vanhentumislainsäädäntöä eikä omaa lainsäädäntöään.

3. Pyyntöön vastaanottaneen valtion on toimitettava tiedot, jos pyynnön esittänyt valtio voi perustellusti epäillä toimintaa veropetokseksi tai sitä vastaavaksi toiminnaksi. Jos Andorran ruhtinaskunta on pyynnön vastaanottanut valtio, Andorran ruhtinaskunnan oikeusviranomaisen on tehtävä päätös pyyntöön suostumisesta kahden kuukauden määräajassa tutkimalla, ovatko pyynnössä esitetyt syyt mainitussa artiklassa asetettujen ehtojen suhteen aiheellisia.

4. Pyyntöön esittävä valtio voi perustaa rangaistavaa tekoa koskevan epäilynsä seuraaviin seikkoihin:

- a) oikeaksi todistetut tai todistamattomat asiakirjat, joihin sisältyvät yrityksen liikeasiakirjat tai kirjanpitositteet ja pankkitiliotteet;
- b) verovelvolliselta saadut tiedot;
- c) tiedonantajalta tai muulta kolmannelta henkilöltä saadut tiedot, joiden oikeudellisuus on todettu riippumattomalla tavalla tai jotka vaikuttavat muutoin luotettavilta; tai
- d) tarkat aihetodisteet.

5. Kaikki tällä tavalla vaihdettu tieto on katsottava luottamukselliseksi, ja tietoa saa luovuttaa ainoastaan sen sopimuspuolen toimivaltaisille henkilöille tai viranomaisille, joiden on oltava perillä 1 artiklassa tarkoitettujen koronmaksujen verotuksesta joko 7 artiklassa tarkoitettujen lähdeveron ja siihen liittyvien 8 artiklassa tarkoitettujen tulojen määrittämiseksi tai 9 artiklassa tarkoitettujen vapaaehtoisen ilmoituksen käsittelemiseksi. Mainitut henkilöt tai viranomaiset voivat antaa selvityksen näin saamista tiedoista julkisessa kuulemisessa tai tuomiossa, jossa käsitellään tätä veroasiaa.

Tietoja ei saa antaa muille henkilöille tai viranomaisille, ellei tiedot toimittaneen sopimuspuolen toimivaltainen viranomainen ole antanut siihen ensin kirjallista lupaa.

6. Andorran ruhtinaskunta aloittaa kahdenväliset neuvottelut kunkin jäsenvaltion kanssa määrittääkseen ”vastaavaksi lainvas-
taiseksi toiminnaksi” katsottavat tekotavat kussakin valtiossa so-
vellettävien veromenettelyjen mukaisesti.

13 artikla

Neuvottelumenettely ja uudelleentarkastelu

1. Sopimuspuolet käyvät keskinäisiä neuvotteluja vähintään kolmen vuoden välein tai jommankumman sopimuspuolen pyynnöstä tutkiakseen ja – jos sopimuspuolet katsovat tarpeelliseksi – parantaakseen sopimuksen teknistä toimivuutta ja arvioidakseen kansainvälistä kehitystä. Neuvottelut on järjestettävä kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä tai kiireellisissä tapauksissa mahdollisimman pian.

Arvioinnin pohjalta sopimuspuolet voivat neuvotella keskenään selvittääkseen kansainvälisen kehityksen huomioon ottaen, olisiko sopimus muutettava.

2. Niin pian kuin sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan täysimääräisestä täytäntöönpanosta on saatu riittävästi kokemusta, sopimuspuolet neuvottelevat keskenään selvittääkseen kansainvälisen kehityksen huomioon ottaen, olisiko sopimus muutettava.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa neuvotteluissa kumpikin sopimuspuoli ilmoittaa toiselle sopimuspuolelle mahdollisista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa sopimuksen asianmukaiseen toimivuuteen. Tämä koskee myös asiaan liittyviä jommankumman sopimuspuolen ja jonkin kolmannen maan välisiä sopimuksia.

4. Jos tämän sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta syntyy erimielisyyttä Andorran ruhtinaskunnan toimivaltaisten viranomaisten ja yhden tai useamman muun tämän sopimuksen 5 artiklassa tarkoitettujen Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen välillä, ne pyrkivät ratkaisemaan ongelman yhteisymmärryksessä. Niiden on ilmoitettava neuvottelujen tuloksesta viipymättä Euroopan yhteisöjen komissiolle sekä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Tulkintaan liittyvissä kysymyksissä komissio voi osallistua neuvotteluihin jonkin toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

14 artikla

Soveltaminen

1. Tämän sopimuksen soveltaminen edellyttää, että Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoon-
tuneen neuvoston (talous- ja raha-asiat) päätelmissä mainitut jäsenvaltioista riippuvaiset tai niihin assosioituneet alueet sekä

Amerikan yhdysvallat, Liechtenstein, Monaco, San Marino ja Sveitsi hyväksyvät direktiivissä tai tässä sopimuksessa esitettyjen toimenpiteiden mukaiset tai niitä vastaavat toimenpiteet ja pa-
nevat ne täytäntöön samaan aikaan.

2. Sopimuspuolet päättävät yksimielisesti vähintään kuusi kuukautta ennen 6 kohdassa tarkoitettua päivää, täyttyykö 1 kohdassa asetettu edellytys, joka liittyy asiaankuuluvien toimen-
piteiden voimaantuloon kyseisissä kolmansissa maissa ja kysei-
sillä jäsenvaltioista riippuvaisilla tai niihin assosioituneilla alu-
eilla. Jos sopimuspuolet katsovat, että tämä edellytys ei täyty,
niiden on yhteisellä sopimuksella vahvistettava uusi päivämäärä
6 kohdan määräysten soveltamista varten.

3. Andorran ruhtinaskunta panee tämän sopimuksen täytäntöön 6 kohdassa tarkoitettuna päivästä alkaen ja ilmoittaa tästä Euroopan yhteisölle institutionaalista järjestelyistään riippu-
matta.

4. Kumpi tahansa sopimuspuoli voi keskeyttää tämän sopi-
muksen tai sen osien soveltamisen välittömästi ilmoittamalla
siitä toiselle sopimuspuolelle, jos direktiivin tai sen osan sovel-
taminen keskeytetään joko tilapäisesti tai pysyvästi Euroopan
yhteisön lainsäädännön mukaisesti tai jos jokin Euroopan yh-
teisön jäsenvaltio keskeyttää oman täytäntöönpanolainsäädän-
tönsä soveltamisen.

5. Kumpi tahansa sopimuspuoli voi myös keskeyttää tämän
sopimuksen soveltamisen ilmoittamalla siitä toiselle sopimus-
puolelle, jos jokin viidestä edellä mainitusta kolmannesta maasta
(Amerikan yhdysvallat, Liechtenstein, Monaco, San Marino ja
Sveitsi) tai jokin edellä 1 kohdassa tarkoitetuista Euroopan yh-
teisön jäsenvaltioista riippuvaisista tai niihin assosioituneista alu-
eista lopettaa tämän seurauksena direktiivissä säädettyjen tai
vastaavien toimenpiteiden soveltamisen. Soveltamisen keskeytys
tulee voimaan aikaisintaan kahden kuukauden kuluttua ilmoi-
tuksesta. Sopimuksen soveltamista on jatkettava heti, kun toi-
menpiteet on otettu uudelleen käyttöön.

6. Sopimuspuolten on hyväksyttävä tämän sopimuksen nou-
dattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräyk-
set 1 päivään heinäkuuta 2005 mennessä.

15 artikla

Sopimuksen allekirjoitus, voimaantulo ja irtisanominen

1. Sopimuspuolet ratifioivat tai hyväksyvät tämän sopimuk-
sen omien kansallisten menettelyjensä mukaisesti. Sopimuspuol-
ten on ilmoitettava toisilleen menettelyjen päätökseen saattami-
sesta. Tämä sopimus tulee voimaan viimeistä ilmoitusta seuraav-
an toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

2. Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen toiselle sopimuspuolelle osoitetulla ilmoituksella. Tällöin sopimuksen voimassaolo päättyy kahdentoista kuukauden kuluttua mainitun ilmoituksen antamisesta.

16 artikla

Vaateet ja lopputilitys

1. Jos tämä sopimus irtisanoaan tai sen soveltaminen keskeytetään kokonaan tai osittain, sillä ei ole vaikutusta luonnollisten henkilöiden esittämiin vaateisiin.

2. Tällaisessa tapauksessa Andorran ruhtinaskunta vahvistaa lopputilityksen määrän sopimuksen soveltamisen päättymiseen mennessä ja suorittaa loppumaksun Euroopan yhteisön jäsenvaltioille.

17 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä sopimusta sovelletaan sillä alueella, jolla sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta siinä mainituissa olosuhteissa, sekä toisaalta Andorran ruhtinaskunnan alueella.

18 artikla

Liitteet

1. Kaksi liitettä ovat olennainen osa tätä sopimusta.

2. Liitteessä I olevaa luetteloa toimivaltaisista viranomaisista voidaan muuttaa siten, että Andorran ruhtinaskunta ilmoittaa toiselle sopimuspuolelle liitteessä olevassa a kohdassa tarkoitettuja viranomaisista ja Euroopan yhteisö muista viranomaisista.

Liitteessä II olevaa luetteloa toimivaltaisiin viranomaisiin rinnastettavista yhteisöistä voidaan muuttaa yhteisellä sopimuksella.

19 artikla

Kielet

1. Tämä sopimus on laadittu kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, portugalin, puolan, ranskan, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin, viron ja katalonian kielellä, ja kaikki kieliversiot ovat yhtä todistusvoimaisia.

2. Sopimuspuolet vahvistavat maltankielisen toisinnon todistusvoimaisuuden kirjeenvaihtona. Myös sen on oltava yhtä todistusvoimainen kuin 1 kohdassa tarkoitettut kielitoisinnot.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Hecho en Bruselas, el quince de noviembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne patnáctého listopadu dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den femtende november to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am fünfzehnten November zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu viieteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα πέντε Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the fifteenth day of November in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le quinze novembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì quindici novembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturta gada piecpadsmitajā novembrī.

Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų lapkričio penkioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-negyedik év november havának tizenötödik napján.

Magħmul fi Brussel fil-ħmistax il-jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de vijftiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli w dniu piętnastego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em quinze de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli pätnásteho novembra dvetisícštyri.

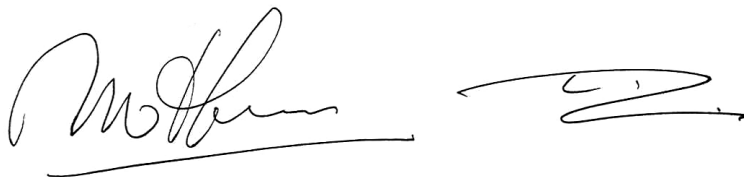
V Bruslju, petnajstega novembra leta dva tisoč štiri.

Tehty Brysselissä viidentenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den femtonde november tjugohundrafyra.

Fet a Brussel les el dia quinze de novembre de l'any dos mil quatre.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
Per la Comunitat Europea

Pel Principat d'Andorra

LIITE I

LUETTELO SOPIMUSPUOLTEN TOIMIVALTAISISTA VIRANOMAISISTA

Tässä sopimuksessa toimivaltaisilla viranomaisilla tarkoitetaan seuraavia viranomaisia:

- a) Andorran ruhtinaskunta: El Ministre eu carregat de les Finances tai valtuutettu edustaja; kuitenkin sovellettaessa 3 artiklaa toimivaltainen viranomainen on el Ministre eu carregat de l'Interior tai valtuutettu edustaja;
- b) Belgian kuningaskunta: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances tai valtuutettu edustaja;
- c) Tšekin tasavalta: Ministr financí tai valtuutettu edustaja;
- d) Tanskan kuningaskunta: Skatteministeren tai valtuutettu edustaja;
- e) Saksan liittotasavalta: Der Bundesminister der Finanzen tai valtuutettu edustaja;
- f) Viron tasavalta: Rahandusminister tai valtuutettu edustaja;
- g) Helleenien tasavalta: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών tai valtuutettu edustaja;
- h) Espanjan kuningaskunta: El Ministro de Economía y Hacienda tai valtuutettu edustaja;
- i) Ranskan tasavalta: Le Ministre chargé du budget tai valtuutettu edustaja;
- j) Irlanti: The Revenue Commissioners tai näiden valtuutettu edustaja;
- k) Italian tasavalta: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali tai valtuutettu edustaja;
- l) Kyproksen tasavalta: Υπουργός Οικονομικών tai valtuutettu edustaja;
- m) Latvian tasavalta: Finanšu ministrs tai valtuutettu edustaja;
- n) Liettuan tasavalta: Finansų ministras tai valtuutettu edustaja;
- o) Luxemburgin suurherttuakunta: Le Ministre des Finances tai valtuutettu edustaja; kuitenkin sovellettaessa 12 artiklaa toimivaltainen viranomainen on le Procureur Général d'Etat luxembourgeois;
- p) Unkarin tasavalta: A pénzügyminiszter tai valtuutettu edustaja;
- q) Maltaan tasavalta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi tai valtuutettu edustaja;
- r) Alankomaiden kuningaskunta: De Minister van Financiën tai valtuutettu edustaja;
- s) Itävallan tasavalta: Der Bundesminister für Finanzen tai valtuutettu edustaja;
- t) Puolan tasavalta: Minister Finansów tai valtuutettu edustaja;
- u) Portugalin tasavalta: O Ministro das Finanças tai valtuutettu edustaja;
- v) Slovenian tasavalta: Minister za financí tai valtuutettu edustaja;
- w) Slovakian tasavalta: Minister financí tai valtuutettu edustaja;
- x) Suomen tasavalta: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet tai valtuutettu edustaja;
- y) Ruotsin kuningaskunta: Chefen för Finansdepartementet tai valtuutettu edustaja;
- z) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan alueet, joiden ulkosuhteista Yhdistynyt kuningaskunta vastaa: The Commissioners of Inland Revenue tai näiden valtuutettu edustaja sekä Gibraltarin toimivaltainen viranomainen. Viranomaisen nimittää Yhdistynyt kuningaskunta noudattaen Gibraltarin viranomaisten osalta sovittuja järjestelyjä, jotka koskevat Euroopan unionin ja Euroopan yhteisön välineitä ja niihin liittyviä Euroopan unionin jäsenvaltioille ja toimielimille 19 päivänä huhtikuuta 2000 tiedoksi annettuja sopimuksia, joista Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri toimittaa jäljennöksen Andorran ruhtinaskunnalle, ja hän vastaa tämän sopimuksen soveltamisesta.

LIITE II

LUETTELO TOIMIVALTAISIIN VIRANOMAIISIIN RINNASTETTAVISTA YHTEISÖISTÄ

Tämän sopimuksen 11 artiklaa sovellettaessa seuraavia yhteisöjä pidetään ”julkisena viranomaisena toimivina tai kansainvälisessä sopimuksessa tunnustettuina yhteisöinä”:

EUROOPAN UNIONISSA SIJAITSEVAT YHTEISÖT:

Belgia

- Région flamande (Vlaams Gewest) (Flanderi)
- Région wallonne (Vallonia)
- Région bruxelloise (Brussels Gewest) (Bryssel)
- Communauté française (ranskankielinen kieliyhteisö)
- Vlaamse Gemeenschap (hollanninkielinen kieliyhteisö)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (saksankielinen kieliyhteisö)

Espanja

- Xunta de Galicia (Galician aluehallitus)
- Junta de Andalucía (Andalusian aluehallitus)
- Junta de Extremadura (Extremaduran aluehallitus)
- Junta de Castilla- La Mancha (Kastilia-La Manchan aluehallitus)
- Junta de Castilla- León (Kastilian ja Leónin aluehallitus)
- Gobierno Foral de Navarra (Navarran aluehallitus)
- Govern de les Illes Balears (Baleaarien aluehallitus)
- Generalitat de Catalunya (Katalonian aluehallitus)
- Generalitat de Valencia (Valencian aluehallitus)
- Diputación General de Aragón (Aragonian aluehallitus)
- Gobierno de las Islas Canarias (Kanariansaarten aluehallitus)
- Gobierno de Murcia (Murcian aluehallitus)
- Gobierno de Madrid (Madridin aluehallitus)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskimaan aluehallitus)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoan alueneuvosto)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayan alueneuvosto)
- Diputación Foral de Alava (Alavan alueneuvosto)
- Ayuntamiento de Madrid (Madridin kaupunki)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelonan kaupunki)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarian paikallisneuvosto)
- Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffan paikallisneuvosto)
- Instituto de Crédito Oficial (virallinen luottolaitos)
- Instituto Catalán de Finanzas (Katalonian rahoituslaitos)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valencian rahoituslaitos)

Kreikka

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Kreikan televiestintälaitos)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Kreikan rautatielaitos)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Julkinen sähkölaitos)

Ranska

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Sosiaaliturvamaksujen lyhennyskassa)
- L'Agence française de développement (AFD) (Ranskan kehitysvirasto)
- Réseau ferré de France (RFF) (Ranskan rautatiet)
- Caisse nationale des autoroutes (CNA) (Moottoriteiden valtionkassa)
- Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP) (Pariisin sairaaloiden julkinen tuki)
- Charbonnages de France (CDF) (Ranskan kivihiilikaivokset)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Kaivostoiminnan ja kemian alan yritys)

Italia

- Regions (alueet)
- Provinces (läänit)
- Communes (kunnat)
- Cassa Depositi e Prestiti (Talletus- ja lainakassa)

Latvia

- Pašvaldības (paikallishallinto)

Puola

- gminy (kunnat)
- powiaty (hallintopiirit)
- województwa (maakunnat)
- związki gmin (kuntaliitot)
- związki powiatów (hallintopiirien liitot)
- związki województw (maakuntaliitot)
- miasto stołeczne Warszawa (pääkaupunki Varsova)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Maatalouden jälleenrakennus- ja nykyaikaistamisvirasto)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Maatalousomaisuuden virasto)

Portugali

- Região Autónoma da Madeira (Madeiran autonominen alue)
- Região Autónoma dos Açores (Azorien autonominen alue)
- Kunnat

Slovakia

- mestá a obce (kunnat)
- Železnice Slovenskej republiky (Slovakian rautatieyhtiö)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Valtion tiehallintorahasto)
- Slovenské elektrárne (Slovakian voimalaitokset)
- Vodohospodárska výstavba (Vesitalousyhtiö)

KANSAINVÄLISET YHTEISÖT:

- Euroopan jälle rakennus- ja kehitys pankki
- Euroopan investointipankki
- Asian Development Bank (Aasian kehitys pankki)
- African Development Bank (Afrikan kehitys pankki)
- Maailmanpankki / Kansainvälinen jälle rakennus- ja kehitys pankki (IBRD) / Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF)
- International Finance Corporation (Kansainvälinen rahoitus yhtiö)
- Inter-American Development Bank (Latinalaisen Amerikan kehitys pankki)
- Euroopan neuvoston sosiaalisen kehityksen rahasto
- EURATOM
- Euroopan yhteisö
- Corporación Andina de Fomento (Andien kehitys yhtiö)
- Eurofima (Rautateiden liikkuvan kaluston eurooppalainen rahoitus yhtiö)
- Euroopan hiili- ja teräsyhteisö
- Pohjoismaiden investointipankki
- Caribbean Development Bank (Karibian alueen kehitys pankki)

11 artiklan määräykset eivät rajoita kansainvälisiä veloitteita, joihin sopimuspuolet ovat edellä mainittujen kansainvälisten yhteisöjen osalta kenties sitoutuneet.

KOLMANSISSA MAISSA SIJAITSEVAT YHTEISÖT:

Seuraavat vaatimukset täyttävät yhteisöt:

1. Yhteisön katsotaan selvästi olevan julkisyhteisö kansallisten perusteiden mukaisesti.
2. Tällainen julkisyhteisö on voittoa tuottamaton yhteisö, joka maan hallituksen tosiasiallisessa valvonnassa hallinnoi ja rahoittaa erilaisia toimintoja tuottaen pääasiassa yhteisön hyväksi tarkoitettuja ei-kaupallisia tavaroita ja palveluja.
3. Tällainen julkisyhteisö laskee liikkeeseen säännöllisesti huomattavia velkakirjalainoja.
4. Asianomainen valtio kykenee takaamaan, että kyseinen julkisyhteisö ei lunasta lainaa etuaikaisesti gross-up-lausekkeen yhteydessä.

YHTEISYMMÄRRYSPÖYTÄKIRJA

**Euroopan yhteisön, Belgian kuningaskunnan, Tšekin tasavallan, Tanskan kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Viron tasavallan, Helleenien tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasaval-
lan, Irlannin, Italian tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Luxem-
burgin suurherttuakunnan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Alankomaiden kuningaskunnan,
Itävallan tasavallan, Puolan tasavallan, Portugalin tasavallan, Slovenian tasavallan, Slovakian tasaval-
lan, Suomen tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen
kuningaskunnan ja Andorran ruhtinaskunnan välillä**

EUROOPAN YHTEISÖ,

BELGIAN KUNINGASKUNTA,

TŠEKIN TASAVALTA,

TANSKAN KUNINGASKUNTA,

SAKSAN LIITTOTASAVALTA,

VIRON TASAVALTA,

HELLEENIEN TASAVALTA,

ESPAJAN KUNINGASKUNTA,

RANSKAN TASAVALTA,

IRLANTI,

ITALIAN TASAVALTA,

KYPROKSEN TASAVALTA,

LATVIAN TASAVALTA,

LIETTUAN TASAVALTA,

LUXEMBURGIN SUURHERTTUAKUNTA,

UNKARIN TASAVALTA,

MALTAN TASAVALTA,

ALANKOMAIDEN KUNINGASKUNTA,

ITÄVALLAN TASAVALTA,

PUOLAN TASAVALTA,

PORTUGALIN TASAVALTA,

SLOVENIAN TASAVALTA,

SLOVAKIAN TASAVALTA,

SUOMEN TASAVALTA,

RUOTSIN KUNINGASKUNTA,

ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

ja

ANDORRAN RUHTINASKUNTA

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

Euroopan yhteisö, sen jäsenvaltiot ja Andorran ruhtinaskunta ovat tekemässä lopullista sopimusta, jossa määrätään säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY, jäljempänä 'direktiivi', säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä, ja ovat samalla allekirjoittaneet tämän kyseistä sopimusta täydentävän yhteisymmärryspöytäkirjan.

1. Yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajat pitävät Andorran ruhtinaskunnan ja Euroopan yhteisön välistä edellä mainittua sopimusta ja tätä yhteisymmärryspöytäkirjaa hyväksyttävänä ja tasapainoisena järjestelynä, jonka voidaan katsoa turvaavan sopimuspuolten edut. Tämän vuoksi ne toteuttavat sovitut toimenpiteet vilpittömällä mielellä eivätkä ilman pätevää syytä toimi yksipuolisesti järjestelyn toimintaa vaikeuttaakseen. Jos direktiivin, sellaisena kuin se on annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ja sopimuksen, erityisesti sen 4 ja 6 artiklan osalta, soveltamisalassa todetaan merkittäviä eroja, sopimuspuolet aloittavat viipymättä neuvottelut sopimuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti varmistaakseen, että vastaavuus sopimuksessa määrättyjen toimenpiteiden kanssa säilyy.
2. Euroopan yhteisö aloittaa direktiivissä säädetyn siirtymäkauden aikana keskustelut muiden tärkeiden rahoitusalan keskustusten kanssa, jotta kyseisillä oikeudenkäyttöalueilla otettaisiin käyttöön vastaavat toimenpiteet kuin Euroopan yhteisössä.
3. Edellä mainitun sopimuksen 12 artiklan soveltamista silmällä pitäen Andorran ruhtinaskunta sitoutuu sisällyttämään lainsäädäntöönsä sopimuksen ensimmäisen soveltamisvuoden kuluessa veropetosrikoksen käsitteen, joka pitää sisällään vähintään väärän, väärennetyn tai sisällöltään virheelliseksi todetun asiakirjan käyttämisen veroviranomaisen erehdyttämiseksi säästöjen tuottamien tulojen verotuksessa. Tämän yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajat panevat merkille, että mainittu veropetos määritelmä koskee ainoastaan säästöjen verotustarpeita sopimuksen puitteissa eikä se millään lailla estä kehittämästä veropetoskäsitettä ja/tai tekemästä sitä koskevia päätöksiä muissa olosuhteissa tai yhteyksissä.
4. Andorran ruhtinaskunta ja kukin Euroopan yhteisön jäsenvaltio niin halutessaan ryhtyvät kahdenvälisiin neuvotteluihin täsmentääkseen tietojenvaihdossa noudatettavat hallinnolliset menettelyt.
5. Tämän yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajat julistavat juhlallisesti, että säästöjen verotusta koskevan sopimuksen ja valuuttasopimuksen allekirjoittaminen ovat merkittäviä askeleita ruhtinaskunnan ja Euroopan unionin yhteistyön syventämisessä.

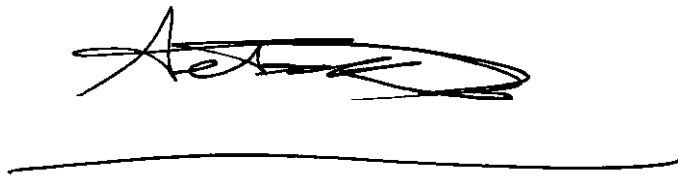
Tässä yhteydessä Andorran ruhtinaskunta ja kukin Euroopan yhteisön jäsenvaltio voivat 4 kohdassa tarkoitettujen kahdenvälisen neuvottelujen lisäksi ryhtyä kahdenvälisiin neuvotteluihin määritelläkseen laajemman soveltamiskentän taloudelliselle ja verotukselliselle yhteistyölle. Neuvottelut käydään yhteistyön hengessä, joka ottaa huomioon Andorran ruhtinaskunnan toteuttamat pyrkimykset verotuksen lähentämiseksi, jotka konkretisoituvat tämän sopimuksen allekirjoittamisella. Neuvotteluja voidaan käydä esimerkiksi seuraavien toimien toteuttamiseksi:

- taloudellisen yhteistyön kahdenväliset ohjelmat, joilla edistetään Andorran talouden integroimista Euroopan talouteen,
- verotusalan kahdenvälinen yhteistyö, jonka tarkoituksena on tutkia olosuhteita, joissa palvelusuoritteista ja rahoitustuotteista jäsenvaltioissa saatavien tulojen lähdevero voidaan poistaa tai sitä voidaan vähentää.

Tehty Brysselissä 15 päivänä marraskuuta 2004 kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, portugalin, puolan, ranskan, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin, viron ja katalonian kielellä, ja kaikki kieliversiot ovat yhtä todistusvoimaisia.

Allekirjoittajat vahvistavat maltankielisen toisinnon todistusvoimaisuuden kirjeenvaihtona. Myös sen on oltava yhtä todistusvoimainen kuin edellisessä alakohdassa tarkoitettut kielitoisinnot.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

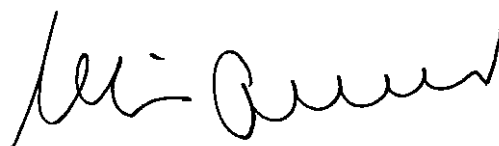
Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

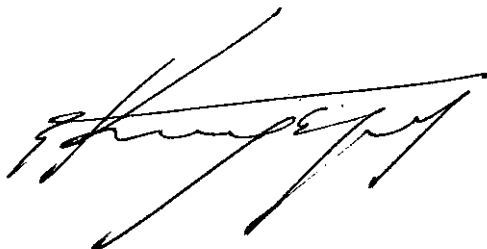
Für die Bundesrepublik Deutschland

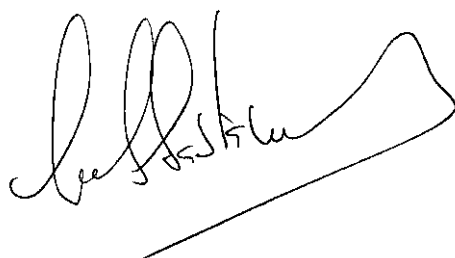
Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

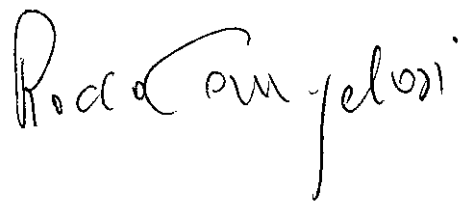
Pour la République française

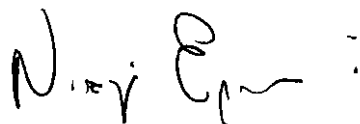
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

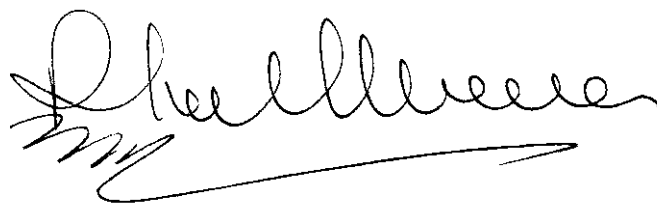
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

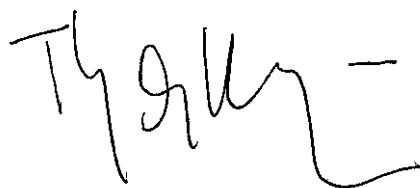
A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

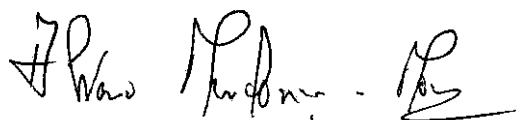
Für die Republik Österreich

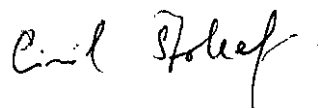
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

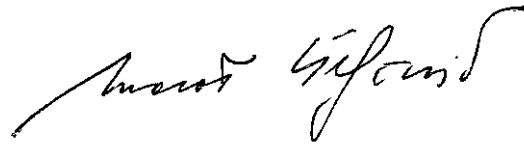
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

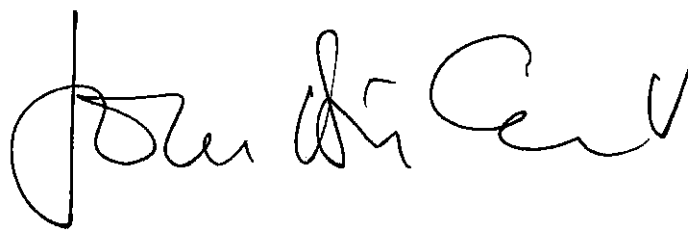
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

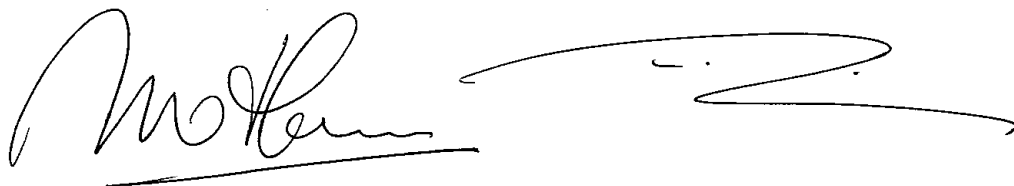
För Konungariket Sverige

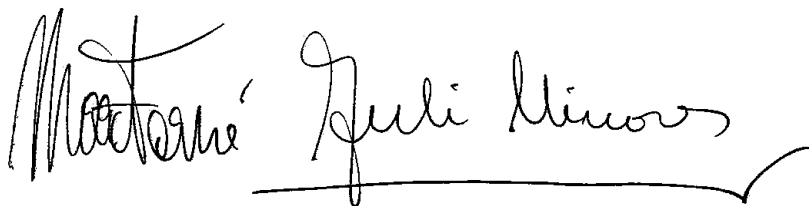
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Pel Principat d'Andorra

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 29 päivänä marraskuuta 2004,
alueiden komitean espanjalaisen varajäsenen nimeämisestä
(2004/829/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

ottaa huomioon Espanjan hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 22 päivänä tammikuuta 2002 päätöksen 2002/60/EY alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä ⁽¹⁾.
- (2) Alueiden komiteassa on vapautunut varajäsenen paikka Alejandro FONT de MORA y TURÓNin toimikauden päättyttyä, mistä neuvosto sai tiedon 26 päivänä lokakuuta 2004,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Nimetään Gema AMOR PEREZ, Consejera de Cooperación y Participación — Gobierno de la Comunidad Autónoma de Valencia, alueiden komitean varajäseneksi Alejandro FONT de MORA y TURÓNin tilalle tämän jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2006.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. J. BRINKHORST

⁽¹⁾ EYVL L 24, 26.1.2002, s. 38.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 18 päivänä lokakuuta 2004,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien laajavaikutteisten antibioottien tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2164/98 nopeutetun tarkastelun päättämisestä

(2004/830/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 20 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. AIEMPI MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2164/98⁽²⁾ käyttöön lopullisen tasoitustullin CN-koodeihin ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 ja ex 2941 90 00 kuuluvien, Intiasta peräisin olevien tiettyjen laajavaikutteisten antibioottien eli amoksisilliiniriidraatin, ampisilliiniriidraatin ja kefaleksiinin, jotka eivät ole annostettuina eivätkä vähittäismyyntimuodoissa tai -pakkauksissa, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa. Toimenpiteen lajiksi valittiin yksittäisiin viejiin sovellettava 0–12 prosentin arvotulli ja yhteistyöstä kieltäytyneisiin viejiin sovellettava 14,6 prosentin jäännöstulli.

B. TÄMÄNHETKINEN MENETTELY

1. Tarkastelua koskeva pyyntö

- (2) Lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen komissio vastaanotti yhdeltä tarkasteltavana olevan tuotteen intialaiselta tuottajalta, Nestor Pharmaceuticals Limitediltä, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', pyynnön neuvoston asetuksen (EY) N:o 2164/98 nopeutetun tarkastelun vireille panemisesta perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti. Pynnön esittäjä väitti, että se ei ollut etuyhteydessä muihin intialaisiin tarkasteltavana olevan tuotteen viejiin. Se vakuutti myös, ettei se ollut vienyt tarkasteltavana olevaa

tuotetta yhteisöön alkuperäisenä tutkimusajanjaksona (eli 1 päivän heinäkuuta 1996 ja 30 päivän kesäkuuta 1997 välisenä aikana), mutta oli vienyt sitä yhteisöön myöhemmin. Edellä sanotun perusteella se pyysi, että sille määrättäisiin yksilöllinen tulli, jos sen todettaisiin saaneen tukia.

2. Nopeutetun tarkastelun vireillepano

- (3) Komissio tutki pyynnön esittäjän esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille perusasetuksen 20 artiklan säännösten mukainen tarkastelu. Kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa ja annettuaan yhteisön tuotannonalalle tilaisuuden esittää huomautuksia komissio pani *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella⁽³⁾ vireille asetuksen (EY) N:o 2164/98 nopeutetun tarkastelun pyynnön esittäjän osalta.

3. Tarkasteltavana oleva tuote

- (4) Tarkastelun kohteena oleva tuote on sama kuin asetuksessa (EY) N:o 2164/98 tarkoitettu tuote.

4. Tutkimusajanjakso

- (5) Tukia koskeva tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2002 ja 31 päivän maaliskuuta 2003 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

5. Asianomaiset osapuolet

- (6) Komissio ilmoitti virallisesti tutkimuksen aloittamisesta pyynnön esittäjälle ja Intian viranomaisille. Lisäksi se antoi muille asianomaisille osapuolille tilaisuuden esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi. Komissiolle ei kuitenkaan esitetty näkökantoja eikä kuulemispyyntöjä.
- (7) Komissio lähetti pyynnön esittäjälle kyselylomakkeen, jonka se palautti asianmukaisesti täytettynä asetetussa määräajassa. Komissio hankki ja tarkasti tutkimuksessa tarvitsemansa tiedot ja teki tarkastuskäynnit pyynnön esittäjän toimiloihin New Delhissä ja Hyderabadissa.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EYVL L 273, 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 102, 29.4.2003, s. 6.

C. TARKASTELUN LAAJUUS

- (8) Koska pyynnön esittäjä ei vaatinut vahinkoa koskevien päätelmien tarkastelua, tarkastelu rajoitettiin koskemaan tukien myöntämistä.
- (9) Komissio tutki samat tukijärjestelmät kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Se selvitti myös, oliko pyynnön esittäjä käyttänyt hyväkseen muita tukijärjestelmiä tai saanut tapauskohtaisia tukia tarkasteltavana olevan tuotteen osalta.

D. TUTKIMUKSEN TULOKSET

1. Uuden viejän kelpoisuus

- (10) Pyyntö esittäjä pystyi tyydyttävällä tavalla osoittamaan, ettei se ollut etuyhteydessä suoraan tai välillisesti sellaisiin intialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joihin sovelletaan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta voimassa olevia tasoitustoimenpiteitä.
- (11) Tutkimus osoitti todeksi sen, ettei pyynnön esittäjä ollut vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta alkuperäisenä tutkimusajanjaksona eli 1 päivän heinäkuuta 1996 ja 30 päivän kesäkuuta 1997 välisenä aikana ja että se oli aloittanut viennin yhteisöön tämän ajanjakson jälkeen.

Lisäksi pyynnön esittäjää ei muista syistä kuin komission kanssa yhteistyöstä kieltäytymisen johdosta ollut tutkittu yksilöllisesti alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä.

Näin ollen vahvistetaan, että pyynnön esittäjää olisi pidettävä uutena viejänä. Tämän vuoksi komissio tutki perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti, voitaisiinko pyynnön esittäjälle määrittää yksilöllinen tasoitustulli.

2. Tuet

- (12) Pyyntö esittäjän komission kyselylomakkeessa antamien sekä tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen perusteella tutkittiin seuraavat järjestelmät:
- tuontitullien hyvitysjärjestelmä,
  - tuloverosta vapauttaminen,
  - Passbook-järjestelmä,
  - tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein,
  - vientiteollisuuden vapaa-alueiden / vientiin suuntautuneiden yksiköiden järjestelmä, ja
  - ennakkolisenssijärjestelmä tosiasiallista maastavientiä varten.

2.1 Alun perin tutkitut, yrityksen käyttämät järjestelmät

2.1.1 Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

Yleistä

- (13) Todettiin, että pyynnön esittäjä sai viennin jälkeisen DEPBS-järjestelmän mukaista etua. Järjestelmä on yksityiskohtaisesti kuvattu vuosien 2002–2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohdassa 4.3 ja sitä täydentävän menetelmiä koskevan käsikirjan 2002–2007 I osan 4 luvussa⁽¹⁾. Vuosien 2002–2007 vienti- ja tuontipolitiikka perustuu ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin vuodelta 1992 (N:o 22/1992).
- (14) Kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät ovat tukikelpoisia tämän järjestelmän puitteissa. Ne voivat hakea DEPBS-hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti viettyjen tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPBS-prosentsuosuudet useimmille tuotteille, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luettuna. Osuudet on määritetty tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output Norms, SION) perusteella ja niissä otetaan huomioon tuonnin oletettu osuus vientituotteeseen käytetyistä tuotantopanoksista ja kyseisestä oletetusta tuonnista kannettu tulli riippumatta siitä, onko tuontitullit tosiasiallisesti maksettu vai ei.
- (15) Yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen harjoitettava vientiä. Vientihetkellä viejän on ilmoitettava Intian viranomaisille, että vienti tapahtuu DEPBS-järjestelmän mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomaiset antavat lähetysmenettelyn aikana viennin lähetyksiä asiakirjan. Asiakirjasta käy muun muassa ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Tässä vaiheessa viejä tietää, millaisen edun se saa. Intian viranomaiset eivät voi enää sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat kyseisen asiakirjan antaneet, vaikuttaa DEPBS-hyvityksen myöntämiseen. DEPBS-prosenteista sovelletaan etua laskettaessa sitä, joka on voimassa vienti-ilmoituksen tekohetkellä. Tämä vuoksi edun määrää ei ole mahdollista muuttaa takautuvasti.
- (16) Todettiin myös, että Intian kirjanpitonormien mukaisesti DEPBS-hyvitykset on vientivelvoitteen täyttyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteella tulona.
- (17) Näitä hyvityksiä voidaan käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden, tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta, myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin.

DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 12 kuukauden ajan niiden myöntämisestä.

⁽¹⁾ Tiedonanto nro 1/2002-07, 31. maaliskuuta 2002, Intian kauppa- ja teollisuusministeriö.

- (18) DEPBS-hyvityksiä koskeva hakemus voi kattaa 25 vientitapahtumaa ja sähköisesti tehtynä rajoittamattoman määrän vientitapahtumia. Tiukkoja määräaikoja ei tosiasiallisesti sovelleta, koska menetelmiä koskevan käsikirjan 2002–2007 I osan 4.47 luvussa mainitut ajanjaksot lasketaan aina DEPBS-hakemukseen sisältyvästä viimeisimmästä vientitapahtumasta.
- (19) DEPBS-järjestelmän merkittävimmät ominaispiirteet eivät ole muuttuneet alkuperäisen tutkimuksen jälkeen. Järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvaa tukea. Sen vuoksi katsottiin, että kyse on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesta erityisestä tuesta, joka mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton.
- Tuen määrän laskeminen
- (20) Alkuperäisessä tutkimuksessa DEPBS-tuen määrä laskettiin parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja DEPBS-prosenttia pidettiin ajan mukaan suhteellisesti vastaavana tuen määränä. Koska pyynnön esittäjä toimi tutkimuksessa yhteistyössä, mitä pidetään perusasetuksen 22 artiklan 4 kohdan mukaisena olosuhteiden muutoksena, tätä menetelmää ei tulisi soveltaa pyynnön esittäjän vahingoksi.
- (21) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todetaan koituneen tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu pyynnön esittäjälle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Tuolla hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleista, ja tämä luopuminen on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista taloudellista tukea. Kuten edellä 15 kappaleessa todetaan, Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen eivätkä tuen määrään sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetyksien, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Samassa johdanto-osan kappaleessa todettiin myös, että tosiasiallisen viennin ja DEPBS-lisenssin myöntämisen välisenä aikana DEPBS-prosenteissa tapahtuneet muutokset eivät vaikuta taannehtivasti annettavan edun määrään. Lisäksi kuten edellä johdanto-osan 16 kappaleessa todetaan, yritykset voivat Intian kirjanpitonormien mukaisesti kirjata DEPBS-hyvitykset suoritusperusteella tulona tileihin vientihetkellä. Koska yritys tietää saavansa DEPBS-järjestelmän mukaista tukea ja tosiasiaa etuja muistakin järjestelmistä, se on kilpailun kannalta paremmassa asemassa, sillä se voi tuet huomioon ottaen tarjota alhaisempia hintoja.
- (22) Tasoitustullin käyttöönoton perusteena on kuitenkin oikeista epäterveet kaupan käytännöt, jotka perustuvat laitomaan kilpailuun. Edellä esitetyn vuoksi katsotaan asianmukaiseksi arviointiksi, että DEPBS-järjestelmästä saatu etu on kaikista järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tutkimusajanjakson aikana hankittujen hyvitysten summa. Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen hankinnassa syntyneet välttämättömät kulut vähennettiin.
- (23) Pynnön esittäjä katsoi, että ainoastaan tarkasteltavana olevan tuotteen vientitapahtumista peräisin olevat DEPBS-hyvitykset on otettava huomioon tässä tutkimuksessa tukimarginaalia laskettaessa. DEPBS-järjestelmässä ei kuitenkaan mitenkään velvoiteta käyttämään DEPBS-hyvityksiä tiettyyn tuotteeseen liittyvien tuotantopanosten tullittomaan tuontiin. Sen sijaan DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, niitä voidaan jopa myydä ja käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden tuontiin (tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantopanokset kuuluvat tähän ryhmään), tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta. Näin ollen tarkasteltavana oleva tuote voi hyötyä kaikista syntyneistä DEPBS-hyvityksistä.
- (24) Pynnön esittäjä väitti myös, että DEPBS-hyvitysten siirrosta maksettava liikevaihtovero olisi tuen suuruutta määrittäessä vähennettävä kustannuksena. Liikevaihtovero ei kuitenkaan ole perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen kustannus, joka välttämättä aiheutuu tukikelpoisuuden tai itse tuen saamisesta. Liikevaihtovero on vain seurausta puhtaasti kaupallisesta päätöksestä myydä jo saatu DEPBS-hyvitys sen sijaan, että sitä käytettäisiin liikevaihtoverottomasti myöhemmästä tuonnista kannettavien tullien maksamiseen. DEPBS-hyvitysten saamisen edellyttämiä käsittelymaksuja sen sijaan on pidetty välttämättöminä kustannuksina ja ne on vähennetty.
- (25) Tuen kokonaismäärä (osoittaja) on jaettu tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tapahtuneelle kokonaisviennille (nimittäjä) perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, koska tukea ei myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Tämän järjestelmän mukainen tukimarginaali pyynnön esittäjälle oli 3,3 prosenttia.
- 2.1.2 Tuloverosta vapauttaminen (Income Tax Exemption Scheme, ITES)
- (26) Todettiin, että pyynnön esittäjä sai osittaisen vapautuksen tuloverosta tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tapahtuneen viennin voittojen osalta. Tämän vapautuksen oikeusperusta on Intian vuoden 1961 tuloverolain 80HHC pykälässä.
- (27) Vuoden 1961 tuloverolain 80HHC pykälä poistettiin verotusvuodesta 2005–2006 (eli tilikaudesta 1.4.2004–31.3.2005) alkaen. Näin ollen pyynnön esittäjä ei saa tästä järjestelmästä etuja 31 päivän maaliskuuta 2004 jälkeen. Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämä järjestelmä ei anna aiheita tasoitustullin.

- 2.2 *Alun perin tutkitut järjestelmät, joita yritys ei ole käyttänyt*
- 2.2.1 *Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme, PBS)*
- (28) Todettiin, että hakija ei ollut saanut PBS-järjestelmän mukaisia etuja. PBS-järjestelmä lakkautettiin 1 päivänä huhtikuuta 1997 ja korvattiin DEPBS-järjestelmällä.
- 2.2.2 *Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)*
- (29) Todettiin, että pyynnön esittäjä ei ollut tuonut tuotantohyödykkeitä EPCGS-järjestelmässä eikä näin ollen ollut käyttänyt tätä järjestelmää.
- 2.2.3 *Vientiteollisuuden vapaa-alueet / vientiin suuntautuneet yksiköt (Export Processing Zones, EPZ / Export Oriented Units, EOU)*
- (30) Todettiin, että pyynnön esittäjä ei ollut sijoittautunut vientiteollisuuden vapaa-alueelle eikä toiminut vientiin suuntautuneiden yksiköiden järjestelmän mukaisesti, joten se ei ollut käyttänyt näitä järjestelmiä.
- 2.3 *Muu järjestelmä, jota pyynnön esittäjä on käyttänyt tarkasteltavana olevan tuotteen tapauksessa ja joka mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton: ennakkolisenssijärjestelmä tosiasiallista maastavientiä varten (Advance License Scheme for physical exports)*
- Oikeusperusta
- (31) Pynnön esittäjän todettiin saaneen tämän järjestelmän mukaisia etuja tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona. Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on vuosien 2002–2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohdissa 4.1.1–4.1.7 ja sitä täydentävän menetelmiä koskevan käsikirjan 2002–2007 I osan 4.1–4.30 luvussa.
- Tukikelpoisuus
- (32) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin, voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.
- Käytännön toteutus
- (33) Tosiasiallisen maastaviennin ennakkolisenssijärjestelmä mahdollistaa sellaisten tuotantopanosten tullittoman tuonnin, jotka on fyysisesti sisällytettävä tuloksena oleviin vientituotteisiin. Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi viejä on laissa velvoitettu tekemään tietyt ehdot täyttävän totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen lisenssien mukaisesti tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (menetelmiä koskevan käsikirjan 2002–2007 I osan 4.30 luku ja 18 lisäys) eli pitämään rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden määräästä ja arvosta ja ne on kirjattu lisenssiin. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä valtion viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lisenssiin. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän vakionormien (SION) perusteella, joiden väitetään heijastavan tehokkainta mahdol-

lista käyttöä tuloksena olevan vientituotteen viitemäärän tuottamisessa. Useimmille tuotteille, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luettuna, on olemassa vakionormit ja ne on julkaistu menetelmiä koskevan käsikirjan 2002–2007 II osassa. Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä ja ne on käytettävä tuloksena olevan vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä ennalta määrättyssä määrääjässä (18 kuukauden määräaika, jota voidaan kahdesti pidentää kuudella kuukaudella).

- (34) Todettiin, että pyynnön esittäjä oli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana tuonut tässä järjestelmässä vakionormeihin perustuvien tuontihelpotusten mukaisesti tullitta enemmän tuotantopanoksia kuin se tarvitsi tuloksena olevan vientituotteen viitemäärän tuottamiseen. Näin ollen vakionormi tarkasteltavana olevalle tuotteelle ei ollut riittävän tarkka. Lisäksi pyynnön esittäjän ylläpitämä rekisteri todellisesta kulutuksesta ei vastannut sen tosiasiallista kulutusta. Pynnön esittäjä kirjasi rekisteriinsä virheellisesti kulutuksensa Intian viranomaisten edullisempien vakionormien mukaisesti, vaikka tosiasiallisesti se käytti vähemmän tuotantopanoksia tuloksena olevan vientituotteen viitemäärään. Pynnön esittäjä tai Intian viranomaiset eivät kyenneet osoittamaan, että vapautus tuontitullista ei olisi johtanut liialliseen tuontitullien palauttamiseen.

Päätelmä

- (35) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukainen tuki eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut etua pyynnön esittäjälle. Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin ennakkolisenssijärjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvaa, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.
- (36) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan tarkoittamana sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tehokasta tarkastusjärjestelmää tai -menettelyä vahvistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). Tarkasteltavana olevan tuotteen vakionormit eivät olleet riittävän tarkkoja eikä niitä voida pitää todellisen kulutuksen tarkastusjärjestelmänä. Asianmukaisesti pidettyyn todellista kulutusta koskevaan rekisteriin perustuvaa tehokasta tarkastusta ei toteutettu. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellainen tavallisesti olisi tehtävä silloin, kun tehokasta tarkastusjärjestelmää ei ole käytetty (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta); viranomaiset eivät myöskään osoittaneet, että liiallista tuontitullien palauttamista ei olisi tapahtunut.

- (37) Asiaan liittyvien tietojen ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä väitti, että tosiasiallisen maastaviennin ennakkolisenssijärjestelmä toimii sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se väitti, toimittamatta uutta tosiasioihin perustuvaa näyttöä tai näyttämättä toteen väitteitään, että Intian viranomaiset olivat panneet täytäntöön perusasetuksen mukaisen riittävän tarkastusjärjestelmän. Tässä yhteydessä pyynnön esittäjä viittasi seuraavaan aineistoon, jota Intian viranomaiset voivat käyttää tarkastuksissaan: tarkasteltavana olevan tuotteen tarkoituksiin väitetyt vakionormit, tuotantopanoksia ja tuloksena olevia tuotteita koskevat määrälliset tiedot vienti- ja tuontiasiakirjoissa (viennin lähetysasiakirjat, tuonnin saapumiskirjat), tosiasiallisen maastaviennin ennakkolisenssijärjestelmän mukaista tuontia ja vientiä koskevat tullimaksusitoumusrekisterit, rekisteri todellisesta kulutuksesta (katso edellä 33 kappale), tullihyvityksiin liittyvä viennin varmennuskirja (Duty Entitlement Export Certification book, DEECB) sekä Intian viranomaisten valmisteverojen hallinnoinnissa soveltamat lisätarkastusmekanismit (sen varmistamiseksi, että tuotantopanosten valmisteverohyvityksiä (CENVAT-hyvityksiä) ei vaadita väärin perustein tuotantopanoksista, jotka on tuotu tullitta ennakkolisenssijärjestelmän yhteydessä). Lisäksi pyynnön esittäjä väitti, että komission olisi ilmoitettava vakionormien epätarkkuuden suuruus. Se väitti myös, että tarkastusjärjestelmän ei tarvitse joka erän kohdalla varmistaa tuotujen ainesten ja tuloksena olevien tuotteiden välistä yhteyttä ollakseen perusasetuksen edellytysten mukainen. Pynnön esittäjä väitti lopuksi, että komissiota sitovat aiempien tutkimusten tulokset olla ottamatta tasoitustullia käyttöön ennakkolisenssijärjestelmän johdosta.
- (38) Edellä olevassa 37 kappaleessa tiivistetysti esitetty pyynnön esittäjän kanta ei muuta komission päätelmiä tosiasiallisen viennin ennakkolisenssijärjestelmästä. Pynnön esittäjä ei ole osoittanut vääräksi, että tässä tapauksessa Intian viranomaiset eivät ole, jos asiaa tarkastellaan tosiasiallisesti eikä oikeudellisesti, soveltaneet todellisen kulutuksen tarkastusjärjestelmää tehokkaasti. Tutkimuksessa todettiin pyynnön esittäjän toimittamien todellista kulutusta koskevien tietojen perusteella, että tarkasteltavana olevan tuotteen vakionormi ei ole riittävän tarkka (katso edellä 34 kappale). Pynnön esittäjä tietää tämän tosiasian ja vahvisti sen tutkimuksen aikana tarkastusryhmälle. Komission tehtävänä ei ole vahvistaa vakionormien epätarkkuuden täsmällistä suuruutta vaan riittävän näytön perusteella pelkästään kiistää vakionormien väitetty tarkkuus. Pynnön esittäjä ei myöskään toimittanut mitään näyttöä siitä, että sillä oli rekisteri tai muita asiakirjoja, joiden perusteella Intian viranomaiset voisivat ennakkolisenssijärjestelmää varten tarkastaa sen todellisen kulutuksen eikä pelkästään vakionormien mukaista kulutusta. Näin ollen Intian viranomaiset olivat vientituotannon kulutettujen määrien tarkastuksessa riippuvaisia epätarkoista vakionormeista. Komissio katsoo, että tämä ei täytä perusasetuksen liitteiden II ja III mukaisen tehokkaan tarkastusjärjestelmän vaatimuksia.
- (39) Pynnön esittäjä ei näyttänyt toteen, että CENVAT-hyvitysten valmisteverotarkastukset tuottaisivat tietoa tuotantopanosten ja tuloksena olevien vientituotteiden yhteydestä. Näin ollen komissio ei pidä tällaista valvontaa perusasetuksen liitteiden II ja III mukaisena tarkastusjärjestelmänä. Lisäksi tullihyvityksiin liittyvä viennin varmennuskirja (DEECB) lakkautettiin vuosien 2002–2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevalla asiakirjalla, joten pyynnön esittäjän väitteiden vastaisesti se ei enää voi olla olennainen osa tarkastusta. Ei myöskään näytetty toteen, että pyynnön esittäjä kirjaisi tosiasialliset kulutus-tiedot DEECB-kirjaan. Näyttöä ei annettu siitä, että Intian viranomaiset millään muulla tavoin soveltaisivat tehokasta järjestelmää selvittääkseen tuotujen tuotantopanosten ja tuloksena olevien vientituotteiden välistä yhteyttä riittävällä tarkkuudella eli mitenkään muuten kuin kohtuuttoman edullisten vakionormien perusteella. Tässä yhteydessä on muistettava, että tarkastusjärjestelmän perustana olisi oltava kunkin erän tarkastus, jotta tarkastusjärjestelmä olisi edellä 33 kappaleessa mainittujen vuosien 2002–2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan normien mukainen. Lisäksi ainoastaan tällainen normi mahdollistaa sen, että valvovat viranomaiset tarkastavat, että tullinpalautusjärjestelmän tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyn tarkat edellytykset täyttyvät. Olisi muistettava, että perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan mukaisesti korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely on sallittu vain tietyissä tapauksissa ja muun muassa ainoastaan kahden vuoden ajan korvaavien tuotantopanosten tuonnin ja viennin välisenä ajanjaksona.
- (40) Komissiota ei sido mikään tosiasiallisen tuonnin ennakkolisenssijärjestelmästä aiemmin tehty päätelmä. Järjestelmää ei koskaan aikaisemmin analysoitu sellaisiin tosiasioihin pohjautuen, joita voisi verrata tässä tutkimuksessa todettuihin tosiasioihin, etenkin kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen vakionormin epätarkkuus.
- (41) Näin ollen sallitun tullinpalautusjärjestelmän tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmän puuttuessa ja ottaen huomioon sen, että tarkastusjärjestelmää ei sovelleta tehokkaasti siihen tarkoitukseen, johon se on tarkoitettu, tasoitustullin mahdollistava etu on tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä.
- Tuen määrän laskeminen
- (42) Tuen määrä laskettiin tosiasiallisen viennin ennakkolisenssijärjestelmän mukaisesti tarkasteltavana olevaa tuotetta varten tuotujen ainesten tuonnin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kantamatta jääneiden tullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella siten, että perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset on vähennetty (osoittaja). Määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksona tarkasteltavana olevasta tuotteesta syntyneelle viennin liikevaihdolle (nimittäjä), koska tukea ei myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Tämän perusteella voidaan todeta, että saadun tuen määrä oli 22 prosenttia.

3. Tasoitustullin käyttönoton mahdollistavien tukien kokonaismäärä

- (43) Kun otetaan huomioon edellä kuvatut tukijärjestelmiä koskevan tutkimuksen tulokset, tasoitustullien käyttönoton mahdollistavien tukien määrä on pyynnön esittäjän osalta seuraava:

	DEPBS	Ennakkolis.	Yht.
Nestor Pharmaceuticals Ltd.	3,3	22	25,3

(%)

- (44) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tasoitustullin olisi oltava tasoitustullin alaisen tuen kokonaismäärää alhaisempi, jos tämä alhaisempi tulli riittää poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon. Alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettiin 14,6 prosenttia keskimääräiseksi vahingon korjaavaksi tasoksi. Pynnön esittäjä ei pyytänyt vahinkoa koskevien päätelmien tarkastelua. Näin ollen alun perin määritetty vahingon korjaava taso rajoittaa tässä tarkastelussa tasoitustullin määrää.

E. NOPEUTETUN TARKASTELUN PÄÄTTÄMINEN

- (45) Tarkastelua koskevan tutkimuksen tulosten perusteella päätettiin, että pyynnön esittäjän tuottaman ja viemän tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa yhteisöön olisi edelleen pidettävä käytössä alkuperäisessä tutkimuksessa määritetyn vahingon korjaavan tason suuruinen tasoitustulli.

- (46) Koska tämän suuruista tullia sovelletaan jo kaikkiin yritysisiin, joita ei erikseen yksilöidä asetuksen (EY) N:o 2164/98 1 artiklan 2 kohdassa, asetusta ei tarvitse muuttaa. Pynnön esittäjää koskeva nopeutettu tarkastelu olisi näin ollen päätettävä.

F. OSAPUOLILLE ILMOITTAMINEN

- (47) Pynnön esittäjälle ja Intian viranomaisille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin esittää nopeutetun tarkastelun päättämistä. Niille annettiin myös kohtuullisesti aikaa esittää huomautuksia. Intian viranomaiset eivät esittäneet mitään huomautuksia. Pynnön esittäjän huomautukset, jotka se esitti tosiasioista ja huomioista ilmoittamisen jälkeen ja jotka koskivat pelkästään tosiasiallisen viennin ennakkolisenssijärjestelmää, otettiin huomioon kuten edellä 37–40 kappaleissa on esitetty,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Päätetään Nestor Pharmaceuticals Limited -yritystä koskeva asetuksen (EY) N:o 2164/98 nopeutettu tarkastelu.

Tehty Brysselissä 18 päivänä lokakuuta 2004.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 3 päivänä joulukuuta 2004,
päätöksen 2003/526/EY muuttamisesta Saksan Nordrhein-Westfalenissa ja Slovakiassa sovellettavien
klassisen sikaruton torjuntatoimenpiteiden osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4506)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/831/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tietyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tietyissä jäsenvaltioissa esiintyvän klassisen sikaruton torjumiseksi komissio teki 18 päivänä heinäkuuta 2003 klassisen sikaruton vastaisia suojatoimenpiteitä tietyissä jäsenvaltioissa koskevan päätöksen 2003/526/EY⁽²⁾. Tässä päätöksessä säädettiin tietyistä lisätoimenpiteistä taudin torjumiseksi.
- (2) Klassisen sikaruton tilanne Saksan Nordrhein-Westfalenissa on huomattavasti parantunut. Sen vuoksi ei ole enää aihetta soveltaa päätöksellä 2003/526/EY hyväksytyjä toimenpiteitä Nordrhein-Westfalenin osalta.
- (3) Slovakiassa on vastikään todettu klassisen sikaruton tautitapaus luonnonvaraisissa sioissa Velký Krtíšin piirissä, missä tautia ei ole aiemmin esiintynyt. Sen vuoksi päätöstä 2003/526/EY olisi muutettava kyseisen jäsenvaltion epidemiologisen tilanteen huomioon ottamiseksi.
- (4) Kun tarkastellaan klassisen sikaruton kokonaistautitilannetta Ranskassa, Saksassa ja Luxemburgissa, on paikallaan pidentää päätöksen 2003/526/EY voimassaoloa.
- (5) Päätös 2003/526/EY olisi sen vuoksi muutettava vastavasti.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2003/526/EY seuraavasti:

1) Korvataan 11 artiklassa oleva ilmaisu ”31 päivään lokakuuta 2004” ilmaisulla ”30 päivään huhtikuuta 2005”.

2) Muutetaan päätöksen 2003/526/EY liite seuraavasti:

— poistetaan I osan 1 kohdan A alakohta,

— korvataan II osa seuraavasti:

”Slovakian alueet, joihin viitataan 2, 3, 5, 7 ja 8 artiklassa:

Seuraavat eläinlääkintä- ja elintarvikealan hallintopiirit: Trnava (Piešťany, Hlohovec ja Trnavan piirit); Levice (Levicen piiri); Nitra (Nitrán ja Zlaté Moravcen piirit); Topoľčany (Topoľčanyn piiri); Nové Mesto nad Váhom (Nové Mesto nad Váhom in piiri); Trenčín (Trenčínin ja Bánovce nad Bebravoun piirit); Prievidza (Prievidzan ja Partizánsken piirit); Púchov (Púchovin ja Ilavan piirit); Žiar nad Hronom (Žiar nad Hronomin, Žarnovican ja Banská Štiavnican piirit); Zvolen (Zvolenin ja Detvan piirit); Banská Bystrica (Banská Bystrican ja Breznon piirit); Lučenec (Lučenecin ja Poltárin piirit); Velký Krtíš.”

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
 Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY (EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14).

⁽²⁾ EUVL L 183, 22.7.2003, s. 46, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2004/625/EY (EUVL L 280, 31.8.2004, s. 36).

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 3 päivänä joulukuuta 2004,
suunnitelmien hyväksymisestä klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisista sioista ja luonnonvaraisten sikojen hätärokottamiseksi Vosgesin pohjoisosassa Ranskassa

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4538)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/832/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/89/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuonna 2002 Ranskan Mosellen ja Meurthe-et-Mosellen departementtien luonnonvaraisten sikojen populaatiossa todettiin klassista sikaruttoa. Tuolloin tautia esiintyi ainoastaan Thionvillen alueella Mosellen departementin pohjoisosassa. Tällä hetkellä tauti näyttää olevan kyseisellä alueella täysin hallinnassa.
- (2) Komission päätöksellä 2002/626/EY⁽²⁾ hyväksyttiin Ranskan esittämä suunnitelma klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisista sioista Mosellen ja Meurthe-et-Mosellen departementeissa.
- (3) Lisäksi Ranska otti käyttöön tehokkaan ohjelman klassisen sikaruton valvomiseksi luonnonvaraisissa sioissa Belgian, Luxemburgin ja Saksan vastaisilla rajoilla sijaitsevien Ardennesin, Meurthe-et-Mosellen, Mosellen ja Bas-Rhinen departementeissa. Ohjelma on vielä käynnissä.
- (4) Myöhemmin klassista sikaruttoa todettiin myös Bas-Rhinen departementin luonnonvaraisissa sioissa, ja tauti levisi Mosellen departementin koillisosaan Vosgesin pohjoisosaan. Tämän toisen epidemian aiheuttajaksi vahvistettiin eri viruskanta, ja taudin kulku erottui selkeästi Thionvillen alueella todetun taudin kulusta.
- (5) Vastaavasti Ranska on nyt toimittanut hyväksyntää varten suunnitelman klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisista sioista Vosgesin pohjoisosassa. Lisäksi Ranska aikoo ottaa kyseisellä alueella käyttöön luonnonvaraisten sikojen rokotukset, mistä syystä se on toimittanut hyväksyntää varten myös hätärokotussuunnitelman.
- (6) Ranskan viranomaiset ovat antaneet luvan käyttää klassista sikaruttoa vastaan elävää heikennettyä rokotetta (C-kanta) syöttirokotteiden muodossa, jotta luonnonvaraisille sioille muodostuisi immuniteetti tätä tautia kohtaan.
- (7) Ranskan esittämät suunnitelmat klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisista sioista ja luonnonvaraisten sikojen hätärokottamiseksi Vosgesin pohjoisosassa on tutkittu, ja niiden on todettu olevan direktiivin 2001/89/EY mukaiset.
- (8) Avoimuuden vuoksi tässä päätöksessä on asianmukaista ilmoittaa maantieteelliset alueet, joilla hävittämisen ja hätärokotussuunnitelmat pannaan täytäntöön.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 316, 1.12.2001, s. 5. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 200, 30.7.2002, s. 37.

Hyväksytään Ranskan esittämä suunnitelma klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisista sioista liitteen 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla.

2 artikla

Hyväksytään Ranskan esittämä suunnitelma luonnonvaraisten sikojen hätärokottamiseksi liitteen 2 kohdassa tarkoitetuilla alueilla.

3 artikla

Ranskan on välittömästi toteutettava tämän päätöksen noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja julkaistava kyseiset toimenpiteet. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

LIITE

1) Alueet, joilla hävittämissuunnitelma pannaan täytäntöön**A. Tartunta-alue**

Bas-Rhinen ja Mosellen departementtien alue, joka sijaitsee länteen Saksan rajalta (Wissembourg) Soultz-sous-Forêts'hen johtavasta tiestä D 264; pohjoiseen Soultz-sous-Forêts'n ja Reichshoffenin välisestä tiestä (koko Reichshoffenin kunnan alue sisältyy siihen); itään Reichshoffenin ja Bitchen välisestä tiestä D 62 ja siitä itään Bitchestä Saksan rajalle (Ohrenthal) johtavasta tiestä D 35; etelään Saksan rajasta Ohrenthalista Wissembourgiin ja tätä aluetta ympäröivä 5–10 km:n levyinen vyöhyke, jolla annetaan rokotuksia.

B. Valvonta-alue

Bas-Rhinen ja Mosellen departementtien alue, joka sijaitsee pohjoiseen Strasbourgista Herbitzheimiin johtavasta moottoritiestä A 4 ja itään Houillèresin kanavasta ja Sarrejoesta Herbitzheimista Sarregueminesiin.

2) Alueet, joilla hätärokotussuunnitelma pannaan täytäntöön

Bas-Rhinen ja Mosellen departementtien alue, joka sijaitsee länteen Saksan rajalta (Wissembourg) Soultz-sous-Forêts'hen johtavasta tiestä D 264; pohjoiseen Soultz-sous-Forêts'n ja Reichshoffenin välisestä tiestä (koko Reichshoffenin kunnan alue sisältyy siihen); itään Reichshoffenin ja Bitchen välisestä tiestä D 62 ja siitä itään Bitchestä Saksan rajalle (Ohrenthal) johtavasta tiestä D 35; etelään Saksan rajasta Ohrenthalista Wissembourgiin ja tätä aluetta ympäröivä 5–10 km:n levyinen vyöhyke.

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2004/833/YUTP,

tehty 2 päivänä joulukuuta 2004,

yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta ja Euroopan unionin tuesta Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisölle pienaseita koskevan moratorion yhteydessä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

2 artikla

ottaa huomioon 12 päivänä heinäkuuta 2002 hyväksytyyn neuvoston yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 23 artiklan 2 kohdan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Pienaseiden liian suuri ja hallitsematon keskittyminen ja leviäminen on uhka rauhalle ja turvallisuudelle ja heikentää kestävä kehityksen mahdollisuuksia, erityisesti Länsi-Afrikassa.
- (2) Euroopan unioni aikoo yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP 1 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin pyrkiessään toimia toimivaltaisilla kansainvälisillä foorumeilla edistääkseen luottamusta lisääviä toimia. Tässä tarkoituksessa tällä päätöksellä on tarkoitus panna täytäntöön mainittu yhteinen toiminta.
- (3) Euroopan unioni katsoo, että taloudellinen tuki ja tekninen apu vahvistaisivat pienaseita koskevaa Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (CEDEAO) aloitetta.
- (4) Euroopan unionin tarkoituksena on näin ollen antaa Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisölle taloudellista ja teknistä apua yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP II osaston mukaisesti,

PÄÄTTÄÄ SEURAAVAA:

1 artikla

1. Euroopan unioni osallistuu hankkeiden toteuttamiseen pienaseiden tuontia, vientiä ja valmistamista koskevan Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön moratorion puitteissa.
2. Euroopan unioni antaa tätä varten taloudellista tukea ja teknistä apua pienaseiden yksikön perustamiseksi Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön tekniseen sihteeristöön ja moratorion muuttamiseksi pienaseita koskevaksi yleissopimukseksi Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisöön kuuluvien valtioiden välillä. Tämän avun yksityiskohdat esitetään liitteessä.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 19.7.2002, s. 1.

1. Edellä 1 artiklassa asetettujen tavoitteiden toteuttamiseksi puheenjohtajavaltio nimittää hankkeelle päällikön, jonka toimipaikkana on Abuja Nigeriassa.

2. Hankkeen päällikkö suorittaa tehtävänsä puheenjohtajavaltion alaisuudessa.

3. Hankkeen päällikkö raportoi säännöllisesti neuvostolle tai sen nimetyille elimille yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana toimivan pääsihteerin avustaman puheenjohtajavaltion välityksellä.

4. Tehtävänsä suorittaessaan hankkeen päällikkö tekee tarvittaessa yhteistyötä jäsenvaltioiden ja komission paikallisten edustustojen kanssa.

3 artikla

Tämän päätöksen rahoituksellinen täytäntöönpano annetaan komission tehtäväksi. Tätä varten komissio tekee Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön kanssa rahoitussopimuksen tukena annettavan Euroopan unionin rahoitusosuuden käytöstä. Tuella katetaan muun muassa 12 kuukauden ajalta palkat, matkakulut sekä tarvikkeet ja laitteet, joita tarvitaan pienaseiden yksikön perustamiseksi Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön tekniseen sihteeristöön sekä moratorion muuttamiseksi pienaseita koskevaksi yleissopimukseksi Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisöön kuuluvien valtioiden välillä. Tehtävässä rahoitussopimuksessa määrätään, että Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön on huolehdittava Euroopan unionin osuuden näkyvyydestä, joka vastaa osuuden merkittävyyttä.

4 artikla

1. Rahoitusohje 1 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin on 515 000 euroa.

2. Puheenjohtajavaltio ja komissio esittävät yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimivaltaisille neuvoston elimille säännöllisesti kertomukset Euroopan unionin toiminnan johdonmukaisuudesta pienaseiden alalla ottaen erityisesti huomioon Euroopan unionin kehityspolitiikat. Komissio laatii kertomuksen erityisesti 3 artiklan ensimmäisessä virkkeessä mainituista seikoista. Tiedot perustuvat erityisesti niihin säännöllisiin raportteihin, jotka Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisö toimittaa komission kanssa tekemänsä sopimuksen puitteissa.

5 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään. Sen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2005.

6 artikla

Tätä päätöstä tarkistetaan kuuden kuukauden kuluttua päivästä, jona se on tehty.

7 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. P. H. DONNER

LIITE

EU:N LÄNSI-AFRIKAN VALTIOIDEN TALOUSYHTEISÖLLE (ECOWAS) ANTAMAA APUA KOSKEVA HANKE

Hankkeen tavoite: Muutetaan Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön ECOWASin pienaseiden tuontia, vientiä ja valmistusta koskeva moratorio oikeudellisesti sitovaksi alueelliseksi yleissopimukseksi joulukuussa 2005, tavoitteena Länsi-Afrikan toiminnallinen panos Yhdistyneiden Kansakuntien toimintaohjelmaa koskevaa vuoden 2006 tarkistuskonferenssia varten.

Hankkeen aikataulu ja toteuttaminen: ECOWASin valtioiden päämiehille esitetään joulukuussa 2005 luonnos pienaseita koskevaksi alueelliseksi yleissopimukseksi.

- Tammi–kesäkuu 2005: Tehdään arviointi ECOWASin 15 maan lainsäädäntä- ja sääntelyjärjestelmästä pienaseiden alalla.
  - Hyödynnetään turvallisuutta ja kehitystä koskevan koordinointi- ja avustusohjelman täytäntöönpanoa koskevan toimintasuunnitelman (PCASD) yhteydessä maaliskuusta 1999 marraskuuhun 2004 tällä alalla saatua asiantuntemusta perustettaessa kansalliset komiteat kansalaisyhteiskunnan avustuksella.
  - Nimetään ECOWASin toimeenpanevan sihteerin alaisuuteen arvioijaksi PCASD:n työntekijänä toiminut afrikkalainen asiantuntija, jolla on asiantuntemusta pienaseiden alalta ECOWASin alueelta. Toteutetaan viikon pituinen käynti kussakin ECOWASin maassa erityisten kansallisten lähestymistapojen määrittelemiseksi pienaseisiin liittyvien ongelmien käsittelemiseksi.
  - Otetaan huomioon muiden afrikkalaisten alueellisten organisaatioiden (Eteläisen Afrikan kehitysyhteisö SADC, Itä-Afrikka) tällä alalla saama kokemus:
    - SADC:n pöytäkirja ampuma-aseista (2001)
    - Pienaseiden leviämisen ongelmaa koskeva Nairobun koordinoitu toimintaohjelma (2004).
  - Järjestetään ECOWASin pienaseyksikön puitteissa valmistelukokous neuvotteluseminaarin tai -kokouksen organisoinniksi (Abuja). ECOWASin asiantuntija esittelee alueellisen arvioinnin tulokset pienaseyksikölle.
- Heinä–syyskuu 2005:
  - Pienaseyksikkö laatii ehdotuksen alueelliseksi yleissopimukseksi.
  - ECOWASin toimeenpaneva sihteeri edistää yleissopimushanketta ECOWASin valtioiden parissa.
- Loka–marraskuu 2005:
  - Järjestetään Abujassa neuvotteluseminaari tai -kokous, johon osallistuvat ECOWASin 15 valtiosta valtioiden edustajat ja kansalliset asiantuntijat.
  - Pienaseyksikkö viimeistelee ehdotuksen alueelliseksi yleissopimukseksi.
- Joulukuu 2005:
  - ECOWASin huippukokouksessa ECOWASin valtioiden päämiehille esitetään lopullinen ehdotus yleissopimukseksi ja käynnistetään hyväksymistoimet.